

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

14 april 1998

ONTWERP VAN DECREET

houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur en Sport
uitgebracht door de heer Herman Lauwers**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Louis Bril.

Vaste leden : de heer Joachim Coens, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Hugo Marsoul, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen,

mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Louis Bril, Jozef Browaeys, Marino Keulen ;

mevrouw Kathy Lindekens, de heer Michiel Vandenbusche, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh ;

de heren Frank Creyelman, Emiel Verrijken ;

mevrouw Nelly Maes ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Eddy Schuermans, Walter Vandenbossche, Gilbert Vanleenhove, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey ;

de heren Freddy Feytons, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Dirk Van Mechelen ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

967 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING DOOR DE HEER LUC MARTENS, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN	4
II. ALGEMENE BESPREKING	6
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING	7
IV. EINDSTEMMING	14
Bijlage 1 : Hoorzitting van de commissie voor Cultuur en Sport dd. 12 maart 1998 met een delegatie van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, over het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk	29
Bijlage 2 : Advies van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap inzake het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk (zie bijlage 2).	41

DAMES EN HEREN,

Op 12 maart 1998 organiseerde de commissie voor Cultuur en Sport een hoorzitting met een delegatie van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap ter voorbereiding van de bespreking van het ontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Op 19 maart werd dit ontwerp van decreet door de minister toegelicht, en op 26 maart 1998 volgde de bespreking en de stemming in de commissie.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER LUC MARTENS, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

De heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, deelt mee dat reeds in de regeringsverklaring van 1992 de actualisering van het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk in het vooruitzicht werd gesteld. De werkzaamheden met betrekking tot de uitvoering van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, en de daaraan gekoppelde budgetverhoging hadden als gevolg dat de eigenlijke gesprekken met betrekking tot het landelijk jeugdwerk slechts in het najaar 1994 op gang kwamen. Op een eerste algemeen advies dat ter zake op 7 september 1994 door de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap werd afgeleverd, en de adviezen 11 en 11b van respectievelijk 1 februari en 8 maart 1995, kwam voor het einde van de legislatuur echter geen echt antwoord meer. Binnen de afdeling jeugdwerk werd intussen echter verder gewerkt aan een erkenningstechniek op basis van door de landelijke jeugdorganisaties opgenomen functies. Dit gebeurde in opvolging van de door de jeugdraad gedane suggesties.

De minister stelt dat de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap in het advies 11b een onderscheid maakte tussen verschillende functies. Dit stramien is de inspiratie gebleven van het voorliggend ontwerp :

– vormingsfunctie : het opzetten van vormingsprocessen voor groepen van jonge mensen of hun begeleiders ;

– begeleidingsfunctie : ontwikkelen, begeleiden en verspreiden naar het jeugdwerk van methodieken, specifieke pedagogische modellen of producten ;

– bewegingsfunctie : ondersteunen, begeleiden, animeren, vormen van aangesloten plaatselijke afdelingen en hun aangesloten leden ;

– coördinatiefunctie : organiseren van overleg, coördineren en organiseren van belangenbehartiging van aangesloten jeugdorganisaties ;

– functie meerdaagse verblijven : ontwikkelen en begeleiden van meerdaagse verblijven voor kinderen en/of jongeren en dit met een algemeen vormend karakter en onder pedagogische begeleiding ;

– functie informatie en belangenbehartiging : verspreiden van specifieke informatie of logistieke ondersteuning gecombineerd met belangenbehartiging van een specifieke groep of rond een thema.

De nieuwe middelen die nodig waren voor de realisatie van het lokale decreet hadden volgens de minister mede tot gevolg dat het budget voor het landelijk jeugdwerk in absolute termen in 1995 op het peil bleef van 1994. Voor de verhoging van de middelen voor het lokale jeugdwerk met 150 miljoen diende de cultuurbegroting – inclusief de jeugdsector – in het totaal 40 miljoen te compenseren in de begroting 1995. Dit leidde tot een daling van de toepassingscoëfficiënt van het decreet landelijk jeugdwerk van 79,78 % in 1994 tot 74,83 % in 1995 (op basis van indexatie en een kleine verhoging in 1996 op 76,97 % gebracht).

De minister benadrukt dat in de regeringsverklaring van 21 juni 1995 de actualisering van de regeling rond het landelijk jeugdwerk in één adem werd genoemd met de vernieuwing die doorgevoerd werd in het volksontwikkelingswerk. Hij legt bewust deze relaties omdat beide vernieuwingen bij het landelijk jeugdwerk de verwachting hebben gewekt dat een actualisering van het decreet evenzeer zou leiden tot ruimere middelen. Dit verklaart ten dele het voorwaardelijk advies van de jeugdraad zoals uitgebracht op 23 juni 1997 en is ook de reden waarom de minister bij de begrotingsopmaak voor het jaar 1998 eerst een duidelijke budgetverhoging wenste alvorens voorliggend decreet effectief in te dienen.

Het is de minister echter duidelijk geworden dat deze eenmalige inhaaloperatie en zijn ambitie om daarmee tot een volledig uitvoerbaar decreet te komen, opnieuw aarzeling doen ontstaan bij het jeugdwerk. De boodschappen over de beschikbare

middelen van de Vlaamse regering hebben dit ongenoegen wellicht nog versterkt. Hij stelt echter in alle duidelijkheid dat er binnen deze legislatuur geen tweede financiële injectie voor het landelijk jeugdwerk te verwachten valt. Als men zich in de loop van de bespreking van dit decreet geroepen zou voelen om bepaalde drempels te verlagen met het oog op het vergemakkelijken van de erkenning van nieuwe landelijke jeugdverenigingen of op een ruimere subsidiëring, moet men volgens de minister beseffen dat dit de verhouding tussen de gesubsidieerde uitgaven en de zelf door de jeugdorganisatie te verwerven middelen kan verstoren. Indien men zou toegeven aan het hier en daar gehoorde verlangen om dan maar alles bij het decreet van 1975 te houden, mist men echter meteen een kans om een antwoord te geven op de vaststelling dat het decreet van 1975 onvoldoende beantwoordt aan de hedendaagse maatschappelijke evoluties binnen het jeugdwerk.

De vernieuwing in de voorliggende regelgeving, aldus de minister, zit vooral in de bijzondere erkenningsvoorwaarden. Hier wordt de bestaande indeling in jeugdbewegingen, jongerenbewegingen, studentenbewegingen, gespecialiseerde jeugdgroeperingen, jeugddiensten en coördinatieorganismen verlaten en vervangen door een onderscheid op basis van vervulde kerntaken afgeleid van de eerder geciteerde functies. Zo wordt inzake erkenning een onderscheid gemaakt wordt tussen landelijke jeugdverenigingen die :

- de begeleiding beogen van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven ;
- rechtstreeks werken met kinderen en jongeren ;
- een dienstverlening bieden aan de jeugd en aan jeugdverenigingen ;
- de coördinatie beogen van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen.

Ondanks deze verschillende doelstellingen en functies, benadrukt de minister dat wordt gekozen voor één decreet voor heel de sector van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. De ‘landelijke’ organisatie veronderstelt een werking in minstens 4 provincies. Hierbij wordt het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest gelijkgesteld met een provincie.

De minister wijst erop dat in de functie van werkingen met bijzondere doelgroepen – in dit decreet gedefinieerd als jeugd die door armoede, een lage scholingsgraad, een handicap of een allochtone herkomst minder kansen heeft om deel

te nemen aan het maatschappelijk gebeuren – afwijkende erkenningsnormen worden voorgesteld. Alleen voor de realisatie en begeleiding van vormingsprogramma’s voor bijzondere doelgroepen worden de specifieke erkenningsmodaliteiten ook aangevuld met een afwijking inzake subsidiëring, met dien verstande dat hier omwille van de specifieke begeleidingsvereisten voorzien wordt dat er meer dan één personeelslid respectievelijk aan 90 of 75 % kan betoelaagd worden. Op die wijze wordt het mogelijk om deze initiatieven op te nemen in het nieuwe decreet, met hun subsidieniveau verworven op basis van de prioriteitenregeling vervat in het decreet van 9 juni 1993. In het uitvoeringsbesluit zal, aldus de minister, voor deze verhoogde weddesubsidiëring een relatie worden gelegd met het aantal gerealiseerde deelnemersuren.

Voor het rechtstreeks werken met de jeugd en de dienstverlening aan de jeugd en aan jeugdverenigingen wordt volgens de minister binnen de specifieke erkenningscriteria ruimte geboden voor een keuze binnen hoofd- en bijmodules. Op die wijze wordt gepoogd de eigenheid van elke landelijke jeugdvereniging maximaal te respecteren. Ook hiermee wordt aangesloten bij een verzuchting van de jeugdraad die in het advies van maart 1995 stelde : “Elke organisatie kan zich binnen de functies vrijelijk profileren. Wij gaan ervan uit dat een organisatie vertrekt vanuit een naar doelstellingen geformuleerde visie... Flexibiliteit, en dus een niet al te omslachtige overstap van de ene naar de andere functie, moet dan ook niet alleen mogelijk zijn, maar is inherent aan een evoluerende maatschappij...”.

Rekening houdend met de richtlijnen inzake erkenning tot stand gekomen binnen het departementaal integratieproject (DIP), aldus de minister, wordt de procedure van erkenning, bezwaar tegen het voornemen niet te erkennen, de schorsing en de intrekking van erkenning, omstandig uitgewerkt in de artikelen 15 tot en met 18 van het decreet. Deze procedure moet de rechtszekerheid en de objectieve benadering van de erkenning als basisvoorwaarde voor een subsidiëring verhogen. In dat kader zal desgevallend ook de beroepscommissie worden ingeschakeld, zoals opgericht bij decreet van 19 december 1997 “houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden”.

Nieuw bij de personeelssubsidiëring is volgens de minister de invoering in het decreet – op suggestie

van de Raad van State – van een aantal beoordelingscriteria voor de al dan niet toekenning van een gevraagde personeelsuitbreiding en de duidelijke koppeling aan de beschikbare middelen. Dit betekent echter niet dat de verworven personeelscontingenten in vraag worden gesteld.

De minister verwijst naar artikel 27 dat het perspectief opent van een vijfjaarlijks Vlaams jeugdwerkbeleidsplan en van een daarmee samenhangend prioriteitenbeleid. Dit maakt het mogelijk de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen als instrument van een Vlaams jeugdwerkbeleid op vrijwillige basis in te schakelen en daarvoor een beperkt deel van het budget (maximum 5 % – in termen 1998 dus 33 miljoen frank) voor te behouden. Hiermee wordt een einde gesteld aan een gegroeide praktijk waarbij bepaalde middelen stilzwijgend uit het budget landelijk jeugdwerk werden voorafgenomen. Met deze middelen kan ook ingespeeld worden op de in de hoorzitting geformuleerde vraag naar bijkomende middelen voor bijvoorbeeld op integratie gerichte werkingen (zie bijlage 1).

De scherpe afwijzing door de jeugdraad van dit ontwerp van decreet op het moment van de definitieve bespreking in de regering heeft de minister verrast. Tijdens de hoorzitting werd gelukkig een meer genuanceerd standpunt vertolkt. Wellicht werd een voorontwerp van uitvoeringsbesluit te snel ter advies aan de jeugdraad voorgelegd. Inmiddels werd op basis van het advies van de jeugdraad aan een gewijzigde tekst van uitvoeringsbesluit gesleuteld.

II. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen menen dat in voorbereidend overleg groeiende overeenstemming is gegroeid rond de aanpassingen die moeten worden aangebracht aan het voorliggende ontwerp van decreet. Hiertoe werden de nodige amendementen ingediend. Daarom wordt voorgesteld om de algemene bespreking in de commissie niet te laten uitlopen en over te gaan tot de artikelsgewijze bespreking.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Joachim Coens spreken de hoop uit dat de uitvoeringsbesluiten de geest van het voorliggende ontwerp van decreet zullen respecteren, met inbegrip van de voorgestelde wijzigingen.

De heer Felix Strackx merkt op dat in het voorliggende decreet voor allochtonen duidelijk minder strenge normen worden gehanteerd dan voor de eigen Vlaamse jeugd. Het simpele feit dat iemand van allochtone herkomst is, is op zich geen reden om soepeler normen te hanteren. Deze bepalingen zijn volgens hem in tegenspraak met het gelijkheidsbeginsel. Hij vindt immers dat de allochtone jeugd evenveel kansen heeft als de autochtone jeugd om aan het maatschappelijke leven deel te nemen. Meer concreet wordt bezwaar gemaakt tegen het in artikel 2, 6° inschrijven van 'jeugd van allochtone herkomst' als een bijzondere doelgroep. Verder zijn de bepalingen van artikel 6 §2, en §3 eveneens onaanvaardbaar. Een landelijke jeugdvereniging gericht op het begeleiden van afdelingen van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven moet uit minstens 35 afdelingen bestaan, terwijl een landelijke jeugdvereniging gericht op de begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven uit de bijzondere doelgroepen uit slechts 21 afdelingen moet bestaan. Hetzelfde discriminerend onderscheid wordt volgens spreker gemaakt voor de uren kadervorming. In artikel 8 wordt de discriminatie verder doorgevoerd voor de aan te bieden vormingsprogramma's, overnachtingen en activiteiten.

De minister verwijst naar verschillende studies die aantonen dat de allochtone jeugd op diverse gebieden minder kansen krijgt of deze door zeer diverse redenen veel moeilijker zelf kan realiseren. Daarom moet zij als een bijzondere doelgroep worden beschouwd. De allochtone jeugd vindt ook minder spontaan dan andere groepen een plaats in het reguliere aanbod en moet dan ook worden beschouwd als bijzonder kwetsbaar in onze samenleving. De minister benadrukt dat het hier geen absolute categorie betreft. Het moet echter duidelijk zijn dat allochtonen gemiddeld gezien een lagere scholingsgraad hebben en hierdoor als kansarmer moeten worden beschouwd om zich in het reguliere aanbod te realiseren.

De heer Felix Strackx blijft erbij dat het voorzien in een speciale regeling voor allochtonen neerkomt op het discrimineren van de autochtonen. Een speciale regeling voor gehandicapten, armen etc... kan best worden onderschreven. Dit gebeurt op basis van objectieve parameters die voor iedereen gelden, zowel Vlamingen als vreemdelingen. Het maken van een onderscheid tussen jeugdwerk voor Vlaamse jongeren en dat voor allochtonen, waardoor deze meer kansen krijgen om uit steunmaatregelen te putten is onaanvaardbaar, een discriminatie en zelfs racisme.

De minister repliceert dat gelijkheid betekent dat iedereen in de samenleving aan bod kan komen. In een open samenleving moet een dubbele rechtsregel worden gehanteerd, namelijk van gelijkheid en verscheidenheid.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 2

De heer Peter De Ridder vraagt enige soepelheid bij het toepassen van de in 1° bepaalde leeftijdsgrens van 6 tot 30 jaar. Er zijn immers bepaalde doelgroepen zoals bijvoorbeeld bij gehandicaptenwerking met jongeren, waar de fysieke leeftijd boven de 30 kan liggen, maar waar de mentale leeftijd rechtvaardigt dat men blijft werken met de methodieken van het jeugdwerkbeleid.

De minister meent dat het nuttig is om voor het jeugdwerk de doelgroep duidelijk af te bakenen. Dit neemt echter niet weg dat bij het hanteren van de norm in bepaalde gevallen enige soepelheid kan worden aan de dag gelegd.

Op dit artikel is er een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) om in 4°, op de derde en vierde regel de woorden "inspanningen geleverd heeft" te vervangen door de woorden "*ervaring heeft en inspanningen levert*".

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat dit amendement tegemoet komt aan de opmerkingen van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap. Hiermee wordt beklemtoond dat ervaring een belangrijke meerwaarde geeft aan de vorming van een jeugdwerkbegeleider, en dat hiertoe de nodige inspanningen moeten worden geleverd.

Het amendement A wordt goedgekeurd met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

De heer Felix Strackx verwijst naar zijn tussenkomst in de algemene bespreking. Het simpele feit dat iemand van allochtone herkomst is, is geen reden om soepeler normen te hanteren. Dit is volgens hem in tegenspraak met het gelijkheidsbeginsel.

Daarom dienen de heren Felix Strackx en Frank Creyelman een amendement in (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) om in 6°, op de derde regel de woorden "of een allochtone herkomst" te schrappen.

Het amendement van de heren Felix Strackx en Frank Creyelman wordt verworpen met 2 stemmen tegen 12.

In een amendement B (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) stellen mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen voor om in 7°, op de derde en vierde regel de woorden "de inrichtende landelijke jeugdvereniging" te vervangen door de woorden "*landelijke jeugdverenigingen*".

De heer Peter De Ridder deelt mee dat de indieners met dit amendement de mogelijkheid wensen te creëren dat jeugdwerkbegeleiders kadervorming volgen in andere dan hun eigen landelijke jeugdvereniging.

De heer Joachim Coens benadrukt in dit verband het belangrijke onderscheid tussen enerzijds vorming en vormingspakketten rond bepaalde thema's, en anderzijds de kadervorming. Hij hoopt dat ook in de uitvoeringsbesluiten het belang van de kadervorming voor de landelijke verenigingen zal worden erkend. Deze is immers noodzakelijk als waarborg voor een goede werking van deze organisaties.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement B aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 3

De heer Felix Strackx vraagt zich af waarom precies de in § 1, 4° opgesomde internationale verdragen moeten worden aanvaard. Waarom werd de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens niet opgenomen die nadrukkelijk het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren bevestigt? Waar-

om werd de grondwet hier niet in opgenomen ? Wat de te aanvaarden 'de regels van de democratie' betreft, wordt benadrukt dat dit een niet nader bepaald begrip is waardoor de invulling van die regels wordt overgelaten aan de interpretatie van de betrokken minister. Zal dit leiden tot het opstellen van een concrete tekst die aan de landelijke jeugdverenigingen ter ondertekening zal worden voorgelegd ? Zal dit leiden tot het onderzoeken van de statuten van de verschillende verenigingen ? Nergens bestaat er een lijst van de regels en de principes van de democratie. Met het vaag en rekbaar houden van deze regels kan men à la carte interpreteren en regelen welke organisaties al dan niet erkend zullen worden. Wordt bijvoorbeeld het in vraag stellen van het gangbare systeem van politieke benoemingen, verzuiling en van een Vlaams nationaal Vlaanderen beschouwd als het in vraag stellen van de regels van de democratie ? Is onze democratie de Belgische democratie of deze van het huidige regime ?

Om aan deze opmerkingen tegemoet te komen wordt door de heren Felix Strackx en Frank Creyelman een amendement ingediend (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) om in § 1, 4°, op de eerste en tweede regel de zinsnede "in de werking en de statuten, de principes en de regels van de democratie aanvaarden" te vervangen door de woorden "de statuten".

De heer Herman Lauwers wijst erop dat de formulering 'principes en regels van de democratie' reeds eerder in het Cultuurpact werd ingeschreven. De Cultuurpactcommissie werd geconfronteerd met de problematiek en de modaliteiten van de toetsing ervan. Vandaar kwam het voorstel om te verwijzen naar het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens als een invulling van het principe en de regels van de democratie.

De heer Felix Strackx wijst erop dat het Vlaams Blok het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind niet heeft onderschreven, niet omdat de principes ervan niet werden erkend, maar omdat er niets werd opgenomen over de bescherming van het ongeboren leven. Vermoedelijk wordt de ondertekening van o.a. dit verdrag als voorwaarde van erkenning ingeschreven om precies het Vlaams Blok buiten spel te zetten.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement van de heren Felix Strackx en Frank Creyelman verworpen met 2 stemmen tegen 12.

In een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder,

Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in § 1, 7°, op de eerste regel na het woord "alle" het woord "*uitvoerende*" in te voegen.

De heer Marino Keulen verduidelijkt dat de indieners wensen te verduidelijken dat alleen de bijscholing van personeelsleden wordt beoogd ; niet die van beheerders. Het is op zich immers reeds moeilijk is om mensen voldoende te motiveren om in de raden van beheer te zetelen. Indien men bijkomend de vereiste van voldoende vorming en het volgen van bijscholing zou opleggen, zullen deze mensen afhaken.

In een tweede amendement B van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in § 1, 13°, op de tweede regel na de woorden "begroting en", het woord "*tweejaarlijks*" in te voegen.

Mevrouw Mieke Van Hecke verduidelijkt dit amendement door te stellen dat een beleidsnota bij voorkeur voor twee jaar wordt opgesteld. Dit sluit nauwer aan bij de werkelijke organisatie van een werkjaar in de jeugdsector van september tot augustus. Begrotingen en hiermee verband houdende actieplannen blijven evenwel jaarlijks gebonden aan het officiële werkjaar dat loopt van 1 januari tot en met 31 december.

De amendementen A en B van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Het geamendeerde artikel 3 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Artikelen 4 en 5

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 6

In een amendement A (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen wordt voorgesteld om in § 2, 3°, op de eerste regel de woorden "120

uur" te vervangen door de woorden "1500 deelnemersuren".

In een amendement B (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt door dezelfde indieners voorgesteld om in § 3, 2°, op de laatste regel de woorden "90 uur" te vervangen door de woorden "1000 deelnemersuren".

De heer Herman Lauwers stelt dat het de bedoeling is om met deze amendementen tegemoet te komen aan de kleinere organisaties die een kleinere verhouding hebben tussen het aantal kaderleden en het bereik van het aantal kinderen. De omzetting van 120 uur en 90 uur in het vergelijkbare equivalent van 1500 en 1000 deelnemersuren geeft de landelijke jeugdorganisaties meer organisatievrijheid inzake kadervorming en is meer gericht op het bereik van het aantal deelnemers aan de kadervorming. De omzetting zelf is het equivalent van het aantal uren, vermenigvuldigd met minimum 12 deelnemers. Vervolgens werd het aantal deelnemersuren naar boven of naar onder afgerond.

Een amendement C (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) van dezelfde indieners strekt ertoe om in § 3, 3°, op de voorlaatste en laatste regel de woorden "via lokale of regionale contacten" te schrappen. Dit amendement betreft een tekstverbetering naar analogie met de bepaling van artikel 6, § 2, 4°.

De amendementen A, B en C worden samen met het aldus geamendeerde artikel aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 7

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om in § 1, op de tweede en derde regel het woord "vorming" te vervangen door het woord "vormingsprogramma's". Het betreft volgens de indieners enkel een tekstverduidelijking.

Het amendement en het gewijzigde artikel worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 8

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino

Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om aan § 3 de volgende zin toe te voegen : "Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad volstaat 10 percent."

De heer Joachim Coens deelt mee dat alhoewel Brussel in dit decreet als een provincie wordt beschouwd, het hier toch moeilijk te realiseren is dat binnen elke van de vereiste hoofdmodules de deelnemers voor minstens 15 percent uit elk van de vier vereiste provincies afkomstig zijn. Vandaar dat voor Brussel-hoofdstad het percentage werd teruggebracht naar 10 percent. Met dit amendement wensen de indieners tegemoet te komen aan de realiteit van het aantal Nederlandstalige jongeren in Brussel, waardoor de stedelijke werking kan worden geactiveerd.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 10

De heren Peter De Ridder en Marino Keulen vestigen er de aandacht op dat de "of" in § 1 moet worden geïnterpreteerd als en/of. Dit betekent dat voor artikel 10 in zijn geheel moet worden gelezen dat de vereiste hoofdmodules, acties, producten of projecten ook als gecombineerde kerntaak kunnen vervuld worden.

De minister sluit zich aan bij deze interpretatie.

Het artikel 10 wordt aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 11

Naar analogie met hun tussenkomst bij artikel 10 wijzen de heren Peter De Ridder en Marino Keulen op de interpretatie van "begeleidingswerk of acties", zoals vermeld in § 1, 1°.

De minister sluit zich aan bij deze interpretatie.

Een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om in § 1, 1°, op de laatste regel de woorden “en gespreid over het hele werkjaar” te schrappen.

De heer Peter De Ridder stelt dat dit amendement werd ingediend omdat de spreiding over het werkjaar hier de relevantie verliest, gezien bepaalde thematieken gebonden zijn aan vaste periodes in het werkjaar. De indieners denken hierbij onder meer aan jobstudentenbegeleiding, acties rond schoolverlaters, etc... . Daarnaast moet het begeleidingswerk zich ook kunnen richten naar individuele jongeren.

De minister sluit zich hierbij aan. Hij stelt dat in de uitvoeringsbesluiten ruimte zal worden gelaten om tot 30 percent met individuele jongeren te werken.

Een amendement B van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om aan § 2 de volgende zin toe te voegen : *"Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad volstaat 10 percent"*.

De indieners verwijzen voor de verantwoording naar een gelijkaardig amendement dat bij artikel 8 werd ingediend.

Het amendement A wordt aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Het amendement B wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Het geamendeerde artikel worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 12

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om aan 5° de volgende tekst toe te voegen :

“ of

het ter beschikking stellen van een gespecialiseerde en interactieve site op internet, minimaal zesmaal per jaar bijgewerkt. De informatie vertoont coherentie en sluit aan bij de doelstellingen van de organisatie”.

De heer Peter De Ridder verantwoordt dit amendement door te stellen dat landelijke jeugdverenigingen die zich richten op dienstverlening en begeleiding, de mogelijkheid moeten krijgen zich kenbaar te maken, in contact te treden en dienstverlening aan te bieden via de moderne media, rekening houdend met het gegeven dat deze nieuwe media meer en meer deel gaan uitmaken van de jongerencultuur. Via een interactieve site kunnen de jongeren veel gemakkelijker en op een eigentijdse manier communiceren met de verschillende organisaties.

De heer Joachim Coens meent dat het erg nuttig kan zijn om via interactieve media na te gaan wat de respons is van bepaalde activiteiten of maatregelen bij de jeugd. Hij wijst er echter op dat het amendement betreffende de interactieve site moet worden gelezen als een specifieke optie, die niet kan worden gecombineerd met de andere mogelijkheid van het onder begeleiding ter beschikking stellen van een gespecialiseerde databank. Men moet een duidelijk keuze maken tussen beide mogelijkheden.

De minister en de indieners van het amendement sluiten zich aan bij deze interpretatie.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 13

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om aan § 2, 2° de woorden *“of een gemeenschappelijke kerntaak”* toe te voegen.

De heer Herman Lauwers verklaart dat de indieners met dit amendement de mogelijkheid wensen te behouden die in het decreet van 1975 voorzien was om ook op basis van werksoort te coördineren. Alhoewel het begrip ‘werksoort’ in het voorliggende ontwerp van decreet wegvalt, zijn zowel de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap als de indieners gewonnen voor het openhouden van de mogelijkheid om op basis van de werksoort te coördineren, maar dan onder de formulering van een gemeenschappelijke kerntaak die in de prak-

tijk slechts een proliferatie van de werksoortelijke koepels met maximaal 3 mogelijk maakt.

De heer Felix Strackx merkt op dat in het decreet van 1975 onvoldoende controlemogelijkheden waren ingebouwd op de naleving ervan. De controle kwam in de praktijk telkens neer op een eenvoudige ‘administratieve’ controle van de jaarverslagen. In het voorliggende dreigt via een te grote specificatie van allerlei na te leven voorwaarden het probleem van opvolging en controle nog te vergroten. Het in de praktijk controleren van al de vastgelegde voorwaarden zal een titanenwerk blijken te zijn. Bovendien is het een essentieel probleem dat de controle steeds achteraf gebeurt. Men zou beter werken via een soort meldingsplicht van geplande activiteiten waarop dan onaangekondigde controles kunnen plaatsvinden.

De minister meent dat voor de kadervorming wel degelijk de verplichting bestaat om vooraf de geplande activiteiten te melden. Globaal genomen is het echter de bedoeling dat elke vereniging verantwoordelijk is voor zijn eigen organisatie binnen de vastgelegde parameters, zonder dat via een onverantwoord strenge controle een heksenjacht wordt ontketend. De samenwerking tussen de jeugdverenigingen en de Afdeling Jeugdwerk heeft in het verleden zeer behoorlijk gefunctioneerd. Het is derhalve zeer waarschijnlijk dat dit in de toekomst ook zo zal verlopen.

Het amendement en het geamendeerde artikel worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 14

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 15

De heer Felix Strackx merkt op dat de Jeugdraad net als in het decreet van 1975 rechter en partij zal zijn. De erkende verenigingen zitten immers reeds in de Jeugdraad en zullen dus advies geven over zichzelf. Dit is een absurde situatie.

De minister merkt op dat de Jeugdraad in tegenstelling tot het decreet van 1975 niet meer adviseert over de toetreding van organisaties zelf, maar over de criteria voor erkenning. Dit is een belangrijke nuance.

Volgens de heer Felix Strackx blijft dit een absurde situatie. De organisaties die in de Jeugdraad zeten kunnen immers via het manipuleren van de criteria net als vroeger duidelijk bepalen welke organisaties al dan niet kunnen worden erkend.

Dit artikel wordt aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikelen 16 tot en met 21

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 22

Een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om in § 1, op de zesde en zevende regel de woorden "overleg- en/of bestuursorganen" te vervangen door het woord "*overlegorganen*".

De heer Marino Keulen verduidelijkt dat de oorspronkelijke formulering problemen stelde bij de indeling van jeugdorganisaties in paritaire comités. Dit amendement komt tegemoet aan het sociaal overleg zoals het in de praktijk wordt gevoerd, en waarbij de pedagogische krachten als werknemer of als werkgever kunnen optreden.

In een amendement B van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in § 2, eerste lid, op de vijfde en zesde regel de woorden "met maximum één voltijdse equivalent toemen" te vervangen door het woord "*wijzigen*".

Mevrouw Mieke Van Hecke deelt mee dat het gebruik van beoordelingscriteria de bepaling overbodig maakt dat de contingent met maximum één voltijdse equivalent mag toenemen. Het is de bedoeling om het contingent te laten afhangen van de gemotiveerde vraag die men vanuit de organisaties stelt. Door de toevoeging van het woord "wijziging" wordt het mogelijk om ook de vermindering van personeelsleden te motiveren. De definitieve beslissing zelf wordt overgelaten aan de minister. Er wordt wel aangedrongen om de procedure in de uitvoeringsbesluiten dermate te maken dat de betrokken verenigingen tijdig kennis krijgen van het voornemen om hen een bepaald contingent toe te wijzen, zodat zij hier eventueel tijdig bezwaar kunnen tegen indienen. Dit bezwaar moet aan de

minister worden voorgelegd om hem in staat te stellen een gemotiveerde beslissing te nemen.

In een amendement C van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in § 2, tweede lid, op de tweede en derde regel de woorden “één of meerdere van” te schrappen.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Marino Keulen stellen dat dit amendement werd ingediend met de bedoeling een mix van beoordelingscriteria te hanteren. Eén enkel element is onvoldoende om de contingentering te bepalen.

In een amendement D (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt door dezelfde indieners voorgesteld om in § 3, op de vierde, vijfde en zesde regel de woorden “deze op de loonlijst stonden van de vereniging op het ogenblik van de indiening van het dossier en” te schrappen.

In een E van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in § 3 de laatste zin schrappen.

De heer Peter De Ridder stelt dat de amendementen D en E de bedoeling hebben om te vermijden dat nieuw opstartende verenigingen die een erkenning aanvragen vooraf worden beperkt in hun personeelscontingent.

De amendementen A, B, C, D en E worden samen met het geamendeerd artikel aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 23

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om in § 1, het punt 1° te vervangen door : *“1° tot het eerste voltijdse equivalent : 90% van het bedrag bedoeld in artikel 24. Voor de organisaties die geen beroep kunnen doen op een gedetacheerde leerkracht in toepassing van de wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties, wordt het eerste voltijdse personeelsequivalent steeds aan 90 % gesubsidieerd ;”*.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat zoals de tekst oorspronkelijk was geformuleerd, er telkens een lager uitvoeringspercentage is, de verminderde uitkering zou worden gedragen door de organisaties

die meer dan één personeelslid in dienst hebben. De ongelijke behandeling tussen organisaties met gedetacheerde leerkrachten en organisaties zonder gedetacheerde leerkrachten wordt door het ingediende amendement merkkelijk verminderd.

De heren Herman Lauwers en Marino Keulen delen mee dat de indieners van het amendement principieel voorstander zijn van het integreren van de regeling van detacheringen in het geheel van het landelijk jeugdwerk, en het opnemen van de budgetten in hun geheel. Het systeem van detacheringen stelt trouwens nog andere problemen zoals bijvoorbeeld voor de rekrutering van geschikte personeelsleden. Deze problematiek kan echter enkel in het kader van de onderwijsreglementering worden geregeld.

De heren Joachim Coens en Peter De Ridder wijzen erop dat voor organisaties die verschillende personeelsleden in dienst hebben die slechts voor 90, 75 en 50 percent worden gesubsidieerd, het vinden van bijkomende middelen geen eenvoudige opdracht is. Indien men zich daarbij rekenschap geeft van het feit dat de decreten niet voor de volledige 100 % worden uitgevoerd, betekent dit dat verschillende organisaties belangrijke financiële inspanningen moeten leveren. In dit kader wensen zij uitdrukkelijk aan te dringen op de volledige uitvoering van alle decreten.

De minister wijst erop dat hij principieel akkoord gaat met de opmerking betreffende de volledige uitvoering van de decreten. Gegeven de budgettaire situatie is dit momenteel echter niet mogelijk, al blijft het finaal als streefdoel overeind.

Het amendement en het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 24

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt : *“De landelijke jeugdverenigingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst(en) van toepassing voor hun vereniging na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de subsidie voor de salarissen opgenomen worden.”*.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat het een probleem is dat de Vlaamse regering, die de financiële weerslag van de CAO's ondergaat, niet bij deze onderhandelingen wordt betrokken. Vandaar dat het aan de Vlaamse regering is om bij de berekening van de subsidiëring op salarissen te bepalen of zij de afgesloten CAO al dan niet aanvaardt. Een gelijkaardige paragraaf werd ook opgenomen in de decreten van 19 april 1995 i.v.m. het socio-cultureel vormingswerk voor volwassenen. De indieners verwijzen evenwel niet uitsluitend naar die CAO voor de sector van het sociaal-cultureel werk, omdat bijvoorbeeld voor sommige categorieën in de sector van het jeugdtoerisme de CAO van de horeca van toepassing is.

Het amendement en het geamendeerde artikel worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 25

Een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om een 7° toe te voegen, dat luidt als volgt : *“7° kosten voortvloeiend uit activiteiten met bijzondere doelgroepen.”*.

Mevrouw Mieke Van Hecke deelt mee dat met het eerste amendement de indieners de specifieke kosten die verbonden zijn aan de activiteiten met bijzondere doelgroepen wensen te aanvaarden als werkingskosten. De heer Herman Lauwers benadrukt dat er in de uitvoeringsbesluiten moet worden over gewaakt dat de onder punt 7 toegevoegde kostenfactor betreffende de bijzondere doelgroepen dermate wordt geformuleerd dat er een zekere plafonnering is om te verhinderen dat deze de andere zes kostenfactoren te veel zou overschaduwden.

Een amendement B van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt : *“In afwijking van §1 van dit artikel worden deze werkingskosten voor 90 % subsidieerbaar gesteld indien zij betrekking hebben op een samenwerkingsproject dat opgezet wordt door minstens drie erkende landelijke jeugdverenigingen. Dergelijk samenwerkingsproject telt niet mee om te voldoen aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden.”*.

De heer Peter De Ridder verklaart dat de indieners met dit amendement wensen tegemoet te komen aan een uitdrukkelijke vraag vanwege de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap zoals geformuleerd tijdens de hoorzitting van 12 maart 1998. Zij stelden dat voor het uitgeven van een gemeenschappelijk tijdschrift, een spelenbundel, het organiseren van een gemeenschappelijk kaderformingsaanbod, ... een extra financiële aanmoediging zinvol is. De indieners kiezen voor "minstens drie erkende landelijke jeugdverenigingen" omdat zij van mening zijn dat zodoende een ruimer platform gecreëerd wordt voor dergelijke samenwerkingsverbanden wat een duidelijke meerwaarde geeft aan dergelijke samenwerkingsprojecten. Uiteraard gaat het hier om nieuwe activiteiten, d.w.z. activiteiten die niet reeds door de aan het samenwerkingsverband deelnemende organisaties werden ingediend om aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen.

De amendementen A en B worden samen met het geamendeerde artikel aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 26

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 27

Een amendement A van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om in het eerste lid, op zesde regel na de woorden "aangewend worden" de woorden *"voor experimentele vernieuwing of"* in te voegen.

De heer Herman Lauwers deelt mee dat dit amendement tegemoet komt aan de bekommernis van de Jeugdraad om binnen het voorliggende ontwerp van decreet ruimte te bieden aan experimentele vernieuwing. De prioriteitenregeling moet ook vernieuwing in het landelijke jeugdwerk mogelijk maken.

In een amendement B van dezelfde indieners (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) wordt voorgesteld om in het eerste lid, op de achtste, negende, tiende en elfde regel de zinsnede "dat door de Vlaamse regering bij het begin van elke kabinetsperiode, na advies van de Jeugdraad, in het Vlaams jeugdwerk-

beleidsplan kan worden vastgelegd" te vervangen door : *"zoals vastgelegd in de Beleidsnota Jeugd. De Beleidsnota Jeugd legt op voordracht van de bevoegde minister de beleidsvisie van de Vlaamse regering op het jeugdbeleid vast, bij het begin van elke kabinetsperiode en na advies van de Jeugdraad van de Vlaamse gemeenschap"*.

De heer Joachim Coens verduidelijkt dat met dit amendement de indieners de tekst wensen te verduidelijken aangezien het begrip Vlaams jeugdwerkbeleidsplan niet echt van toepassing is in dit decreet. Tegelijkertijd vragen de indieners aan de Vlaamse regering om bij het begin van de legislatuur een Beleidsnota Jeugd op te stellen. Samen met de heer Peter De Ridder dringt de heer Joachim Coens aan op een zo snel mogelijke volledige uitvoering van het decreet. Dit zou zeker moeten gerealiseerd zijn nog voor de bedoelde beleidsnota wordt opgesteld.

De amendementen A en B worden samen met het geamendeerde artikel aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikelen 28 tot en met 31

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 32

Een amendement van mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Joachim Coens, Peter De Ridder, Marino Keulen, Herman Lauwers en Jos Stassen (Stuk 967 (1997-1998) – Nr.2) strekt ertoe om aan het eerste lid het volgende toe te voegen : *"Verenigingen waarvan wordt vastgesteld dat zij op 1 januari 1999 niet aan de algemene en bijzondere voorwaarden voldoen, worden hiervan vóór 31 januari op de hoogte gebracht door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering. Zij worden verder begeleid en opgevolgd door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering. De procedure zoals beschreven in artikel 18, §§ 1 tot 8, kan, indien nodig, vanaf 1 juni 1999 worden opgestart."*

De heer Peter De Ridder deelt mee dat met dit amendement wordt tegemoet gekomen aan een bekommernis zoals geformuleerd door de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap. "De geest" van het decreet willen zij consequent toepassen zodat de overgangsperiode effectief op één jaar wordt gebracht. Het decreet en de uitvoeringsbe-

sluiten zullen immers pas in de loop van de maanden april en mei definitief worden goedgekeurd. De overgangsperiode kan indien nodig worden verlengd tot 1 juni 1999.

Het amendement en het geamendeerde artikel worden aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 33

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen bij twee onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk wordt geamendeerd aangenomen met 8 stemmen tegen twee bij 4 onthoudingen.

De heer Marino Keulen verklaart zijn onthouding door te stellen dat er heel veel positieve zaken in zijn opgenomen, maar dat het ontwerp van decreet iets te veel een 'installatiedecreet' is, met voordelen voor verenigingen die reeds zijn erkend, en problemen voor de verenigingen die nog moeten worden erkend. Een evolutie van een kwantitatieve benadering naar een kwalitatieve benadering is bovendien wenselijk, alhoewel niet eenvoudig.

De heer Jos Stassen wenst zich voorlopig te onthouden omdat hij de ingediende amendementen nog niet volledig heeft kunnen bestuderen en op hun waarde beoordelen.

De verslaggever,

Herman LAUWERS

De voorzitter,

Louis BRIL

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder :

- 1° jeugd : kinderen en jongeren van 6 tot 30 jaar ;
- 2° jeugdwerk : sociaal-culturele initiatieven en voorzieningen voor de jeugd, gericht op de persoonlijke ontplooiing en op het functioneren in de samenleving als individu en als groep. Jeugdwerk wordt verricht onder educatieve begeleiding en is gesitueerd in de vrijetijdssfeer van de jeugd. Aan jeugdwerk wordt deelgenomen op vrijwillige basis ;
- 3° landelijke jeugdvereniging : een privaatrechtelijke organisatie die blijkens haar doelstellingen en handelingen aan jeugdwerk doet in ten minste vier Vlaamse provincies.

Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel- Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie ;

- 4° jeugdwerkbegeleider : elke persoon die de verantwoordelijkheid op zich neemt voor een vorm van jeugdwerk en aantoonbare ervaring heeft en inspanningen levert op het vlak van scholing of vorming met betrekking tot de jeugdwerkopdracht;
- 5° afdeling : een lokale of regionale entiteit die zelfstandig haar beleid en werking bepaalt ;
- 6° bijzondere doelgroepen : jeugd die door armoede, een lage scholingsgraad, een handicap of een allochtone herkomst minder kansen heeft om deel te nemen aan het maatschappelijk gebeuren ;
- 7° kadervorming : een samenhangende vorming en begeleiding van verantwoordelijken en

kandidaat-verantwoordelijken die aan landelijke jeugdverenigingen zijn verbonden en die belast zijn of zullen worden met het animeren en begeleiden van deelnemers aan jeugdwerk of met het beheer van jeugdverenigingen ;

- 8° vormingsprogramma : door de landelijke jeugdvereniging zelf georganiseerde activiteiten, die aangepast zijn aan de jeugd en de vooropgestelde doelstelling en die erop gericht zijn om onder deskundige begeleiding een verandering te bewerkstelligen bij de deelnemers met betrekking tot hun kennis, houding, inzichten of vaardigheden ;
- 9° een werkjaar : de periode van 1 januari tot en met 31 december ;
- 10° jeugdraad : de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in het decreet van 24 maart 1982 houdende oprichting van een Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK II**Erkenning****AFDELING 1****Algemene erkenningsvoorwaarden****Artikel 3**

§ 1. Om als landelijke jeugdvereniging erkend te worden, moet de vereniging aan de volgende algemene voorwaarden voldoen :

- 1° een werking ontplooiën met jeugd uit het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.
- 2° opgericht zijn overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend ;
- 3° volgens haar statuten het jeugdwerk als doel hebben ; indien de vereniging zich richt tot een specifiek doelpubliek of een bijzondere doelgroep, moet zulks uit de statuten blijken ;
- 4° in de werking en de statuten, de principes en de regels van de democratie aanvaarden

en tevens het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijven ;

5° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;

6° geleid worden door een algemene vergadering van minstens negen leden en een raad van beheer van minstens vijf leden. Van die bestuursorganen dient de meerderheid van de leden jonger dan 35 jaar te zijn ;

7° op alle uitvoerende niveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die een geschikte opleiding voor hun taak hebben gekregen en die zich bijscholen ;

8° op zelfstandige wijze de finances beheren en het beleid bepalen.

Dat veronderstelt dat de landelijke jeugdvereniging :

a) over een eigen secretariaat beschikt dat duidelijk kan worden onderscheiden van elke andere vereniging ;

b) werkgever en opdrachtgever is van het personeel dat in het kader van dit decreet wordt gesubsidieerd ;

c) de programmering van de vereniging bepaalt en uitvoert ;

d) over een eigen post-en/of bankrekening beschikt ;

e) jeugdwerkactiviteiten organiseert of diensten verleent in naam van de vereniging zelf ;

9° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de vereniging, haar bestuurders en haar medewerkers, bedoeld in de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek, door een verzekering laten dekken. Bij landelijke jeugdverenigingen die de jeugd vrij laat toetreden tegen betaling van een eigen bijdrage, dient de polis ook de leden te dekken ;

10° een boekhouding voeren en die zo organiseren dat de aanwending van de subsidies

op elk ogenblik financieel kan worden gecontroleerd ;

11° toestaan dat de bevoegde dienst van de Vlaamse regering en het Rekenhof de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoeken ;

12° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekeningen en de balans van het voorbije jaar aan de bevoegde dienst van de Vlaamse regering voorleggen, samen met een verslag van een bedrijfsrevisor die lid is van het Instituut der Bedrijfsrevisoren of van een beëdigd accountant ;

13° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde begroting en tweejaarlijks een beleidsnota aan de bevoegde dienst van de Vlaamse regering voorleggen ;

14° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd werkingsverslag bij de bevoegde dienst van de Vlaamse regering indienen.

§ 2. Voor de bestuursorganen bedoeld in artikel 3, § 1, 6°, gelden volgende voorwaarden :

1° voor hoogstens één derde zijn samengesteld uit personeelsleden van de vereniging ;

2° de bevoegdheden die wettelijk toekomen aan de algemene vergadering of de raad van beheer, niet overdragen aan een ander orgaan van de vereniging of aan een derde ;

3° er voor zorgen dat in het Nederlands alle gegevens die verband houden met de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden op de zetel voorhanden zijn en deze ter beschikking stellen voor onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering.

Artikel 4

Op advies van de Jeugdraad bepaalt de Vlaamse regering de duur en de vorm van de bijscholing zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 7°, en de vorm van de documenten bedoeld in artikel 3, § 1, 12°, 13° en 14°, de vermeldingen die zij moeten bevatten, en de wijze waarop zij voorgelegd of ingediend worden.

AFDELING 2

Bijzondere erkenningsvoorwaarden

ONDERAFDELING A

Algemeenheden

Artikel 5

Om als landelijke jeugdvereniging erkend te worden, moet de vereniging naast het voldoen aan de algemene erkenningsvoorwaarden één van de volgende kerntaken behartigen :

- 1° begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven ;
- 2° rechtstreekse werking met de jeugd ;
- 3° dienstverlening aan de jeugd en aan de jeugdverenigingen ;
- 4° coördineren van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen.

ONDERAFDELING B

Bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven

Artikel 6

§ 1. De kerntaak bedoeld in artikel 5, 1°, houdt voor de landelijke jeugdvereniging in dat ze :

- 1° aangesloten afdelingen ondersteunt, begeleidt, stimuleert en informeert ;
- of
- 2° overleg en vorming organiseert, de belangen van aangesloten lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven behartigt, informatie verstrekt en de dienstverlening verzorgt.

§ 2. Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit de begeleiding van afdelingen of van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven :

- 1° telt in vier provincies telkens ten minste zes actieve afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven, met een totaal van minstens 35 ;
- 2° laat de jeugd of de afdelingen of de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven vrij toetreden op voorwaarde dat ze jaarlijks een eigen bijdrage aan de landelijke jeugdvereniging betalen ;
- 3° realiseert jaarlijks ten minste 1.500 deelnemersuren kadervorming ;
- 4° begeleidt jaarlijks gedurende 120 uur de jeugdwerkbegeleiders van de afdelingen of van de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven ;
- 5° geeft jaarlijks vier publicaties uit met artikelen die voornamelijk door de eigen redactie worden geschreven ;
- 6° ontwikkelt en promoot minimaal om de twee jaar één specifiek thema of project om de werking van de aangesloten afdelingen, of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven te stimuleren.

§ 3. Voor landelijke jeugdverenigingen waarvan de kerntaak bestaat uit de begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven uit de bijzondere doelgroepen gelden volgende specifieke voorwaarden :

- 1° voor wat artikel 6, § 2, 1°, betreft : in vier provincies telkens ten minste vier actieve afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven tellen, met een totaal van minstens 21 afdelingen ;
- 2° voor wat artikel 6, § 2, 3°, betreft : jaarlijks ten minste 1.000 deelnemersuren kadervorming realiseren ;
- 3° voor wat artikel 6, § 2, 4°, betreft : jaarlijks gedurende 72 uur de jeugdwerkbegeleiders van de afdelingen of van de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven begeleiden.

ONDERAFDELING C

Bijzondere erkenningsvoorwaarden voor het rechtstreeks werken met de jeugd

Artikel 7

§ 1. De kerntaak bedoeld in artikel 5, 2°, houdt voor de landelijke jeugdvereniging in dat ze vormingsprogramma's, meerdaagse verblijven of activiteiten organiseert onder educatieve begeleiding.

§ 2. Een landelijke jeugdvereniging die als kerntaak heeft rechtstreeks te werken met de jeugd, moet een werkingspakket realiseren dat overeenstemt met ofwel ten minste drie al dan niet verschillende hoofdmodules en één bijmodule, ofwel tenminste twee al dan niet verschillende hoofdmodules en drie bijmodules.

Artikel 8

§ 1. De hoofdmodules, bedoeld in artikel 7, § 2, zijn de volgende :

- 1° jaarlijks minstens 200 uur vormingsprogramma's zelf realiseren en begeleiden ;
- 2° jaarlijks minstens 2.000 overnachtingen realiseren met ten minste zes meerdaagse verblijven van telkens minimaal vier overnachtingen ;
- 3° jaarlijks minstens 200 uur activiteiten, waarvan de thematiek in de beleidsnota wordt toegelicht, zelf organiseren en begeleiden.

§ 2. Voor landelijke jeugdverenigingen die werken met bijzondere doelgroepen zijn de hoofdmodules, bedoeld in artikel 7, § 2, de volgende :

- 1° jaarlijks minstens 120 uur vormingsprogramma's zelf realiseren en begeleiden ;
- 2° jaarlijks minstens 1.200 overnachtingen realiseren met ten minste zes meerdaagse verblijven van telkens minimaal vier overnachtingen ;
- 3° jaarlijks minstens 120 uur activiteiten zelf organiseren en begeleiden.

§ 3. Binnen elk van de vereiste hoofdmodules moeten de deelnemers aan de vormingsprogramma's of de meerdaagse verblijven of de activiteiten voor minstens 15 procent uit elk van de vier vereiste provincies afkomstig zijn.

Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad volstaat 10 procent.

Artikel 9

De bijmodules, bedoeld in artikel 7, § 2, zijn de volgende :

- 1° jaarlijks vier publicaties uitgeven over de werking van de vereniging met artikelen die voornamelijk door de eigen redactie werden geschreven ;
- 2° jaarlijks een nieuw ondersteunend product ontwikkelen, promoten en er 50 uur begeleiding over organiseren ;
- 3° jaarlijks 50 uur kadervorming realiseren ;
- 4° jaarlijks een project met landelijke uitstraling organiseren waaraan minstens 200 jongeren actief deelnemen.

ONDERAFDELING D

Bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de dienstverlening aan de jeugd en jeugdverenigingen

Artikel 10

§ 1. De kerntaak bedoeld in artikel 5, 3°, houdt voor de landelijke jeugdvereniging in dat ze acties, producten of projecten ontwikkelt en begeleidt of dat ze informatie en documentatie verstrekt.

§ 2. Een landelijke jeugdvereniging die als kerntaak heeft, te zorgen voor dienstverlening aan de jeugd en jeugdverenigingen, moet een werkingspakket samenstellen dat overeenstemt met twee al dan niet verschillende hoofdmodules en drie bijmodules.

Artikel 11

§ 1. De hoofdmodules, bedoeld in artikel 10, § 2, zijn de volgende :

- 1° jaarlijks minstens 200 uur begeleidingswerk of acties organiseren rond een specifiek thema of voor een specifieke doelgroep, gespreid over minstens vijftien activiteiten ;
- 2° jaarlijks gedurende minstens 40 uur begeleiden van twee producten die als hulpmiddel dienen voor jeugdverenigingen of de jeugd. Daarenboven minstens tweejaarlijks zelf één nieuw product aanmaken.

Deze hoofdmodule kan niet gecombineerd worden met de bijmodule bedoeld in artikel 12, 3° ;

- 3° een gespecialiseerd documentatiecentrum openstellen gedurende minstens zestien uur per week waarvan ten minste vier uur in de vrije tijd van de jeugd.

Het documentatiecentrum biedt minstens 350 informatiedragers aan en jaarlijks worden 20 nieuwe titels aangekocht.

§ 2. Binnen elk van de vereiste hoofdmodules moeten de deelnemers of gebruikers voor minstens 15 procent uit elk van de vier vereiste provincies afkomstig zijn.

Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad volstaat 10 procent.

Artikel 12

De bijmodules, bedoeld in artikel 10, § 2, zijn de volgende :

- 1° jaarlijks 100 uur vormingsprogramma's begeleiden voor de jeugd of jeugdverenigingen rond een specifiek thema en met een methodische aanpak ;
- 2° jaarlijks vier publicaties uitgeven met betrekking tot de werking en die voornamelijk door de eigen redactie worden geschreven ;
- 3° jaarlijks 60 uur eigen producten begeleiden die rechtstreeks worden aangewend voor de werking van de doelgroepen ;

- 4° jaarlijks een onderzoek uitvoeren dat van belang is voor het jeugdwerk en aantonen dat de resultaten ter beschikking worden gesteld van de jeugd of de jeugdverenigingen.

Uit een registratiesysteem moet blijken dat ten minste 100 maal een beroep werd gedaan op dit aanbod ;

- 5° onder begeleiding ter beschikking stellen van een gespecialiseerde databank voor het verstrekken van specifieke informatie en/of reseraties gedurende minimum 32 uur per week ;

of

het ter beschikking stellen van een gespecialiseerde en interactieve site op internet, minimaal zesmaal per jaar bijgewerkt. De informatie vertoont coherentie en sluit aan bij de doelstellingen van de organisatie.

ONDERAFDELING E

Bijzondere erkenningsvoorwaarden voor het coördineren van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen

Artikel 13

§ 1. De kerntaak bedoeld in artikel 5, 4°, houdt voor de landelijke jeugdvereniging in dat ze beleidsvoorbereidend werk uitvoert, belangen behartigt, informeert en overleg en vorming organiseert.

§ 2. Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit het coördineren van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen :

- 1° heeft beleidsstructuren die democratisch zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de aangesloten organisaties ;
- 2° coördineert minstens vier erkende landelijke jeugdverenigingen op basis van eenzelfde wereldbeschouwing, godsdienstige of filosofische overtuiging, sociale of politieke gezindheid of een gemeenschappelijke kerntaak ;
- 3° organiseert naast de bestuursvergaderingen minstens vijf coördinatievergaderingen per werkjaar ;

- 4° verspreidt per werkjaar minstens zes informatieve publicaties ;
- 5° realiseert per werkjaar minstens 200 uur vertegenwoordigingswerk ;
- 6° ontwikkelt per werkjaar minstens twee beleidsbepalende thema's die voor de aangesloten verenigingen resulteren in publicaties, vormende of actiegerichte initiatieven.

AFDELING 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 14

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Jeugdraad, de nadere erkenningsvoorwaarden.

Artikel 15

§ 1. De aanvragen tot erkenning van de landelijke jeugdverenigingen moeten schriftelijk worden ingediend uiterlijk op 1 september. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de regels voor het indienen van de aanvraag tot erkenning.

§ 2. De bevoegde dienst van de Vlaamse regering onderzoekt de tijdigheid, de volledigheid en de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning.

Een aanvraag die onvolledig is kan volledig gemaakt worden binnen een termijn te bepalen door de Vlaamse regering na advies van de Jeugdraad.

Een aanvraag is onontvankelijk indien ze niet tijdig werd ingediend, niet tijdig werd vervolledigd of indien na onderzoek door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering blijkt uit de aanvraag tot erkenning dat de betrokken landelijke jeugdvereniging niet kan voldoen aan de algemene erkenningsvoorwaarden.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen de bevoegde dienst van de Vlaamse regering de betrokken landelijke jeugdvereniging de onontvankelijkheid van de aanvraag moet melden.

Artikel 16

§ 1. Indien een ontvankelijke aanvraag tot erkenning werd ingediend door een landelijke jeugdvereniging wordt de vereniging begeleid en opgevolgd door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de wijze van inspectie en begeleiding door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de wijze waarop en de termijn waarbinnen de landelijke jeugdvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indiende, op de hoogte gebracht wordt van het voornemen van de Vlaamse regering om deze landelijke jeugdvereniging al dan niet te erkennen.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen een landelijke jeugdvereniging een gemotiveerd bezwaar kan indienen tegen het formeel betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door de betrokken landelijke jeugdvereniging aangevraagde erkenning te weigeren.

Indien dit bezwaarschrift laattijdig of ongemotiveerd wordt ingediend dan is het bezwaar onontvankelijk. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen de landelijke jeugdvereniging op de hoogte wordt gebracht van de onontvankelijkheid van haar bezwaarschrift.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen en de wijze waarop de landelijke jeugdvereniging die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om de door hun aangevraagde erkenning te weigeren, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar en de aangevraagde erkenning. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de landelijke jeugdvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

Artikel 17

De erkenning van een landelijke jeugdvereniging wordt voor onbepaalde duur toegekend door de Vlaamse regering.

Artikel 18

§ 1. Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse regering vaststelt dat een erkende landelijke jeugdvereniging niet meer voldoet aan één of meer erkenningsvoorwaarden of als een erkende landelijke jeugdvereniging niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan brengt de bevoegde dienst van de Vlaamse regering de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging op de hoogte van de vastgestelde inbreuken.

§ 2. De betrokken erkende landelijke jeugdvereniging moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt aangaande deze inbreuken mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd zal de bevoegde dienst van de Vlaamse regering een advies opstellen over de mogelijke sanctionering ervan. Dit advies moet op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering zal na kennisname van dit advies en, in voorkomend geval, van het meegedeelde standpunt van de erkende landelijke jeugdvereniging, het voornemen uiten om ofwel de erkenning van de betrokken landelijke jeugdvereniging te schorsen en haar een termijn toe te staan waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren, ofwel de erkenning in te trekken. De Vlaamse regering houdt hierbij rekening met de aard van de vastgestelde inbreuk en de mogelijkheid tot regularisatie van deze inbreuk.

Het voornemen van de Vlaamse regering wordt aan de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging meegedeeld.

Indien de Vlaamse regering het voornemen formuleert om de erkenning te schorsen, dan wordt de toegestane regularisatietermijn vermeld in de brief waarmee het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te schorsen meegedeeld wordt aan de betrokken erkende vereniging. Deze regularisatietermijn wordt bepaald in functie van de vastgestelde inbreuk en moet de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging redelijkerwijze toelaten om deze inbreuk te regulariseren.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen de erkende landelijke jeugdvereniging bezwaar kan indienen tegen het formeel aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering.

Dit bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet ingediend worden bij de bevoegde dienst van de Vlaamse regering.

§ 5. Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning, dan brengt de bevoegde dienst van de Vlaamse regering de indiener van het bezwaar hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de betrokken landelijke jeugdvereniging geen bezwaar indient tegen het voornemen van de Vlaamse regering, dan wordt, naargelang van het geval, dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning. De bevoegde dienst van de Vlaamse regering brengt de betrokken landelijke jeugdvereniging hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de termijn waarbinnen en de wijze waarop de erkende landelijke jeugdvereniging, die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om haar erkenning te schorsen of in te trekken, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de landelijke jeugdvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

§ 7. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een landelijke jeugdvereniging te schorsen dan wordt de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging hiervan op de hoogte gebracht. De erkenning van deze vereniging wordt geschorst vanaf de datum waarop deze brief naar haar werd verstuurd. In deze brief wordt tevens de termijn meegedeeld waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren.

Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse regering vaststelt dat de landelijke jeugdvereniging na afloop van de in de brief gestelde termijn niet opnieuw voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden of nog niet meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan mag de Vlaamse regering onmiddellijk een beslissing nemen tot intrekking van de erkenning.

In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 8, tweede lid, van dit artikel heeft deze beslissing tot intrekking van de erkenning uitwerking met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de erkenning van de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging werd geschorst.

Indien de bevoegde dienst van de Vlaamse regering vaststelt dat de landelijke jeugdvereniging tijdig de vastgestelde inbreuken regulariseerde, dan wordt de schorsing opgeheven. De betrokken landelijke jeugdvereniging wordt op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot de datum van opheffing van de schorsing.

§ 8. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een landelijke jeugdvereniging in te trekken, dan wordt de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging hiervan per gemotiveerde brief op de hoogte gebracht.

De beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf 1 januari volgend op het jaar waarin de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging op de hoogte gebracht werd van deze beslissing.

§ 9. In afwijking van hetgeen bepaald wordt in §§ 1 tot 8 van dit artikel mag de Vlaamse regering een erkenning onmiddellijk intrekken indien dit in het

belang is van de Vlaamse Gemeenschap en door zwaarwegende feiten wordt verantwoord.

In dergelijk geval wordt de betrokken erkende vereniging per brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering om haar erkenning onmiddellijk in te trekken. In deze brief wordt gemotiveerd waarom de erkenning onmiddellijk werd ingetrokken. De intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf de datum waarop de brief naar de betrokken erkende landelijke jeugdvereniging werd verstuurd.

HOOFDSTUK III

Subsidiëeringscriteria voor de algemene werking van de landelijke jeugdverenigingen

Artikel 19

De Vlaamse regering verleent subsidies aan erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, voorzover de beschikbare begrotingskredieten strekken en onder de voorwaarden die in dit decreet zijn vastgelegd.

Artikel 20

§ 1. De totale subsidie voor elke erkende landelijke jeugdvereniging bestaat uit :

- 1° een basissubsidie ;
- 2° een personeelssubsidie ;
- 3° een werkingssubsidie.

§ 2. De jeugdverenigingen leggen jaarlijks een begroting voor aan de Vlaamse regering, met verantwoording van de in artikelen 22, 23, 24 en 25 bedoelde uitgaven.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad welke procedure landelijke jeugdverenigingen moeten volgen voor het indienen van een begroting en hoe deze jeugdverenigingen bezwaar kunnen indienen tegen het subsidiebedrag dat hen werd toegekend op basis van de aanvaarde begroting.

Artikel 21

De basissubsidie bedraagt 250.000 frank. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

Artikel 22

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 20 komen de salarissen van de volgende personen voor subsidiëring in aanmerking : enerzijds leden van het pedagogisch personeel met beleids- en opvoedingsverantwoordelijkheid die uit hoofde van deze taken zetelen in de landelijke overlegorganen, anderzijds leden van het administratief personeel die uitsluitend belast zijn met taken op landelijk niveau.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt jaarlijks, op basis van de ingediende begroting, voor elke vereniging het aantal voltijdse equivalenten die voor subsidiëring in aanmerking komen. Dit contingent kan ten aanzien van het vorige begrotingsjaar wijzigen op voorwaarde dat er een grondige motivatie wordt gegeven en dat er voldoende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Rekening houdend met de specificiteit van de betrokken landelijke jeugdvereniging kunnen de volgende beoordelingscriteria worden gehanteerd bij het toekennen van het personeelscontingent :

- a) het aantal aangesloten leden of bereikte deelnemers ;
- b) het aantal activiteiten ;
- c) de geografische spreiding van de activiteiten ;
- d) het aantal vrijwillige medewerkers ;
- e) het ontwikkelen van nieuwe projecten of initiatieven ;
- f) de kwaliteit van de werking.

De Vlaamse regering kan na advies van de Jeugdraad aanvullende beoordelingscriteria bepalen.

§ 3. Landelijke jeugdverenigingen die een eerste maal in aanmerking komen voor subsidiëring kunnen maximaal voor twee voltijdse equivalenten gesubsidieerd worden, op voorwaarde dat er vol-

doende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Jeugdraad de salarisschalen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheidsbewijzen.

Artikel 23

§ 1. Voorzover het personeelsleden betreft als bedoeld in artikel 22, § 1, bedraagt de subsidie :

- 1° tot het eerste voltijdse equivalent : 90 procent van het bedrag bedoeld in artikel 24. Voor de organisaties die geen beroep kunnen doen op een gedetacheerde leerkracht in toepassing van de wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties, wordt het eerste voltijdse personeelsequivalent steeds aan 90 procent gesubsidieerd ;
- 2° tot het tweede voltijdse equivalent : 75 procent van het bedrag bedoeld in artikel 24 ;
- 3° vanaf de derde en volgende voltijdse equivalenten : 50 procent van het bedrag bedoeld in artikel 24.

§ 2. In afwijking van § 1, 1° en 2°, kan de Vlaamse regering na advies van de Jeugdraad beslissen dat landelijke jeugdverenigingen die vormingsprogramma's voor bijzondere doelgroepen organiseren, zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 1°, voor méér dan één voltijdse equivalent een subsidie ten belope van 90 procent of 75 procent krijgen.

Artikel 24

De subsidie voor salarissen wordt berekend op het bedrag dat door de landelijke jeugdvereniging voor het personeelslid wordt gedragen. Dit bedrag bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de eindejaarsuitkering, de bijdrage in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen, de wettelijke verzekering en de wettelijk verplichte bijdrage in het woon-werkverkeer.

De landelijke jeugdverenigingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst(en) van toepassing voor hun vereniging na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de subsidie voor de salarissen opgenomen worden.

Artikel 25

Onverminderd de bepalingen van artikel 20 wordt het totaal van de volgende werkingskosten voor 75 procent gesubsidieerd :

- 1° uitgaven met betrekking tot het uitgeven van tijdschriften of publicaties die ten minste vier maal per jaar verschijnen ;
- 2° uitgaven die voortvloeien uit de aanmaak van drukwerken ;
- 3° secretariaatskosten ;
- 4° reiskosten voortvloeiend uit opdrachten binnen de Benelux namens de vereniging uitgevoerd door personeelsleden, leden uit de bestuursorganen, en leden van de permanente overlegorganen die zich met hun eigen wagen of die van de vereniging of met het openbaar vervoer verplaatsen ;
- 5° kosten voortvloeiend uit de verplichting een verzekering af te sluiten die de burgerlijke aansprakelijkheid dekt ;
- 6° kadervormingskosten.
- 7° kosten voortvloeiend uit activiteiten met bijzondere doelgroepen.

In afwijking van § 1 van dit artikel worden deze werkingskosten voor 90 procent subsidieerbaar gesteld indien zij betrekking hebben op een samenwerkingsproject dat opgezet wordt door minstens drie erkende landelijke jeugdverenigingen. Dergelijk samenwerkingsproject telt niet mee om te voldoen aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden.

Artikel 26

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Jeugdraad, de regels, normen en voorwaarden vol-

gens welke de werkingskosten bedoeld in artikel 25 worden berekend en toegekend.

Artikel 27

Voor de financiering van de in artikel 20, § 1, vermelde subsidies zal minimum 95 procent van het krediet dat op de basisallocatie voor het landelijk jeugdwerk in de begroting ingeschreven is, worden aangewend. Maximum vijf procent van dit krediet kan aangewend worden voor experimentele vernieuwing of ter ondersteuning van de activiteiten van landelijke jeugdverenigingen die in het prioriteitenbeleid passen zoals vastgelegd in de Beleidsnota Jeugd. De Beleidsnota Jeugd legt op voordracht van de bevoegde minister de beleidsvisie van de Vlaamse regering op het jeugdbeleid vast, bij het begin van elke kabinetsperiode en na advies van de Jeugdraad van de Vlaamse gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Jeugdraad, de regels en criteria waaraan deze activiteiten moeten voldoen.

Artikel 28

Met uitzondering van de weddesubsidies bedoeld in artikel 23, § 2, kunnen de weddesubsidies voor een vereniging nooit meer dan 75 procent van de totale personeels- en werkingssubsidies uitmaken.

Artikel 29

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting van de landelijke jeugdvereniging voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, wordt per trimester van het begrotingsjaar een voorschot uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 procent van de subsidies die toegekend werden voor het voorlaatste werkjaar voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Voor verenigingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 procent van de subsidies waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitenjaar, nadat de Vlaamse regering de uitgaven die in het voorbije jaar gedaan werden en de voorgelegde betalingsbewijzen heeft goedgekeurd.

Artikel 30

Iedere gesubsidieerde landelijke jeugdvereniging dient mee te werken aan onderzoeken die door of namens de Vlaamse regering werden ingesteld en die gericht zijn op de evaluatie van de algemene werking of de activiteiten van het jeugdwerk.

HOOFDSTUK IV

Opheffingsbepalingen

Artikel 31

De volgende regelingen worden opgeheven :

1° het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, zoals gewijzigd bij decreten van 8 april 1987, 1 juli 1992, 21 december 1994 en 20 december 1996 ;

2° de artikelen 9 en 10 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

HOOFDSTUK V

Overgangsbepalingen

Artikel 32

In 1998 kunnen uitsluitend de landelijke jeugdverenigingen worden erkend die op 1 januari 1998 door de Vlaamse regering erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk op basis van het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Deze verenigingen krijgen een jaar de tijd om zich aan te passen aan de bepalingen van dit decreet :

vanaf 1 januari 1999 moeten zij aan de algemene en bijzondere voorwaarden voldoen.

Verenigingen waarvan wordt vastgesteld dat zij op 1 januari 1999 niet aan de algemene en bijzondere voorwaarden voldoen, worden hiervan vóór 31 januari op de hoogte gebracht door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering. Zij worden verder begeleid en opgevolgd door de bevoegde dienst van de Vlaamse regering. De procedure zoals beschreven in artikel 18, §§ 1 tot 8, kan, indien nodig, vanaf 1 juni 1999 worden opgestart.

Verenigingen die in het eerste jaar van toepassing van dit decreet besluiten over te gaan tot een fusie, krijgen een overgangsperiode van twee jaar en moeten vóór 1 januari 2000 aan alle erkenningsvoorwaarden van dit decreet voldoen.

In 1998 ontvangen de jeugdverenigingen minimaal dezelfde subsidies als verworven op basis van de aanvaarde begroting en het toegestane personeelscontingent van 1997. Dit bedrag wordt aangevuld met de subsidies verworven op basis van artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Vanaf 1 januari 1999 hebben verenigingen van wie het personeelscontingent minder dan één voltijdse equivalent bedraagt, recht op de subsidiëring van één voltijdse equivalent zoals bedoeld in artikel 23, § 1.

Artikel 33

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1998.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Hoorzitting van de commissie voor Cultuur en Sport dd. 12 maart 1998
met een delegatie van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap,
over het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van
het landelijk georganiseerd jeugdwerk

Hoorzitting van de commissie voor Cultuur en Sport dd. 12 maart 1998 met een delegatie van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, over het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk

De voorzitter : Aan de orde is de hoorzitting met een delegatie van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap over het Landelijk Jeugdwerk.

De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Mijnheer de voorzitter, het decreet over het jeugdwerk wordt pas na een kwart eeuw gewijzigd. Dit is voor ons een zeer belangrijk moment. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om onze waardering te uiten voor de Vlaamse overheid. Uit eerdere initiatieven is gebleken dat ze de sector een warm hart toedraagt.

Toch hebben we wat gemengde gevoelens. Op 4 februari heeft de nieuw samengestelde jeugdraad in zijn advies over de uitvoeringsbesluiten van dit ontwerp van decreet, nogal wat kritiek geuit. Dit heeft alles te maken met de indruk die alle 33 leden van de jeugdraad kregen over het advies bij het voorontwerp van decreet dat in juli 1997 werd uitgebracht, én over het voorontwerp van besluit. We vonden dat er te weinig rekening werd gehouden met een aantal fundamentele punten, en stelden ons er bijgevolg veel vragen over.

Onze reactie blijft scherp, maar we moeten die toch wat nuanceren. Beweren dat de overheid de sector links liet liggen tijdens de voorbereidingen van het ontwerp van decreet, zou een leugen zijn. Er werden drie hoorzittingen georganiseerd met het Landelijk Jeugdwerk, waarbij de voorontwerpen van decreet getoetst werden aan de werkelijkheid. Reeds na de eerste hoorzitting was er voldoende openheid tegenover de kritiek van de sector. De overheid heeft daardoor beslist dat aan een nieuw voorontwerp moest worden gewerkt. We waardeerden het dus zeer dat hoorzittingen werden georganiseerd, en dat iedereen openstond voor onze opvattingen.

We betreuren wel dat de overheid en de sector Jeugdwerk niet hebben samengewerkt. In 1994 werd voor het eerst gesproken over dit nieuwe decreet. Zowel de Jeugdraad als de administratie van de overheid werkten sindsdien aan voorstellen, maar er bestond geen hechte communicatie tussen beide. Dit zou anders wel tot betere resultaten hebben geleid. Wij wisten af en toe niet welke antwoorden we moesten geven, en denken dat ook de

overheid met dit probleem kampte. Samen zouden we misschien wel oplossingen hebben gevonden.

Bij het lezen van de memorie van toelichting en de basisuitgangspunten van het ontwerp van decreet, waren we toch aangenaam verrast. Onze uitgangspunten zijn immers dezelfde. Het is zeer belangrijk dat de overheid vertrekt van een algemene visie over het ontwikkelen van het jeugdwerkbeleid om aan het decreet over het Landelijk Jeugdwerk gestalte te geven. Het is ook uiterst belangrijk dat de overheid voorziet in nieuwe werkingsinstrumenten. Ik denk hierbij aan het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan, aan de prioriteitenregeling en aan de aandacht voor bijzondere doelgroepen.

Andere uitgangspunten zijn het nauwkeurig omschrijven van de doelgroepen, de sterkere profilering van de jeugdorganisaties en het vertrekken van een doelstellingenkader. De responsabilisering van verenigingen en een planmatige werking van de jeugdorganisaties moeten worden nagestreefd.

De invulling van deze punten liep soms mank. We voelden een verkrampde houding bij onze gesprekspartners omdat ze – net als wij – niet steeds wisten welke antwoorden moesten worden gegeven. Misschien was de oorzaak hiervan een slechte ervaring met een ander decreet of een te grote passie om misbruiken te vermijden. Dit laatste is natuurlijk belangrijk op zichzelf, maar de passie mag niet te groot worden.

We denken dat het ontwerp van decreet, mits een aantal aanvullingen, een goede basis kan vormen. De uitvoeringsbesluiten zullen hierin een belangrijke rol spelen. We vragen u en alle andere verantwoordelijken om steeds rekening te houden met de werkelijkheid en met mogelijk negatieve gevolgen van bepaalde maatregelen van het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Het jeugdwerk verdient een betrokken overheid. Ik bedoel dit niet demagogisch. De overheid moet zich betrokken voelen bij de kinderen en jongeren. Het is daarbij nodig om na te denken over een lange termijn en om stukken van de puzzel samen te voegen. Het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan, waarover in de ontwerp tekst sprake is, kent een belangrijke rol toe aan de administratie van de afdeling Jeugdwerk, en aan het stimuleren van de jeugdorganisaties als belangrijke pijler in het jeugdwerkbeleid. Het zou goed zijn indien de voorstellen van dit plan worden waargemaakt.

Ik zou u in naam van de Jeugdraad willen vragen er samen met ons voor te zorgen dat dit decreet

geen wees wordt van bij de geboorte. We moeten voorkomen dat niemand het ouderschap ervan zou willen opeisen. We moeten ervoor zorgen dat de voldragen vrucht trotse ouders, peters en meters heeft. De administratie, het kabinet en de sector moeten deze taak vervullen.

De voorzitter : De heer Janssen heeft het woord.

De heer Nico Janssen : Ik zou dieper willen ingaan op een aantal opmerkingen die de Jeugdraad heeft geformuleerd over dit ontwerp van decreet. Ik heb deze samengevat in vijf punten. De tekst met toelichtingen werd rondgedeeld. Ik zal de belangrijkste accenten meedelen. De Jeugdraad vindt dat als aan die punten nog wat wordt gesleuteld, het decreet door de beugel kan.

We willen een eerste belangrijke accent leggen inzake het *stimuleren van samenwerking* binnen het landelijk jeugdwerk. In het huidige decreet vinden we daar niets van terug en wordt samenwerking eerder financieel en administratief afgestraft. De samenwerking moet gebeuren via een organisatie, die daar een aanvraag voor moet indienen. Nochtans komt samenwerking vaak voor binnen de sector. Het is een verrijking voor de organisaties. Het contact met andere organisaties, het overleg en het overstijgen van filosofische en ideologische grenzen zijn uiterst belangrijk. Zo kan men meer kwaliteit bieden en professioneler werken. Dat werkt dan ook besparend.

Via het ontwerp van decreet kunnen enkel binnen de overgangsmaatregelen samenwerkingsverbanden worden opgezet, die dan leiden tot fusies. Via de uitvoeringsbesluiten wordt er enkel gevraagd naar meer administratie voor samenwerking. De Jeugdraad ziet echter nog een aantal andere mogelijkheden die zich op drie vlakken situeren : structurele, projectmatige en intersectorale samenwerking.

Ik ga eerst in op de *structurele samenwerking tussen organisaties*. We merken dat organisaties geregeld samenwerken, omdat ze elkaar aanvullen, omdat ze met gelijkaardige doelgroepen werken of dezelfde doelstellingen nastreven. Organisaties zijn ook niet zomaar geneigd om te fusioneren en hun eigen identiteit op te geven. Daarom stellen we voor dat organisaties ook de mogelijkheid krijgen om tot samenwerkingsverbanden te komen zonder hun eigenheid te moeten opgeven. Dat samenwerkingsverband moet dan beantwoorden aan de gestelde criteria. Dat zal volgens ons leiden tot een nieuwe dynamiek van komen en gaan in de sector en dat komt frequent voor. Het leidt ook tot een over-

brugging tussen de verschillende bestuursniveaus en de verschillende regelgeving op landelijk en provinciaal niveau. De organisaties die nergens terecht kunnen, kunnen dan via een samenwerkingsverband een beroep doen op bepaalde regelgeving.

Ten tweede wil ik het hebben over *projectmatige samenwerking*. Tussen landelijk erkende organisaties wordt er vaak samengewerkt en worden er samen producten op de markt gebracht, zoals tijdschriften. Er worden gezamenlijk vormingsdagen of activiteiten georganiseerd. We vragen daartoe mogelijkheden binnen het decreet, zowel inzake erkenning als subsidiëring. Op die manier wordt samenwerking gestimuleerd. We spreken ons niet uit over getallen, maar we hopen wel dat voor zulke samenwerkingsverbanden werkingskosten aan een hoger percentage dan 75 percent worden gesubsidieerd. We denken ook aan de mogelijkheid om een personeelslid te subsidiëren aan 90 of 75 percent, zoals dat nu mogelijk wordt gemaakt voor de vormingsorganisaties voor werkende jongeren.

Ten derde wil ik het hebben over de *intersectorale samenwerking*. Jeugdwerk is geen eiland. Diverse sectoren werken immers met kinderen en jongeren. Binnen het jeugdwerk wordt men dikwijls aangesproken om in andere sectoren op te treden of om zijn knowhow ter beschikking te stellen. Het jeugdwerk heeft immers een en ander opgebouwd en heeft heel wat kennis opgedaan waarop andere sectoren een beroep willen doen. Dit mag niet worden afgestraft.

In de uitvoeringsbesluiten is er wel in één mogelijkheid voorzien. Men mag bijvoorbeeld tot 20 percent van zijn activiteiten buiten het jeugdwerk situeren. Gaat men daarboven, dan wordt men afgestraft. We vinden dat zoiets niet kan. Integendeel, zo een werking moet juist worden gestimuleerd. Dat betekent niet dat het budget voor het landelijk jeugdwerk daarvoor moet instaan. Ook de andere sectoren die een beroep doen op het jeugdwerk, moeten mee over de brug komen. In die zin moet de overheid ook meer intersectoraal te werk gaan. We denken bijvoorbeeld aan de Interdepartementale Commissie voor Jeugdzaken, waar diverse thema's over jongeren kunnen worden samengebracht. Daaruit kan een impuls groeien.

Ten tweede wil ik het hebben over de *communicatieve planning*. Communicatie is belangrijk. Het ontwerp van decreet heeft het over een jeugdwerkbeleidsplan. We vinden dat er een beleidsplan vanwege de overheid moet komen, in dialoog met de

sector. Het Vlaams Parlement moet daarbij zijn verantwoordelijkheid opnemen.

In de teksten is er ook sprake van een beleidsplan van de organisaties zelf. Daarin moeten ze het beleid voor het komende jaar uitstippelen. Planmatig werken is belangrijk voor de organisaties; in de meeste gevallen stellen deze trouwens nu al eigen beleidsplannen op. Dat gebeurt via een erg democratisch proces waarbij kinderen en jongeren worden betrokken. Zo een beleidsnota is een interessant instrument om de dialoog tussen de sector en de overheid aan te gaan. We vrezen echter dat dit een al te controlerend instrument zal worden.

Er zijn genoeg instrumenten voorhanden om een organisatie op te volgen. Een beleidsnota zien wij veeleer als een communicatie-instrument, waardoor de overheid kan zien waarmee het jeugdwerk bezig is en wat het plant. Op basis daarvan kan de overheid een eigen beleid opstellen en voeren. We zijn er ook voorstander van dat de organisaties tweejaarlijks een beleidsplan indienen en dus niet jaarlijks. We plannen altijd op langere termijn en willen de administratieve belasting niet te groot maken.

Een derde belangrijk punt is de *algemene aandacht voor bijzondere doelgroepen*. In het decreet worden binnen de erkenningsnormen uitzonderingen gemaakt voor organisaties die met die bijzondere doelgroepen werken. Dat vinden we een goede zaak. We zien echter dat er binnen de subsidiëring enkel een uitzondering wordt toegestaan voor de vormingsorganisaties voor bijzondere doelgroepen. Zo krijgt een beperkte groep binnen het landelijk jeugdwerk mogelijkheden om met meer of beter gesubsidieerd personeel te werken. Dat vinden we een spijtige zaak. We vinden niet dat die organisaties daar geen recht op hebben, integendeel: ze hebben een extra stimulans nodig. We vinden het alleen vreemd dat dit alleen voor die organisaties kan. Men zou het ook moeten opentrekken naar andere organisaties.

Een tweede zaak daarbij is de *integratiewerking*. De uitzonderingen worden gemaakt voor de organisaties die werken met bijzondere doelgroepen. De hoofdzaak van werken met maatschappelijk achtergestelde jongeren is hun integratie in de samenleving en het jeugdwerk. Dit zouden we graag terugvinden in de regelgeving.

In de artikelsgewijze toelichting wordt gesproken over mogelijkheden om de integratiewerking binnen de prioriteitenregeling te plaatsen. Daar huiveren we van omwille van onze ervaringen met de

prioriteitenregeling op lokaal niveau. Men wil de structurele ondersteuning op een projectmatige manier uitbouwen, wat voor ons niet mogelijk is. Hetzelfde geldt voor de specifieke aandacht voor bijzondere groepen in het gewone jeugdwerk. Uiteindelijk stimuleert ook dat de integratie.

Een vierde punt handelt over de *kwalitatieve benadering*. Het kwaliteitsdenken dringt steeds verder door. Dit vinden we terug in het decreet, maar niet altijd zoals het hoort. Het ontwerp van decreet en de uitvoeringsbesluiten zijn sterk op de situatie van vandaag geschreven. Een toekomstgerichte visie ontbreekt, en zou nochtans meer opleveren dan het krampachtige vasthouden, beveiligen en controleerbaar maken. Het kwantificeren van elke taak is niet altijd bevorderlijk voor de kwaliteit. Natuurlijk zijn er normen en controle daarop nodig, maar dat mag niet betuttelend overkomen. Goed omspringen met beleidsnota's, jeugdwerkbeleidsplanning, en werkingsplannen kan een positieve invloed hebben op de kwaliteit van het landelijk jeugdwerk.

De vier kerntaken worden strikt opgedeeld in het ontwerp van decreet. Sommige krijgen dan ook nog eens specifieke bijmodules. Dit alles werkt de indruk van een strak keurslijf. Overleg en uitwisseling lijken moeilijk haalbaar. Een aantal organisaties zullen harder moeten werken om nog te beantwoorden aan de criteria.

Sommige bepalingen vertrekken enkel van de noodzaak aan *administratieve beheersbaarheid*. Ik geef enkele voorbeelden. Een werkjaar loopt van 1 januari tot 31 december. Heel wat jeugdverenigingen werken echter van september tot augustus. Het jeugdwerk heeft zich bij die schikking neergelegd, maar het blijft moeilijk voor planning en projecten.

De algemene *spreidingsnorm* van 15 percent per provincie bevoordeelt bepaalde provincies. Het aantal jongeren per provincie verschilt uiteraard. Is dit een rechtvaardige regeling? Dit is alleszins geen stimulans voor provincies met minder jongeren.

Uitwisselingsprogramma's worden sterk gepromoot en uitgebouwd. Het jeugdwerk speelt daar steeds sterker op in, wat een goede zaak is. Maar omwille van de mogelijkheid tot inspectie worden buitenlandse activiteiten niet meer gesubsidieerd. De activiteiten moeten voortaan plaatsvinden in België. Vakantiekampen vormen voor 50 percent een uitzondering. We vragen ons af of de mogelijkheid tot inspectie een goede reden is om activiteiten al

dan niet toe te laten. Er zijn toch nog genoeg mogelijkheden om de activiteiten te controleren.

De bepalingen over *personeel, bijscholing en opleiding* worden helemaal overheerst door attesten en brevetten. De bekwaamheid van een jeugdwerker wordt afgemeten aan zijn diploma of attest. Het ervaringsgericht leren vormt binnen het jeugdwerk een sterke methodiek. Dat vinden we niet terug in het decreet. Uiteraard vinden we vorming noodzakelijk. Het beleid zou dat mogen stimuleren. Hetzelfde geldt voor bijscholing en vorming van kaders : liever een stimulerend dan een gebiedend beleid. Een te grote inmenging heeft vaak een averechts effect. Juist wanneer jongeren en kaders verantwoordelijkheid krijgen, voelen ze dat ze vorming nodig hebben. Ze zullen er dan zelf aan beginnen.

We pleiten dan ook voor een communicatieve overheid in plaats van een controlerende. Gesprek en dialoog tussen sector en overheid werken positief. Hierin is een taak weggelegd voor de afdeling Jeugdwerk, die dan ook moet worden uitgebreid. We hebben daar al voor gepleit bij het decreet op lokaal jeugdwerk.

Een laatste punt is *het budget*. Jeugdwerk struikelt daar telkens weer over. We zitten al sinds het begin met een te lage uitvoeringscoëfficiënt van ongeveer 75 percent. Dit ontwerp van decreet doet ontzettend veel moeite om binnen dat beperkte budget te blijven werken. Er zijn extra middelen bijgekomen, maar of die voldoende zijn, is nog maar de vraag. Een deel van het budget blijft voorbehouden voor werkingen die van elders komen. Uiteindelijk is de meerwaarde voor het jeugdwerk niet zo groot. Door het invoeren van een aantal plafonds of concretere omschrijvingen streeft men naar een 100 percent-uitvoering, zonder zich af te vragen wat het jeugdwerk echt nodig heeft.

In de tabellen op pagina 10 kunt u lezen welke gevolgen dit te kleine budget heeft. De hoge personeelskosten slorpen percentueel gezien meer geld op dan de werkingskosten. Dat is bijzonder jammer.

De organisaties zijn de voorbije jaren amper of niet gegroeid. Ze hebben te weinig geld. Dit decreet doet geen enkele suggestie inzake dynamiek of groei. Het decreet wil een status quo handhaven.

De uitgebreide, concrete bespreking kunt u nalezen in het advies van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap inzake het ontwerp van decreet

houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk (zie bijlage 2).

De voorzitter : De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Ik wil reclame maken voor het *advies van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap van 23 juni 1998* in verband met het ontwerp van decreet. Het bevatte een heleboel amendementen en opmerkingen bij artikels. Intussen is het toenmalige voorontwerp van decreet wat uitgedund. Een aantal invullingen zijn bijvoorbeeld naar uitvoeringsbesluiten verschoven. Het advies bevat in elk geval nog steeds een aantal opmerkingen en voorstellen tot amendementen. We willen daar reclame voor maken, zonder er al te uitvoerig op in te gaan.

In de amendementen en opmerkingen wordt voorgesteld om bij de kwantitatieve invulling van een aantal criteria rekening te houden met de realiteit van het jeugdwerk en van de organisaties. Andere voorstellen hebben betrekking op een internationalisering, het invoeren van een modern administratief management en een subsidiesysteem dat niet betuttelend is, maar tegelijkertijd voldoende controle toelaat. We hebben ook gepleit voor een personeelssubsidie, waardoor de organisaties kunnen groeien. We hebben ook voldoende overgangstermijnen gevraagd, zodat de organisaties zich op het nieuwe decreet kunnen voorbereiden. Voor een aantal organisaties is dit decreet immers echt revolutionair. Er is ook een instap- en uitstapregeling gevraagd.

Het *decreet op het provinciale jeugdwerk* werd onlangs goedgekeurd. Het jeugdwerk binnen de provincie kan daardoor door de provincie worden ondersteund. Dat decreet verplicht de jeugdorganisaties om niet meer in drie, maar in minstens vier provincies werkzaam te zijn. Er is wel een groot verschil tussen werkzaam zijn in één provincie en in minstens vier provincies. Men moet er voldoende rekening mee houden dat de dynamiek van nieuwe organisaties in het jeugdwerk moet worden opgevangen.

Ten slotte zijn we geen technici. Misschien zitten onze opmerkingen en voorstellen technisch niet juist in elkaar. We willen in elk geval wel mee naar goede oplossingen zoeken voor de vragen die hier werden gesteld. We willen ook mee onderzoeken welke gevolgen de voorstellen kunnen hebben.

De volgende jaren zullen we voortdurend interpretaties moeten zoeken voor begrippen in decreten en uitvoeringsbesluiten. We zullen ook moeten

controleren of de nieuwe procedures wel aan de realiteit beantwoorden. We moeten nagaan of we hier samen aan kunnen werken, ieder met zijn eigen verantwoordelijkheid. Op die manier zetten we een grote stap vooruit.

Ik weet niet wanneer dit decreet zal worden goedgekeurd, maar het zal ingaan op 1 januari 1998. Er is in een *overgangstermijn* voorzien, waardoor organisaties vanaf 1 januari 1999 aan de nieuwe criteria voldoen. Voor een aantal organisaties dringt de tijd, omdat er grote aanpassingen nodig zijn. De uitvoeringsbesluiten en de interpretaties van de uitvoeringsbesluiten en de procedures zijn nog niet gekend. De overgangperiode wordt wel heel kort. Men moet immers voorkomen dat er te veel potten breken.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, ik bedank de Jeugdraad voor haar duidelijke uiteenzetting. Toen ik het advies las, voelde ik me gechoqueerd, onder meer door de inhoud en de terminologie. De uiteenzetting heeft wel een aantal zaken verduidelijkt. Ik vind wel dat men de inhoud van dat advies niet zomaar naast zich neer mag leggen. De terminologie in het advies was immers van die aard dat we ons afvroegen wat er aan de hand was. We hadden de indruk dat er meer achter zat dan enkele kleine bijstellingen. Ik ben dus blij dat dat werd verduidelijkt.

Men had het zonet over een algemeen deel, en over de passie om misbruiken tegen te gaan. Gaat het hier om een algemeen gevoel, en wat is de achtergrond van die woorden ? Voelt men zich miskend in verhouding tot andere werkerterreinen in het culturele veld, de administratie, het beleid of de politiek ? Zijn die woorden gebaseerd op reële feiten ? Ik heb begrepen hoe de communicatie is verlopen, maar ik zou wat meer uitleg willen over de draagwijdte van die woorden.

Ik zou een aantal vragen willen stellen. Ten eerste werd er gesproken over samenwerkingsmogelijkheden. Men beweerde dat het moeilijk is om cijfers te geven over het aantal landelijke verenigingen, omdat men geen simulaties kan maken. Het gaat hier echter niet alleen over simulaties en cijfers, maar ook over wat men met samenwerking bedoelt. Wil men dat twee verenigingen samenwerken, of dat ze hun verscheidenheid groeperen in specifieke acties, bijvoorbeeld in verband met vorming ? Als men die verscheidenheid wil groeperen, moeten de normen worden verhoogd.

Dit heeft ook met beleid te maken. Als men met minstens zoveel verenigingen moet zijn, is er ook spreiding in het veld. Als er enkel rond thema's zoals muziek of natuur wordt samengewerkt, mogen de normen lager liggen. Men kan zich in het laatste geval afvragen of men enkel binnen dat bepaalde thema werkt, of dat men dat thema ook binnen andere werkingen wil belichten.

Ten tweede is er uitvoerig gesproken over het jeugdwerkbeleidsplan op Vlaams niveau. Hoe zit dat op lokaal vlak ? Men vraagt momenteel aan het lokale niveau om het uitgestippelde beleid te motiveren, zodat de verenigingen subsidies kunnen krijgen. Op Vlaams vlak moet men die subsidies niet motiveren, maar wel een visie ontwikkelen over het jeugdwerk in de volgende jaren. De Jeugdraad en het parlement moeten bij die gesprekken worden betrokken. Heeft men een beleidsmatige visie over vijf jaar voor ogen ? Ik denk dan aan een systeem van een uitgebreide beleidsbrief ? Of wil men misschien iets anders ?

Ten derde deel ik uw zorg over de integratie in de normale werking voor bijzondere doelgroepen. Dat lijkt me zeer waardevol. Kunt u me daarvan concrete voorbeelden geven ? Het decreet bevat een passus over de 5 percent aan projectmatige benadering. De Jeugdraad is er blijkbaar sterk van overtuigd dat dit niet haalbaar is. Waarom ? Ik heb dit alleszins niet teruggevonden in het decreet. Volgens mij is het wel mogelijk dat men die prioriteiten binnen het reguliere jeugdwerk legt : dus binnen de normale werkingen en niet alleen bij de aparte. De zorg achter deze passus is dat men niet alleen specifieke doelgroepen mag benaderen. Als men bijzondere doelgroepen via de normale werking benadert, mag dit ook in het decreet worden opgenomen.

Ten vierde wil ik het hebben over de vorming van jeugdwerkbegeleiders. Terzake laat u uitschijnen dat men allerlei attesten, certificaten en kwalificaties vraagt. Ook dit vind ik niet terug in het decreet. Ik vond alleen in de definiëring van jeugdwerkbegeleider dat deze aantoonbare inspanningen moet leveren op het vlak van scholing of vorming. Werd dat bij u ergens scherper gesteld ? Wekt in de uitvoeringsbesluiten iets waarop wij momenteel geen zicht hebben, uw argwaan ?

De voorzitter : Kan men deze vragen reeds beantwoorden ?

De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Ik wil het even hebben over de in het advies van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap gehanteerde terminologie. We trekken inderdaad wat sterk van leer. Zoals ik reeds zei, is de terminologie hier en daar door een gevoel gekleurd. Wie het gevoel heeft niet te worden gehoord, zal immers harder roepen. Maar het is wel een zeer eerlijk gevoel. Het ging om die passie om misbruiken tegen te gaan. We moeten daar natuurlijk ook niet al te paranoïde over doen, maar we hadden af en toe wel het gevoel dat een aantal *kwantitatieve erkenningscriteria* worden ontwikkeld die in grote mate zijn ingegeven door de drang om voldoende te kunnen controleren.

Op zich is daar niets mis mee, maar wel als ons wordt meegedeeld dat dit administratief de enige mogelijkheid is. Terwijl een jeugdwerkorganisatie onmogelijk zelf op die wijze administratief te werk kan gaan. Als deze administratief enigszins controlerende bepalingen indruisen tegen de realiteit van de jeugdorganisaties, lijkt het me niet onlogisch dat deze reageren. De drang om misbruiken tegen te gaan is logisch, maar men moet eveneens voortdurend nadenken over de vraag welke – eventueel onbedoelde – effecten dit zou kunnen hebben op een individuele jeugdorganisatie.

U vroeg of dat samenhangt met een *miskenning van de sector*. Ik meen dat we terzake zeker niet moeten overdrijven. Volgens mij heeft de administratie in de meeste gevallen zeker niet het uitgangspunt dat organisaties moeten worden benaderd vanuit een fundamenteel wantrouwen. Hoewel ik op dat vlak een volslagen leek ben, denk ik soms dat het wel eens iets te maken zou kunnen hebben met andere, vroegere decreten over het sociaal-culturele werk. Deze zouden ertoe hebben geleid dat er ook bij dit decreet nogal wat inspanningen moesten worden gedaan om eventuele fouten goed te maken. Een miskenning of een fundamenteel wantrouwen tegenover de sector is er in de praktijk echter zeker niet. Vandaar dat we al eens schrikken als er te veel controlerende elementen in teksten, vooral dan uitvoeringsbesluiten, worden ingebouwd.

De voorzitter : De heer Janssen heeft het woord.

De heer Nico Janssen : Wat *samenwerking* betreft, ik heb me niet onmiddellijk uitgesproken over het aantal organisaties. Eigenlijk gaat het er ons om verscheidenheid en spreiding te creëren, en niet louter om iets wat door twee organisaties wordt gedaan. Over dit alles spreek ik me echter zelf niet uit, daar we ook binnen de Jeugdraad niet concreet over cijfers hebben gesproken. Het feit dat een

aantal organisaties samenwerken aan eenzelfde ideeëngoed betekent een meerwaarde voor het jeugdwerk. Dat is het belangrijkste : het projectmatige, zelfs over ideologisch-filosofische grenzen heen. Dat laatste is net een element dat een dergelijke samenwerking kan versterken.

Wat communicatie betreft in het jeugdwerkbeleidsplan willen we eerder een visie op het beleidsmatige vlak willen zien. Het is niet zo dat een minister verantwoording moet geven voor de middelen. In die zin verschilt dit wel van een jeugdwerkbeleidsplan op gemeentelijk en provinciaal niveau, maar in een gemeentelijk en provinciaal jeugdwerkbeleidsplan geeft men ook een visie weer op jeugd en jeugdwerk. Men plaatst de benadering binnen een ruimer jeugdbeleid. We hopen dat er op Vlaams niveau een visie wordt ontwikkeld op het jeugdwerk, vandaag en in de nabije toekomst. Welke visie heeft men over de manier waarop dat moet of kan worden gestimuleerd ? Het gaat dus niet om een jaarlijkse, enge motivatie voor het gebruik van de middelen, maar wel om de ontwikkeling van een visie, die samen met de sector moet kunnen plaatsvinden.

Men vroeg ons verder *waarom het integratiewerk niet kan binnen die 5-percentprioriteitenregeling*. Er bestaan een aantal integratiewerkingen, bijvoorbeeld organisaties die met validen en mindervaliden werken. We stellen ons daarbij de vraag of dit op een projectmatige manier kan worden aangepakt. Technisch gezien kan dit in een prioriteitenregeling. Maar een dergelijke regeling is tijdelijk en projectmatig : na een aantal jaren wordt dit beëindigd. Dat moet ook, want anders is het geen prioriteitenregeling en moet men andere prioriteiten kunnen selecteren. Een aantal integratiewerkingen zouden een eerder structurele ondersteuning moeten kunnen krijgen. In die zin volstaat een projectmatige benadering eigenlijk niet.

De voorzitter : De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Het antwoord is dus iets minder ontdaan van nuances dan de vraag die werd gesteld. *Integratiewerk* stimuleren kan uiteraard binnen een prioriteitenregeling. We moeten uitgaan van de vraag of we tijdelijke stimulansen willen geven. Is dit soort van integratiewerk minder laagdrempelig, en moet er dus iets worden gedaan aan de normen voor erkenning ? Of is dit soort van integratiewerk door zijn aard duurder, en moet er dus iets worden gedaan aan de subsidiëring ? Als men structureel iets wil doen, schrikt men terug voor een regeling van prioriteiten.

De heer Nico Janssen : Er was ook een vraag over de *vorming van jeugdwerkbegeleiders*. In dit ontwerp van decreet komen we dat niet zo vaak tegen. We hebben de teksten van de uitvoeringsbesluiten gelezen, waarin een aantal zaken concreter worden gemaakt. De definities in het decreet zijn van invloed voor die uitvoeringsbesluiten. Dat maakt ons bang, want daarin worden de attesten en de bijscholing nader omschreven.

In dit ontwerp van decreet wordt een definitie gegeven van de jeugdwerkbegeleider. Verder komen we dat woord slechts een of twee keer tegen. Zo krijgt de begeleider van plaatselijke afdelingen in de omschrijving van zijn eerste kerntaak de opdracht om 120 uur aan begeleiding van jeugdwerkbegeleiders te doen.

Ik kan me echter moeilijk voorstellen dat het de bedoeling is dat verantwoordelijken van een organisatie zich enkel mogen richten tot mensen met een attest. Dat vinden we raar. Volgens ons kan het ook zonder attest. Als men op verschillende niveaus in een organisatie verantwoordelijkheid neemt, dan moet er vorming en bijscholing worden gegeven. Dat moet worden gestimuleerd, maar dat bewijs kan niet altijd worden geleverd vooraleer men jeugdwerkbegeleider wordt.

Een gelijkaardig probleem doet zich voor in de uitvoeringsbesluiten, waar het gaat over de vorming van personeelsleden of leden van de beheerraad. Voor personeelsleden is bijscholing inderdaad belangrijk, maar het is moeilijk om concrete vorming op te leggen aan leden van de beheerraad. In de beheerraden van sommige organisaties zitten mensen uit specifieke sectoren, die omwille van hun deskundigheid worden aangetrokken. Men kan van hen niet vragen om nog eens een aantal uren bijscholing te volgen. Dat lijkt ons een rare redenering.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer Verbist en mijnheer Janssen, uit uw uitleg begrijp ik dat de jeugdraad tevreden is met de hoorzittingen die werden georganiseerd in de eerste helft van vorig jaar. Maar ik hoor ook een zekere ontevredenheid over hoe het daarna is gelopen. Het overleg zou zijn stilgevallen. U doet ook suggesties, en stelt heel wat vragen. U bent bereid mee te zoeken naar oplossingen. U meent dat er nog suggesties en verbeteringen mogelijk zijn, mits enige aanpassingen.

Het decreet zal echter in voege treden in 1998, en de *overgangstermijnen* zijn redelijk kort. Een uit-

stel voor langere termijn is volgens mij niet realistisch noch wenselijk. Vindt de Jeugdraad dit ontwerp van decreet een adequate basis voor een bredere consensus ? Kunnen een of twee vergaderingen met de administratie en het kabinet nog helpen om een groter draagvlak te vinden dan er nu is ? Ik hoor dat er nu eigenlijk helemaal geen is.

De Jeugdraad stelt zich vandaag zeker constructief op. Sommige documenten waren confronterend. Ik hoor u ook zeggen dat blijkbaar niemand echt fier is op dit kind en dat weinigen het vaderschap ervan opeisen. De minister zal wel de wettelijke vader worden. Het is wenselijk dat er *een breder draagvlak* aan het decreet wordt gegeven. Is de kans reëel dat dat er op korte termijn door concrete wijzigingen van artikels inderdaad ook komt, of vindt u het ontwerp in zijn geheel niet goed ? Is er zoveel kritiek op het geheel dat er op korte termijn geen correctie meer mogelijk is en er een heel nieuw decreet moet komen ?

De voorzitter : De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Iedereen die een pen of een potlood kan hanteren, heeft al laten weten dat dit decreet niet echt is wat men wilde. Er werden allerlei ideeën in samengebracht. Het *zoeken naar compromissen over compromissen kan soms perverse effecten meebrengen*. Als dat het uitgangspunt is, lijkt het me zindelijk om toch meer proberen te bereiken. Maar als kinderen van deze tijd zijn we realisten. Als er tijdens deze legislatuur nog een decreet op het landelijk jeugdwerk moet komen, dan moet het nu gebeuren. Anders is het te laat.

Ik heb in het begin ook gezegd dat het ontwerp een *goede basis biedt om op voort te bouwen*, op voorwaarde dat er een aantal fundamentele verbeteringen worden aangebracht. Heel veel zal afhangen van wat er verder gebeurt met de opmerkingen van de heer Janssen. Ook van de uitvoeringsbesluiten zal veel afhangen, dus van de manier waarop dit decreet in de praktijk wordt omgezet. Voorzover ik mag spreken voor 33 anderen, kunnen twee vergaderingen misschien wel een breder draagvlak opleveren.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Dit is eigenlijk een zaak tussen het parlement en de betrokkenen. Maar het interesseert me wel.

Voor sommige opmerkingen heb ik begrip. De uitvoeringsbesluiten zullen van groot belang zijn, maar ik heb de indruk dat men ze een verkeerd

statuut geeft. Er zijn *nog geen uitvoeringsbesluiten* waarvan ik aan de administratie heb gezegd dat ze goed zijn. Het zijn interessante werkstukken, maar in dit stadium staan we nog open voor elke vorm van discussie. Een gesprek kan hoe dan ook nog nuttig zijn.

Ten tweede moeten we de gesprekken over de uitvoeringsbesluiten in alle openheid kunnen voeren, vooral als men in een bepaalde fase het gevoel had dat de communicatie – onbedoeld – niet op de juiste manier verliep.

Daarnet vroeg de heer Coens in verband met het *integratiewerk* hoe er moet worden omgegaan met de norm van 5 percent. We moeten ons ook afvragen wat we met de sociale Maribel kunnen doen. Een behoorlijk aantal middelen zullen aan het sociaal-cultureel werk worden besteed. Zullen we deze middelen lineair verdelen, wat wil zeggen dat de grootsten de oogst kunnen binnenhalen en de kleintjes te klein zijn om ervan te genieten ? Of kan er voldoende cohesie worden gevonden op het sociaal-cultureel werkterrein om belangrijke keuzes te maken ?

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik denk dat het zinvoller zou zijn geweest indien de heer Lauwers zijn vraag na de mijne had gesteld. Ook ik wou iets meer uitleg over het bestrijden van misbruiken en over de bijzondere doelgroepen. De vragen hierover werden reeds beantwoord.

Ten eerste zou ik graag vernemen of allen het eens waren met de *afbakening van de doelgroep*. Er werd geopteerd voor de groep van drie tot dertig jaar, waarbij de groepen van drie tot zes en van vijftientig tot dertig eventueel kunnen worden uitgesloten. Kunt u hierover wat meer uitleg verschaffen ? Is het de bedoeling dat de nadruk wordt gelegd op de middengroep ? Indien deze beslissing van de Jeugdraad niet unaniem werd genomen, dan zou ik graag vernemen wat het compromis inhield.

Ten tweede wilt u de *leeftijdsgrens voor begeleiders* vastleggen op zestien of zeventien jaar. In de praktijk is het vaak zo dat jongeren van vijftien, die zestien zullen worden in het schooljaar, reeds beginnen te begeleiden. Zou het niet zinvol zijn om dit aan deze jongeren enkel toe te staan indien zij ook zelf worden begeleid ?

Ten derde vraag ik me af waarmee een werkjaar van de jeugdverenigingen het best samenvalt : met

een schooljaar of met een begrotingsjaar ? Dit kan belangrijk zijn, want we hebben bijvoorbeeld voor het decreet op de buitenschoolse kinderopvang beslist dat de evaluatie beter kan samenvallen met het einde van het parlementair werkjaar in juli. Zo kunnen we het decreet veel makkelijker bijsturen en eventueel onze begroting aanpassen. Wilt u blijven opteren voor het schooljaar ?

Ten slotte heb ik nog een vraag over het buitenland. U hebt terecht verwezen naar *JINT. Internationale samenwerking* is mogelijk en wordt door Vlaanderen aangemoedigd. Is het voor u een probleem dat hierover niets werd opgenomen in het ontwerp van decreet ?

De voorzitter : De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : Uw eerste vraag ging over de *leeftijdsgrens*. Ik veronderstel dat u hierover iets hebt gelezen in ons advies. Het betreft dus slechts een voorstel. In het ontwerp van decreet wordt momenteel de groep van zes tot dertig vermeld.

De leden van de Jeugdraad wisselen voortdurend. Vandaag blijven er slechts drie leden over die ook de eerste gesprekken hebben meegemaakt. In het begin werd geopteerd voor de leeftijd van drie tot dertig jaar, omdat tijdens de besprekingen duidelijk werd dat een aantal landelijke jeugdorganisaties een belangrijk kleuterpubliek bereiken. Gedurende lange tijd hadden we het dus inderdaad over drie tot dertig, wat een compromis is. Een aantal organisaties zijn immers ook blijven ijveren voor de bovengrens van vijfendertig jaar. Ook die bovengrens maakt dus deel uit van het compromis.

De bepaling dat jongeren om begeleider te worden zeventien jaar moeten zijn, is verdwenen uit het ontwerp van decreet.

De voorzitter : De heer Janssen heeft het woord.

De heer Nico Janssen : Mevrouw Van Cleuvenbergen, u stelde een vraag over *het werkjaar*. Als we het hebben over de inhoudelijke werking en de bepaling van thema's en projecten, dan opteren we voor het schooljaar. Voor het financieel aspect is deze optie minder belangrijk.

U stelde ook een vraag over *JINT en internationale uitwisselingen*. We vinden niet dat daar te weinig oog voor is. Het is voor ons niet noodzakelijk dat dit in het decreet wordt vermeld. We hebben het wel moeilijk met de bepaling dat de activiteiten van het landelijk jeugdwerk enkel in België kunnen plaatsvinden, terwijl 50 percent van de activi-

teiten van vakantiecampen ook buiten België kunnen. Dit punt stuit ons tegen de borst omdat we het nogal vreemd vinden binnen de context van internationalisering.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik heb het voordeel dat reeds veel vragen werden beantwoord. Ik heb echter nog drie fundamentele opmerkingen over de Jeugdraad en het beleid.

De heren Coens en Lauwers hebben reeds opgemerkt dat we bij het lezen van de adviezen en commentaren de indruk kregen dat we met een onding werden geconfronteerd. Ik vroeg me af welk misbaksel op me af kwam. Door het lezen van de toelichting en door gesprekken werd duidelijk dat dit beeld verkeerd was en de realiteit genuanceerder is.

Ik vraag me af wat de *finaliteit van het decreet* is en welke maatschappelijke meerwaarde het zal opleveren. De overheid wil wetgevend werk verrichten en stelt ook middelen ter beschikking, maar ik kan het antwoord op deze fundamentele vraag niet terugvinden in de stukken. Mijnheer Verbist, kunt u ons dit bezorgen ?

Ten tweede hebt u reeds verwezen naar het doemscenario van de sector Volksontwikkeling. De schrik zit er blijkbaar in, waardoor men steeds in het achterhoofd houdt dat dit geen tweede maal mag gebeuren. Het decreet kan daardoor worden omschreven als een centendecreet en misschien zelfs als een saneringsdecreet. Ik vraag me af *in welke mate het decreet de groei en de dynamiek van de sector jeugd toelaten*.

Ten derde heb ik nog een vraag over *de termijnen*. U merkte op dat een aantal praktische problemen misschien kunnen worden opgelost indien men rond de tafel gaat zitten. U sprak over de nood aan twee vergaderingen. Volgens mij zal tijdens die vergaderingen meer over de inhoud dan over de uitvoering van het decreet worden gepraat. Ik vraag me af of de vastgestelde datum, 1 januari 1999, wel kan worden behouden. Volgens mij wordt de lat te hoog gelegd.

De voorzitter : De heer Verbist heeft het woord.

De heer Dirk Verbist : U stelt drie vragen over het beleid, maar ik zal ze toch proberen te beantwoorden. Wat is *de maatschappelijke meerwaarde van het decreet* ? Toen ik het over de uitgangspunten had, heb ik gezegd dat men met dit decreet min-

stens de ambitie heeft om het landelijk jeugdwerk op een nieuwe manier te bekijken. Volgens mij wordt de stap gezet van een instellingen- naar een doelstellingendecreet.

Er worden binnen dit decreet een aantal initiatieven genomen om het jeugdwerk niet enkel te beschouwen als te ondersteunen instellingen, maar ook als een instrument voor jeugdbeleid.

Inzake de maatschappelijke meerwaarde heb ik veel hoop als het gaat over de context waarbinnen dit decreet is geschreven. In de memorie van toelichting heeft men het over een Vlaams jeugdwerkbeleidsplan, over kansen voor de minister om een prioriteitenbeleid te voeren, over een aantal nieuwe instrumenten om ook op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap in communicatie met de sector vernieuwende stimulerende initiatieven te nemen. Ik denk dat dit de voornaamste maatschappelijke meerwaarde is van dit decreet.

De heer Janssen heeft er daarnet ook al op gewezen dat de schrik er inzit, in het bijzonder over de *instapregeling*. De Vlaamse Gemeenschap moet er oog voor hebben dat dit een sector is waar *dynamiek* eigen aan is. Jonge mensen nemen er initiatieven, zetten organisaties op poten en moeten daar een ondersteuning voor krijgen. We zitten echter met het beleidsmatige probleem waar daar ruimte voor is. Er is de provinciale ondersteuning, maar daarnaast zijn er de vrij zware normen opgelegd in het landelijk decreet. Men vertrekt van het uitgangspunt dat nieuwe erkenningen slechts mogelijk zijn wanneer de Vlaamse regering en het parlement in voldoende nieuwe middelen voorzien in de begroting. Dit geldt ook voor personeelsuitbreiding. Elk nieuw initiatief moet dus de goedkeuring van de regering en het parlement krijgen. Alles hangt dus eigenlijk af van de goodwill die op dat moment bestaat tegenover de sector.

De heer Marino Keulen : Is de vooropgestelde termijn haalbaar ? Is er geen overgangsperiode nodig die verder reikt dan 1 januari 1999 ?

De heer Dirk Verbist : Ik denk dat het strikt handhaven van de datum van 1 januari 1999 niet realistisch is voor heel wat organisaties.

De voorzitter : Ik dank de organisaties voor hun uitvoerige uiteenzetting. We onthouden zeker de belangrijke opmerking van de minister dat de uitvoeringsbesluiten nog niet af zijn en dat er nog ruimte voor dialoog is.

Ministers Luc Martens : Ik ben geïmprimeerd door de manier waarop de heer Verbist de meerwaarde wist aan te duiden. Ik had het niet beter gekund, wat niet wil zeggen dat ik mijn plaats meteen wil afstaan.

De voorzitter : De hoorzitting is gesloten.

BIJLAGE 2

Advies van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap inzake het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk (zie bijlage 2).

Advies

inzake het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk

Gelet op het decreet van 24 maart 1982 houdende de oprichting van een Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald artikel 2, de paragrafen 2 en 3;

Gelet op advies 76 van 7 september 1994 inzake de actualisatie van het decreet landelijk jeugdwerk;

Gelet op advies 11 van 1 februari 1995 inzake de actualisatie van het decreet op het landelijk jeugdwerk - deel I, algemene erkenningsvoorwaarden;

Gelet op advies 11B van 8 maart 1995 inzake de actualisatie van het decreet op het landelijk jeugdwerk - Deel II: specifieke erkenningsvoorwaarden;

Gelet op diverse voorbereidende documenten van de Afdeling Jeugdwerk, landelijk erkende jeugdorganisaties en de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap;

brengt de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap volgend advies uit inzake het ontwerp van decreet houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

1. Inleiding

1.1. Een voorwaardelijk advies

De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap neemt akte van de dwingende timing om het ingaan van dit (ontwerp-) decreet op 1 januari 1998 mogelijk te maken. Dit is de reden waarom de Jeugdraad de termijn van een maand waarop advies moet worden uitgebracht (art. 2, §3 van het decreet van 24 maart 1982) wenst te respecteren.

Toch wil de Jeugdraad erop wijzen dat enkele essentiële gegevens ontbreken om op een zinvolle wijze een coherent advies uit te brengen. Zo missen we de memorie van toelichting, die al heel wat ophelderingen zou kunnen geven over de interpretatie van vele bepalingen en begrippen. Het blijft een handicap niet te weten wat op welke manier via uitvoeringsbesluiten zal worden geregeld. Bovendien zitten op dit moment de begrotingsbesprekingen in een startfase, waardoor we nog geen zicht hebben op het budget dat voor 1998 zal begroot worden ter uitvoering van dit (ontwerp-)decreet. Het is duidelijk dat dit (ontwerp-)decreet slechts uitvoerbaar is dankzij een fundamentele budgetverhoging.

Daarom wenst de Jeugdraad met klem te benadrukken dat dit een 'voorwaardelijk' advies is. De Jeugdraad zal in september of oktober (op het moment waarop er al wel enige duidelijkheid is) dit advies toetsen aan de nieuwe realiteit (en aan de sector) en desgewenst een tweede advies uitbrengen.

1.2. Een weinig bevredigend proces

Sinds het najaar van 1994 wordt er gesproken over een actualisatie van het decreet op het landelijk jeugdwerk. De communicatie hierover tussen de jeugdraad, de Afdeling Jeugdwerk en de opeenvolgende kabinetten kan moeilijk bevredigend worden genoemd. In de feiten ontwikkelde zich gedurende de afgelopen drie jaar een tweesporen-proces, waarbij de administratie (en het kabinet) enerzijds en de jeugdraad anderzijds volgens eigen dynamiek en inzichten aan de voorbereidingen werkten. Ondanks de vraag van de Jeugdraad om, naar het voorbeeld van de nieuwe decretale opdrachten voor gemeentebesturen inzake communicatieve planning, een gezamenlijk proces af te leggen, bleven de twee partners hun eigen weg gaan. De voorbereidende documenten, verslagen van vergaderingen en adviezen van de Jeugdraad werden uiteraard wel aan de Afdeling Jeugdwerk en het kabinet bezorgd, maar in de andere richting bleef de communicatie dood. De Jeugdraad betreurt dit feit.

De Jeugdraad waardeert evenwel de organisatie van drie hoorzittingen (maart en mei 1997) om de voorstellen van de administratie en het kabinet aan de hele sector te toetsen en het feit dat het eerste voorstel, na een storm van protest, grondig werd herwerkt. De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap blijft echter van mening dat een gezamenlijke aanpak tot vruchtbaardere resultaten zou hebben geleid, méér rekening houdend met advies 76 van 7 september 1994. In dit advies tekende de jeugdraad een kader waarbinnen een geactualiseerd decreet zou moeten uitgewerkt worden. Uitgangspunten hierbij waren ondermeer:

- een coherente agogische visie en planmatig werken bij overheid en jeugdwerk,
- het concept van communicatieve planning ook op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap
- het erkennen op basis van flexibel in te vullen functies,
- een voldoende hoge 'basissubsidiëring',
- de integrale uitvoering van het decreet,
- de invoering van een beperkte en afgebakende prioriteitenregeling,
- de erkenning van intersectorieel werken en samenwerkingsverbanden binnen en buiten het jeugdwerk,
- een daadwerkelijke bestuurlijke complementariteit,
- voldoende inhoudelijke autonomie voor de jeugdorganisaties,...

1.3. Aanvullingen

Alvorens gedetailleerd en artikelsgewijs het voorontwerp te overlopen, wenst de jeugdraad nog enkele belangrijke elementen aan te stippen die hij niet of onvoldoende terugvindt in deze tekst en die toch essentieel zijn:

** Instap- en uitstapregeling*

Er is geen sprake van een instapregeling, waarbij organisaties zich gedurende een beperkte tijd en met een financiële basisondersteuning, kunnen 'klaarstomen' om erkend te kunnen worden binnen dit decreet. Het is belangrijk dat in elke regelgeving ten aanzien van het jeugdwerk voldoende aandacht gaat naar de 'instapkansen' van nieuwe initiatieven. Dynamiek en vernieuwing zijn immers begrippen die eigen zijn aan onze jeugdige sector. Als een instapregel geweigerd wordt, ware het toch beter om meer werk te maken van de complementariteit van de jeugdwerkdecreten, zodat deze logischer in mekaars verlengde zouden liggen.

Ook voor organisaties die uit de boot zouden vallen, moet er een regeling ontwikkeld worden die hen de kans geeft, zich met de nodige tijd en onder voldoende begeleiding, te heroriënteren.

** Samenwerking stimuleren*

Een oud zeer binnen het huidige decreet is dat samenwerking tussen jeugdverenigingen op geen enkele manier gestimuleerd wordt, meer nog: het wordt moeilijk gemaakt. Samenwerking betekent verrijking voor de organisatie, overstijgt vaak ideologische en werksoortelijke grenzen en brengt allerlei mensen samen rond een gemeenschappelijk doel. Bovendien is het eigen aan de tijdsgeest dat mensen en organisaties voortdurend op zoek zijn naar zinvolle mogelijkheden van netwerkvorming. Deze netwerken groeien binnen en over de sectorgrenzen heen en zouden door de overheid eerder gestimuleerd dan afgestraft moeten worden. Van een te strikte administratieve afbakening mag het landelijk jeugdwerk geen slachtoffer blijven. Bovendien zou het van kortzichtigheid getuigen om samenwerkingsverbanden prioritair als fusies te vertalen.

** Een algemene aandacht voor bijzondere doelgroepen*

De Jeugdraad waardeert dat er een regeling is voor organisaties die zich exclusief richten tot bijzondere doelgroepen, maar betreurt dat organisaties die vooral integratie-gericht werken of (zogenaamd gewone) organisaties die inspanningen doen om bijzondere doelgroepen te betrekken bij hun werking geen stimulerende aandacht krijgen in dit ontwerp van decreet. De Jeugdraad wil mee zoeken naar goede oplossingen hiervoor en vraagt ook aan de minister om suggesties in dit verband te toetsen bij de Jeugdraad..

** Budgettair keurslijf*

Dat het huidige decreet op het landelijk jeugdwerk vandaag maar voor ongeveer 75 (!) procent wordt uitgevoerd, is een oud zeer. Het jeugdwerk is wellicht zowat de enige sector die dit relatief lijdzaam heeft aanzien. Tijdens de parlementaire besprekingen bij het recente voorstel van decreet inzake een subsidieregeling voor volkswontwikkeling (Beknopt Verslag 11 juni 1997), waren krachtige woorden zoals 'onbehoorlijk bestuur', 'rechtsonzekerheid' en 'een overheid die er niet in slaagt om decreten financieel te honoreren',... niet uit de lucht. De Jeugdraad stelt vast dat in dit ontwerp veel moeite werd gedaan om binnen een te beperkt budgettair kader te werken. De subsidiëring van landelijke jeugdorganisaties staat niet in verhouding tot de aangroeiende taken en verantwoordelijkheden die van binnen- en buitenuit op het landelijk jeugdwerk afkomen. Dit ontwerp van decreet betekent wellicht geen gevoelige verbetering in deze situatie, zodat de overheid zich ogenschijnlijk de facto neerlegt bij de te beperkte honorering. De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap kan en wil dit niet aanvaarden en roept regering en parlement op om de nodige middelen te voorzien zodat dit (ontwerp-)decreet, van bij de start en in een dynamisch perspectief (groei mogelijk maken voor het bestaand landelijk jeugdwerk en voor nieuwe organisaties), voor 100 procent wordt uitgevoerd. ^

1.4. Aandachtspunten

* De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap heeft, binnen het beperkte tijdsbestek, een constructief en onderbouwd advies uitgebracht. De Jeugdraad rekent erop dat de opmerkingen en suggesties ernstig worden overwogen en verwacht een grondige terugkoppeling van het aangepaste ontwerpdecreet.

* Om te voorkomen dat dit decreet al vrij snel zou leiden tot interpretatieproblemen en om de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten eenvoudiger te maken, vragen we dat de minister zo snel mogelijk een gemeenschappelijke werkgroep installeert, bestaande uit vertegenwoordigers van de Jeugdraad en de Afdeling Jeugdwerk. Binnen deze werkgroep zou gezocht moeten worden naar een gemeenschappelijke interpretatie van begrippen en bepalingen.

* We vragen met aandrang, om gedurende de overgangsperiode, organisaties die dreigen uit de boot te vallen, actief te begeleiden in het zoeken naar andere oriënteringen.

* Bij de artikelsgewijze bespreking, die nu volgt, hebben we geprobeerd om zoveel mogelijk opmerkingen en bedenkingen te vertalen in concrete voorstellen tot tekstwijziging. Omwille van tijdsgebrek en een gebrek aan informatie (cfr. infra), zijn we er vooralsnog niet overal in geslaagd. Dit betekent uiteraard niet dat deze opmerkingen minder belangrijk zouden zijn.

Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk I. Algemene Bepalingen

Art. 1 Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 127 van de grondwet.

⇒ *Geen commentaar*

Art. 2 Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgelegde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende landelijk georganiseerde jeugdverenigingen.

⇒ *Geen commentaar*

Art. 3 In dit decreet wordt verstaan onder:

1° Jeugd: kinderen en jongeren van 3 tot 30 jaar;

⇒ *De Jeugdraad kan zich akkoord verklaren met deze leeftijdsafbakening, maar is van mening dat organisaties die zich uitsluitend tot de onder-(3-5 jaar) of boven- (26-30 jaar)grens richten, niet kunnen beschouwd worden als jeugdwerkorganisaties. De Jeugdraad suggereert om deze interpretatie in de memorie van toelichting op te nemen.*

2° Jeugdwerk: sociaal-culturele initiatieven en voorzieningen voor en met de jeugd, gericht op hun persoonlijke ontplooiing en op hun functioneren in de samenleving als individu en als groep, onder educatieve begeleiding, gesitueerd in de vrijetijdssfeer van kinderen en jongeren en waaraan wordt deelgenomen op basis van vrijwilligheid;

⇒ *De Jeugdraad kan zich akkoord verklaren met deze definitie. Het is belangrijk om in een memorie van toelichting de interpretatie van enkele begrippen (zoals vrijetijdssfeer, op basis van vrijwilligheid,...) weer te geven. Zo denken we dat benadrukt moet worden dat sociaal-culturele initiatieven een niet-commercieel karakter moeten hebben. Bovendien verwijst de formulering 'functioneren in de samenleving als individu en als groep' uiteraard op het functioneren van het individu zelf (individuele persoonlijkheidsontplooiing) en van het individu binnen een groep.*

3° Landelijke jeugdvereniging: een privaatrechtelijke organisatie die blijkens haar doelstellingen en handelingen aan jeugdwerk doet en een van de volgende 4 kerntaken vervult in tenminste vier Vlaamse provincies:

- a) begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven;
- b) rechtstreekse werking met kinderen en jongeren;
- c) dienstverlening aan de jeugd en het jeugdwerk;
- d) coördineren van de werkingen van erkende landelijke jeugdverenigingen.

Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie;

⇒ *De Jeugdraad ziet meer coherentie in het vervangen van de term 'jeugdwerk' door 'jeugdverenigingen' in c).*

Wijziging:

3° Landelijke jeugdvereniging: een privaatrechtelijke organisatie die blijkens haar doelstellingen en handelingen aan jeugdwerk doet en een van de volgende 4 kerntaken vervult in tenminste vier Vlaamse provincies:

- a) begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven;
 - b) rechtstreekse werking met kinderen en jongeren;
 - c) dienstverlening aan de jeugd en **jeugdverenigingen**;
 - d) coördineren van de werkingen van erkende landelijke jeugdverenigingen.
- Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie;

4° Jeugdwerkbegeleider: elke persoon van minstens 17 jaar die verantwoordelijkheid neemt ten aanzien van een vorm van jeugdwerk en aantoonbare inspanningen geleverd heeft op het vlak van scholing of vorming met betrekking tot de jeugdwerkopdracht;

- ⇒ *De Jeugdraad blijft benadrukken dat de onderste leeftijdsgrens voor een jeugdwerkbegeleider op 16 jaar moet worden gelegd. Deze bepaling sluit inhoudelijk meer aan bij andere regelingen binnen het jeugdwerk: zo wordt bij animatorenvorming reeds jeugdwerkbegeleiders vanaf 16 jaar toegelaten. Het argument dat zij hun attest pas krijgen op hun zeventiende verjaardag is weinig relevant, omdat vele jeugdwerkorganisaties deze jongeren in de feiten al vanaf hun zestiende, in hun hoedanigheid van jeugdwerkbegeleider, bereiken.*
- ⇒ *Bovendien meent de Jeugdraad dat in dit ontwerp van decreet de 'kwaliteit' van de jeugdwerkbegeleider te sterk wordt gekoppeld aan scholing en vorming. De jeugdraad beklemtoont uiteraard het belang van vorming, maar het is eigen aan onze sector om relevante ervaring ook een rol te laten spelen. Bovendien moeten we ons ervoor hoeden om vorming exclusief aan de attestenregeling te koppelen.*
- ⇒ *De Jeugdraad stelt zich de vraag of deze definitie hier moet worden opgenomen, omdat dit begrip slechts eenmaal in het voorontwerp opduikt, met name in artikel 7, §2, b).*

Wijziging

4° Jeugdwerkbegeleider: elke persoon van minstens **16 jaar** die verantwoordelijkheid neemt ten aanzien van een vorm van jeugdwerk en aantoonbare inspanningen geleverd heeft op het vlak van scholing, vorming **of een vergelijkbare ervaring hebben** met betrekking tot de jeugdwerkopdracht;

5° Afdeling: een lokale of regionale entiteit die zelfstandig haar beleid en werking bepaalt;

⇒ *Geen commentaar.*

6° Bijzondere doelgroepen: Kinderen en jongeren die omwille van armoede, een lage scholingsgraad, een handicap of een anders-etnische herkomst minder participatiekansen hebben aan het maatschappelijk gebeuren;

- ⇒ *Deze omschrijving omvat vandaag wellicht min of meer het beoogde doel, maar de Jeugdraad wil wijzen op het sterk actualiteitsgebonden karakter ervan. De Jeugdraad stelt dan ook voor om in het decreet een algemene omschrijving te geven en dit in de uitvoeringsbesluiten te verfijnen. Hierbij moet inderdaad rekening*

gehouden worden met armoede, scholingsgraad, een handicap of een anders-etnische herkomst, maar bovendien met kinderen en jongeren uit instellingen en met de problematiek van de verlengde minderjarigheid.

- ⇒ Bovendien wijst de Jeugdraad erop dat in de uitvoeringsbesluiten op de zgn. 25%-regeling binnen het decreet lokaal jeugdwerkbeleid al een goede algemene definitie vervat zit. We suggereren dan ook deze op te nemen.
- ⇒ Tot slot wijst de Jeugdraad erop dat, zoals we in de inleiding al stelden, het van belang is om niet enkel aandacht te hebben voor organisaties die zich 'exclusief' tot bijzondere doelgroepen richten, maar ook voor expliciete integratiewerkingen. De jeugdraad pleit er dan ook voor om in dit decreet een soortgelijke positieve discriminatie in te bouwen voor de integratiewerkingen.

Wijziging:

6° Bijzondere doelgroepen: Kinderen en jongeren die zowel persoonlijk, maatschappelijk, structureel als cultureel in hun kansen op ontplooiing belemmerd worden door discriminatieprocessen waar de betrokkenen zelf weinig of geen vat op hebben;

7 ° Kadervorming: een samenhangende opleiding en begeleiding van aan de inrichting verbonden verantwoordelijken en kandidaat-verantwoordelijken die belast zijn, of zullen worden, met het animeren en begeleiden van deelnemers aan het jeugdwerk;

- ⇒ De Jeugdraad heeft fundamentele bezwaren tegen deze enge definiëring; Het belang van kadervorming in het jeugdwerk mag niet ondergewaardeerd worden, zodat een terecht stimuleringsbeleid zich moeten richten naar de vorming van àlle verantwoordelijken en kandidaat-verantwoordelijken, al dan niet niet aan de inrichting verbonden.
- ⇒ De Jeugdraad pleit, omwille van de herkenbaarheid voor onze sector ervoor, om het woord 'opleiding' te vervangen door 'vorming'.
- ⇒ Bovendien denken we dat het, in een jeugdwerkcontext, niet énkél belangrijk is om de (kandidaat-)verantwoordelijken, belast met het animeren en begeleiden van deelnemers aan het jeugdwerk, te vormen, maar ook de verantwoordelijken in een coördinerende en/of beheersfunctie.
- ⇒ De Jeugdraad wil, op basis van opgedane negatieve ervaringen bij het niet aanvaarden van kadervormingsinitiatieven, er tevens voor pleiten dát kadervormingsinitiatieven waaraan voldoende jeugdwerkers deelnemen, maar waarop enkele niet-jeugdwerk-deelnemers aanwezig zijn (omwille van inhoudelijke motieven, samenspel en bevruchting) niet mogen worden geweigerd. Deze administratieve maatregelen fnuiken elke poging om wederzijdse bevruchting tijdens kadervorming te stimuleren. Hier zou in de memorie van toelichting naar moeten worden verwezen.

Wijziging:

7 ° Kadervorming: een samenhangende vorming en begeleiding van (...) verantwoordelijken en kandidaat-verantwoordelijken die belast zijn, of zullen worden, met het animeren en begeleiden van deelnemers aan het jeugdwerk en/of het beheer van jeugdverenigingen;

8 ° Administratie: de afdeling Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
⇒ *Geen commentaar*

9° Minister: de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur;
⇒ *Geen commentaar*

10° Adviesorgaan: de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap, opgericht door de Vlaamse Regering bij decreet van 24 maart 1982;

⇒ *De term 'adviesorgaan' komt verder in het decreet niet meer voor. Het is dus wellicht zinnvoller om het begrip 'jeugdraad' te definiëren.*

⇒ *Het decreet van 24 maart 1982 spreekt over Jeugdraad 'voor' en niet 'van' de Vlaamse Gemeenschap*

Wijziging:

10° **Jeugdraad:** de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, opgericht door de Vlaamse Regering bij decreet van 24 maart 1982.

⇒ *Bijkomende opmerking: in het voorontwerp van decreet duiken nog enkele termen op die, noch hier, noch op die plaats, worden gedefinieerd. Voorbeeld: begeleiding, begeleidingswerk, begeleidingsactiviteit, jeugdvereniging, aantoonbaar, product,...*

Hoofdstuk II - Erkenning

Afdeling I. Algemene erkenningsvoorwaarden

Art. 4. Alleen jeugdwerk met kinderen of jongeren uit het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad komt in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.

⇒ *In het kader van de toenemende Europeanisering van het jeugdwerk en 'het over de eigen taalgrenzen kijken', pleit de Jeugdraad voor enige soepelheid bij de interpretatie van dit artikel. We verwijzen naar een soortgelijke opmerking in verband met kadervorming (art. 3, 7°). Indien een beperkt aantal kinderen of jongeren niet uit het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad afkomstig is, mag dit niet afgestraft worden. Ook hier zou in de memorie van toelichting naar moeten worden verwezen.*

Art. 5, §1. De landelijke jeugdvereniging moet blijkens haar statuten opgericht zijn met het doel aan jeugdwerk te doen. De statuten vermelden haar specifieke doelstellingen.

⇒ *Geen commentaar*

§2. Uit de statuten en de werking moet blijken dat de vereniging de principes en de regels van de democratie aanvaardt en tevens het Europees verdrag van de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijft.

⇒ *De correcte formulering bij het verdrag inzake de rechten van het kind hanteren.*

Wijziging:

§2. Uit de statuten en de werking moet blijken dat de vereniging de principes en de regels van de democratie aanvaardt en tevens het (...) Verdrag inzake de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind onderschrijft.

Art. 6 De landelijke jeugdvereniging moet bovendien:

1° Opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921;

⇒ *Geen commentaar*

2° haar zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Op de zetel moeten in het Nederlands alle gegevens die verband houden met de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden voorhanden zijn en ter beschikking gesteld worden voor onderzoek door de administratie;

⇒ *Geen commentaar*

3° geleid worden door een algemene vergadering van minstens 9 leden en een raad van beheer van minstens 5 leden. Van deze bestuursorganen dient de helft + 1 van de leden jonger te zijn dan 35 jaar. Hoogstens een derde van de leden van voornoemde organen kunnen personeelsleden van de vereniging zijn. De voornoemde organen mogen hun statutaire bevoegdheden niet overdragen aan derden. Jaarlijks moet de algemene vergadering minstens tweemaal en de raad van beheer minstens vijfmaal geldig vergaderen. Deze vergaderingen dienen evenwichtig gespreid te worden over het werkjaar;

- ⇒ *De Jeugdraad is van mening dat hier irrelevante, louter administratieve criteria worden gehanteerd om de participatiegedachte te integreren in een erkenningsvoorwaarde. Deze bepaling houdt geen rekening met de diverse types van organisaties. De Jeugdraad pleit dan ook voor een leeftijdsvoorwaarde van 1/3 jonger dan 35 jaar, zodat de interne vernieuwing en verjonging gegarandeerd zijn. Tegelijkertijd zou, bij de opsomming van de voorwaarden waaraan de beleidsnota moet voldoen, gewag kunnen worden gemaakt van het betrekken van de doelgroep(en) die relevant is (zijn) voor de betrokken organisatie.*
- ⇒ *De Jeugdraad ziet geen enkele reden om de bestaande, algemene beperkende bepalingen inzake de aanwezigheid van personeelsleden in de bestuursorganen te verzwaren. Daarom pleiten we voor het opnemen van een bepaling zoals die in de juridische wereld wordt gehanteerd.*
- ⇒ *Het verplichten om de statutaire bevoegdheden niet over te dragen aan derden, is een bepaling die ongeveer elke organisatie binnen het landelijk jeugdwerk lam kan leggen: handtekeningrecht, volmachten bij de post, verantwoordelijkheden in gedecentraliseerde inrichtingen van de organisatie,... We pleiten er dan ook voor om deze bepaling te schrappen, gezien de vzw-wetgeving hierover duidelijk genoeg is: de Raad van Beheer blijft, ook bij overdracht van bevoegdheden, verantwoordelijk, tenzij een fout of nalatigheid in hoofde van het betrokken individu kan aangetoond worden. Bovendien los je hiermee een eventueel gebrek aan participatie van de doelgroep niet op.*
- ⇒ *Tot slot stellen we voor om de verplichting dat de Algemene Vergadering minstens tweemaal per jaar bijeenkomt, te schrappen, aangezien dit inherent verbonden is aan het negende en tiende lid van dit artikel.*

Wijziging:

3° geleid worden door een algemene vergadering van minstens 9 leden en een raad van beheer van minstens 5 leden. Van deze bestuursorganen dient 1/3 van de leden jonger te zijn dan 35 jaar. Hoogstens de helft min één van de leden van voornoemde organen kunnen personeelsleden van de vereniging zijn. (...) Jaarlijks moet (...) de raad van beheer minstens vijfmaal geldig vergaderen. Deze vergaderingen dienen evenwichtig gespreid te worden over het werkjaar;

4° op alle bestuursniveaus geleid worden door verantwoordelijke personen die voor hun taak een aangepaste opleiding hebben gekregen en zich bijscholen volgens de modaliteiten die door de Vlaamse Regering, na advies ingewonnen te hebben bij de Jeugdraad, zullen bepaald worden;

- ⇒ *'Op alle bestuursniveaus' kan geschrapt worden omdat het hier gaat om de leiding van de organisatie. Ook moet hier de 'relevante ervaring' worden opgenomen. Bovendien stelt de jeugdraad voor om 'en/of' in te voegen, omdat het belangrijk is dat de instroom voor verantwoordelijken niet té beperkt mag gebeuren.*

Wijziging:

4° (...) geleid worden door verantwoordelijke personen die voor hun taak een aangepaste opleiding hebben gekregen en/of ervaring hebben en/of zich bijscholen volgens de modaliteiten die door de Vlaamse Regering, na advies ingewonnen te hebben bij de Jeugdraad, zullen bepaald worden;

5° op zelfstandige wijze de finances beheren en het beleid bepalen. Dit veronderstelt:

- over een eigen secretariaat beschikken, duidelijk onderscheiden van elke andere vereniging;
- werkgever en opdrachtgever zijn van het binnen dit decreet gesubsidieerd personeel;
- de programmatie van de vereniging bepalen en uitvoeren;
- over een eigen post- en/of bankrekening beschikken;
- jeugdwerkactiviteiten organiseren in naam van de vereniging zelf;

⇒ *De Jeugdraad stelt voor, om onterechte foute interpretaties te vermijden, de laatste bepaling in de opsomming te verduidelijken.*

Wijziging:

5° op zelfstandige wijze de finances beheren en het beleid bepalen. Dit veronderstelt:

- over een eigen secretariaat beschikken, duidelijk onderscheiden van elke andere vereniging;
- werkgever en opdrachtgever zijn van het binnen dit decreet gesubsidieerd personeel;
- de programmatie van de vereniging bepalen en uitvoeren;
- over een eigen post- en/of bankrekening beschikken;
- jeugdwerkactiviteiten organiseren **en/of diensten te verlenen** in naam van de vereniging zelf;

6° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikels 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek kan ten laste gelegd worden van de vereniging, haar bestuurders en haar medewerkers door een verzekering laten dekken. Bij landelijke jeugdverenigingen die kinderen of jongeren vrij laten toetreden mits betaling van een eigen bijdrage, dient de polis ook de leden te dekken;

⇒ *De jeugdraad wil nogmaals waarschuwen voor de het begrip 'bestuurders' (in vzw-jargon wordt hier wellicht 'beheerders' bedoeld). Als hiermee een verzekering tegen aansprakelijkheidsvorderingen tegen de beheerders wordt bedoeld, moet ingeschat worden dat dit zéér dure polissen zijn.*

⇒ *Verder kan deze bepaling ongewijzigd blijven, maar koppelen we dit wel aan het wegwerken van de discriminatie tussen leden- en niet-ledenorganisaties wat de subsidiëring van de BA-verzekeringen betreft.*

7° een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies steeds mogelijk is;

⇒ *Geen commentaar*

8° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt;

⇒ *Geen commentaar*

9° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde rekening en de balans van het vorige jaar, vergezeld van een verslag van een bedrijfsrevisor, lid van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, aan de administratie voorleggen;

⇒ *De Jeugdraad wil hierbij de opmerking meegeven dat de huidige datum van voorlegging van deze documenten (15 februari) best verlaat wordt naar 15 maart.*

⇒ *In de volgende leden van dit artikel wordt, o.i., een weinig consequent taalgebruik gehanteerd: voorleggen - overleggen - indienen?*

10° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde begroting en een beleidsnota aan de administratie overleggen;

⇒ *De Jeugdraad blijft van mening dat een beleidsnota een interessant instrument kan zijn om een noodzakelijke communicatie tussen de overheid en de betrokken jeugdorganisatie op te zetten. Een té administratieve benadering van beleidsnota en werkingsverslag is uit den boze.*

We citeren in dit verband uit advies 76 (september 1994)

"Jeugdorganisaties werken in vele gevallen al met beleidsplannen, gespreid over één of meer jaren. De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap meent dat deze beleidsplanning een decretale voorwaarde voor erkenning en subsidiëring moet zijn.

Het doel hiervan dient zich te beperken tot:

- het belang aantonen van het plannen op zich*
- een communicatieproces bevorderen tussen jeugdwerkorganisaties en hun gebruikers, leden, vrijwilligers*
- een communicatieproces bevorderen tussen overheid en jeugdwerk*
- een communicatieproces bevorderen tussen jeugdwerkorganisaties onderling*
- de overheid meer kansen geven anticiperend op te reden in functie van de eigen beleidsplanning*

De elementen die in het beleidsplan aan bod kunnen komen moeten nog uitgewerkt worden maar dialoog over werkvormen en ideologische, filosofische en religieuze grenzen heen is in ieder geval een aandachtspunt.

De beleidsplanning en de (hier inherent aan verbonden) evaluatie mogen geen middel zijn om vanuit de overheid sanctionerend op te treden. Het opleggen van een planning/evaluatie is op zichzelf al een voldoende middel om kwaliteitsbevordering te stimuleren. Een belangrijk te toetsen proces is het planningsproces. We wensen op dit vlak een verschuiving van een 'controleerende' overheid naar een 'stimulerende, communicatieve' overheid, die voldoende betrokken is bij het werkveld. Bovendien mag deze planning/evaluatie niet verworden tot een administratieve 'rompslomp': papierwerk waar (te) veel tijd en energie in wordt gestopt en waarmee niets gebeurt. Planning veronderstelt bovendien de nodige dynamiek om dagelijks op nieuwe uitdagingen in te kunnen spelen. Dit betekent dat het beleidsplan door geen van de partners beschouwd mag worden als een statisch gegeven."

In functie van deze redenering en omwille van het belang dat de jeugdraad hecht aan de beleidsnota's van jeugdorganisaties en overheid, pleiten we voor een tweejaarlijks overleggen van deze nota. Jaarlijks een relevante beleidsnota klaarstomen, gekoppeld aan het noodzakelijke communicatieproces, is weinig relevant en tijdsopslopend. Bovendien dringen we erop aan de motivatie van deze beleidsnota, zoals we in bovenstaand citaat weergeven, in de memorie van toelichting te verwerken.

Wijziging:

10° jaarlijks de door de algemene vergadering goedgekeurde begroting en **tweejaarlijks** een beleidsnota aan de administratie overleggen;

11° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd werkingsverslag bij de administratie indienen;

⇒ *Geen commentaar.*

12° de Vlaamse regering bepaalt, na advies ingewonnen te hebben bij de Jeugdraad, de nadere regelen waaraan de hierboven vermelde documenten moeten voldoen, alsook de procedure van indiening.

In de uitvoeringsbesluiten moet expliciet worden vermeld dat tussentijdse begrotingswijzigingen kunnen gebeuren voor een bepaalde datum (bv. zoals vandaag: 31 augustus)

Afdeling II. Bijzondere erkenningsvoorwaarden

Art. 7. Om erkend te worden moet een landelijke jeugdvereniging bovendien een van de volgende kerntaken realiseren:

- ⇒ *De Jeugdraad merkt op dat sommige taken te sterk op vandaag geschreven zijn, met name op wat jeugdverenigingen vandaag doen en/of de middelen/methodes die hiervoor gehanteerd worden.*
- ⇒ *Het uitgangspunt om elke taak te kwantificeren leidt soms tot getallen die weinig relevantie hebben met betrekking tot de (kwaliteit van de) opdracht.*
- ⇒ *De Jeugdraad wijst nogmaals op de onduidelijkheid van bepaalde begrippen die worden gehanteerd (cfr. Hoofdstuk I - Algemene bepalingen)*
- ⇒ *Het is zéér moeilijk om het evenwicht binnen en tussen de vier paragrafen te bepalen.*
- ⇒ *De Jeugdraad stelt opnieuw vast dat er totaal geen aandacht wordt besteed aan samenwerkingsverbanden binnen en buiten het jeugdwerk (cfr. inleiding). De Jeugdraad neemt zich voor om zo snel mogelijk (in een tweede advies) bepalingen aan te dragen inzake drie soorten samenwerkingsverbanden: projectmatige samenwerking, structurele samenwerking om tot één erkenningsdossier te komen en fusies tussen landelijk erkende jeugdverenigingen.*

§1. Begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdverenigingen het volgende in:

- a) hetzij het ondersteunen, begeleiden, stimuleren en informeren van aangesloten afdelingen;
- b) hetzij het organiseren van overleg en vorming, belangenbehartiging, informatieverstrekking en dienstverlening voor aangesloten lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven.

⇒ *Er bestaan organisatievormen die eigenlijk beide opdrachten uit a) en b) waarmaken. Het is dus beter om deze combinatie in de omschrijving van de kerntaak te voorzien;*

Wijziging:

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdverenigingen het volgende in:

- a) (...) het ondersteunen, begeleiden, stimuleren en informeren van aangesloten afdelingen;
- en/of
- b) (...) het organiseren van overleg en vorming, belangenbehartiging, informatieverstrekking en dienstverlening voor aangesloten lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven.

2° Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit de begeleiding van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven:

- a) telt in vier provincies telkens ten minste zes actieve afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven, met een totaal van minstens 35. Deze minimumvereiste wordt beperkt tot vier per provincie en een totaal van 21 indien gewerkt wordt met kinderen en jongeren uit de bijzondere doelgroepen;

⇒ *De problematiek van federaties die vandaag als jeugddienst erkend zijn en opteren voor het organiseren van 10 inrichtingen, is hier voelbaar. Aan deze organisaties*

wordt gevraagd op korte termijn het aantal afdelingen met 25 uit te breiden. Dit pleit alleszins voor het verlengen van de overgangstermijn.

⇒ *Organisaties die zich exclusief richten tot regionale jeugdverenigingen, kunnen onmogelijk de norm van 35 afdeling halen. Daarom dient voor hen een afzonderlijke kwantitatieve bepaling te worden opgenomen. Voor de interpretatie van regionaal jeugdwerk verwijzen we naar de definitie in het nakende decreet op het provinciaal jeugdwerkbeleid, waarbij de concrete interpretatie in handen ligt van de Vlaamse overheid.*

Wijziging:

a) telt in vier provincies telkens ten minste zes actieve afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven, met een totaal van minstens 35. Deze minimumvereiste wordt beperkt tot vier per provincie en een totaal van 21 indien gewerkt wordt met kinderen en jongeren uit de bijzondere doelgroepen. **Deze minimumvereiste wordt beperkt tot 2 per provincie en een totaal van 15 indien de vereniging énkél regionale jeugdwerkinitiatieven begeleidt;**

b) laat de kinderen en jongeren of de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven vrij toetreden op voorwaarde van een jaarlijkse betaling van een eigen bijdrage aan de landelijke jeugdvereniging;

⇒ *Omdat ook afdelingen kunnen toetreden, moet dit expliciet worden opgenomen in deze bepaling.*

Wijziging:

b) laat de kinderen en jongeren of de afdelingen of de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven vrij toetreden op voorwaarde van een jaarlijkse betaling van een eigen bijdrage aan de landelijke jeugdvereniging;

c) organiseert jaarlijks ten minste 150 uren kadervorming;

Voor de bijzondere doelgroepen volstaan jaarlijks minstens 90 u kadervorming

⇒ *De Jeugdraad meent dat de diverse soorten organisaties (en dus kadervormingstypes) zich beter kunnen terugvinden in een omschrijving die niet het aantal effectief te presteren vormings uren weergeeft, maar het aantal deelnemersuren (cfr. meerdaagse verblijven). In de nu volgende suggestie wordt een minimum aantal kadervormingsinitiatieven voorgesteld zodat het evenwicht tussen het aantal initiatieven en het aantal deelnemers bewaard blijft.*

Wijziging:

organiseert jaarlijks 1800 deelnemersuren kadervorming, gespreid over minimum drie, al dan niet verschillende, kadervormingsprogramma's. Elk programma telt ten minste 10 deelnemers en dient ten minste 12 uur te omvatten en kan ingedeeld worden in sessies van 2 uur. Een kadervorming wordt in aanmerking genomen indien er maximaal 20 deelnemers zijn per leidinggevende persoon;

d) begeleidt jaarlijks gedurende 120 uren de jeugdwerkbegeleiders van de afdelingen of van de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven via lokale of regionale contacten. Voor de bijzondere doelgroepen volstaan 72 uren;

⇒ *De vermindering van het aantal uren voor bijzonderen doelgroepen wordt hier weinig relevant geacht. Er zijn wellicht minder afdelingen en jeugdwerkbegeleiders, maar de nood aan begeleiding is minstens even groot, gezien de werking met een bijzondere doelgroep.*

Wijziging:

d) begeleidt jaarlijks gedurende 120 uren de jeugdwerkbegeleiders van de afdelingen of van de lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven via lokale of regionale contacten. (...);

e) geeft, om de aangeslotenen te informeren, jaarlijks 5 inhoudelijke publicaties uit;

⇒ *De Jeugdraad wenst het begrip 'publicatie' een toekomstgericht omschrijving te geven.*

⇒ *Conform de twee volgende paragrafen, stellen we voor om het aantal inhoudelijke publicaties tot 4 te verminderen en ook hier de eigen redactionele inbreng op te nemen.*

Wijziging:

e) geeft, om de aangeslotenen te informeren, jaarlijks **4 informatiedragers, met duidelijk een eigen redactionele inbreng**, uit;

f) ontwikkelt en promoot jaarlijks minimum 1 specifiek thema of project ter stimulering van de werking der aangesloten afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven.

⇒ *Ondermeer aansluitend bij de suggestie om de beleidsnota een tweejaarlijkse frequentie te laten aannemen, pleit de Jeugdraad ervoor om de mogelijkheid open te laten een thema of project tweejaarlijks te ontwikkelen en promoten. Uiteraard moet hierbij aangetoond worden dat er gedurende die twee jaar aan wordt gewerkt. Voor een aanzet tot interpretatie van deze begrippen, verwijzen we naar de commentaar bij artikel 7, §2, d).*

Wijziging:

f) ontwikkelt en promoot jaarlijks **of tweejaarlijks** minimum 1 specifiek thema of project ter stimulering van de werking der aangesloten afdelingen of lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven.

§2. Rechtstreeks werken met kinderen en jongeren

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdvereniging het volgende in: vorming, vakanties of activiteiten organiseren onder educatieve begeleiding. Voor het geheel van de werking geldt dat van het totaal aantal deelnemers aan de vorming, vakanties of activiteiten, ten minste 15 procent uit elk van de vier provincies afkomstig is.

⇒ *De Jeugdraad wenst de, op de hoorzittingen geformuleerde, interpretatie dat de 15 procent spreiding slaat op de minimum-erkenningsdrempel effectief opgenomen te zien*

in het decreet. Op die manier worden latere discussies vermeden. Bovendien suggereert de Jeugdraad om de spreidingsnorm per hoofdmodule te bepalen. We pleiten ook hier voor nominale getallen.

⇒ De Jeugdraad is er bovendien van overtuigd dat een té algemene spreidingsnorm bepaalde 'provincies' zal bevoordelen en andere zal benadelen doordat het totaal aantal kinderen en jongeren onevenredig gespreid is over de diverse 'provincies': hoe groter het aantal kinderen en jongeren dat in een provincie verblijft, hoe evidentier de haalbaarheid van 15% spreiding. Het meest extreme voorbeeld van dit laatste is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: organisaties worden zeker niet gestimuleerd om zich tot deze regio te richten.

⇒ De Jeugdraad pleit bovendien voor het integreren van de bijmodules van de paragrafen 2 en 3 in één geheel. Het blijkt inderdaad dat de basisidee achter enkele bijmodules uit de twee paragrafen naadloos bij mekaar aansluiten. Bovendien zijn er voorbeelden waarbij het relevant is dat een organisatie uit paragraaf 2 opteert voor een bijmodule uit paragraaf 3 (en vice versa). Hierbij suggereert de jeugdraad om de beperking in te voeren dat, als een organisatie kiest voor een bepaalde hoofdmodule, zij niet kan opteren voor dezelfde bijmodule.

2° Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit rechtstreeks werken met kinderen en jongeren realiseert een werkingspakket dat overeenstemt met ofwel ten minste drie al dan niet verschillende hoofdmodules en één bijmodule, ofwel ten minste twee al dan niet verschillende hoofdmodules en drie bijmodules.

De hoofdmodules zijn:

⇒ *Geen commentaar*

a) Tweehonderd uur vormingsprogramma's zelf realiseren en begeleiden. Voor de werking met bijzondere doelgroepen volstaan 120 uur.

Vormingsprogramma: door de landelijke jeugdvereniging zelf georganiseerde activiteiten, die aangepast zijn aan de deelnemende jongeren en de vooropgestelde doelstelling en die er op gericht zijn om onder deskundige begeleiding een verandering te bewerken bij de deelnemers met betrekking tot hun kennis, houding, inzichten en/of vaardigheden.

Een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding en een streven naar persoonlijkheidsontwikkeling of maatschappelijke integratie en participatie of beide.

Het zijn geen sport-, hobby-, ontmoetings-, ontspannings- of gezelligheidsinitiatieven noch beroepsopleidingscursussen.

Gedurende het hele vormingsprogramma nemen ten minste acht dezelfde personen deel uit de doelgroep. Voor de bijzondere doelgroepen volstaan zes dezelfde personen; bijkomend moet echter aangetoond worden dat de vereniging ernstige inspanningen levert tot verdere begeleiding van de deelnemers.

In de beleidsnota moet aangetoond worden dat 5 verschillende programma's op thematisch, methodisch of inhoudelijk vlak aangepast werden aan de noden van de doelgroep.

Tevens dienen deze programma's evenwichtig gespreid te worden over het werkjaar.

Elk vormingsprogramma dient ten minste 12 uur te omvatten en kan ingedeeld worden in sessies van 2 uur.

Per cursusdag worden maximaal 9 cursussen in aanmerking genomen, uren voor 9.00 uur en na 23.00 uur komen niet in aanmerking.

Een vormingsprogramma wordt in aanmerking genomen indien er maximaal 20 deelnemers zijn per leidinggevende persoon. Voor de bijzondere doelgroepen mogen er maximaal 12 deelnemers zijn per leidinggevende persoon.

- ⇒ *De Jeugdraad voegde waar énkél jongeren staat, ook kinderen toe.*
- ⇒ *De redenering achter de bepaling in verband met sport, hobby, ontmoeting,... wordt door de Jeugdraad wellicht gedeeld, maar deze bepaling is té vaag om enige rechtszekerheid te geven aan de organisaties. Wellicht wordt hier bijvoorbeeld wél bedoeld dat sommige sportinitiatieven (bv. sport als integratie, niet-competitieve sporten,...) nog wel als methodiek kunnen worden gehanteerd, maar niet de hoofddoelstellingen van het vormingsprogramma mogen zijn. Het aantal interpretaties van deze termen is echter zo ruim, dat een praktische toepassing niet werkbaar is. De Jeugdraad is van oordeel dat exclusieve sportorganisaties of hobbyclubs ondermeer op basis van de definitie van jeugdwerk kunnen worden geweerd. Daarom pleiten we ervoor om deze bepaling te schrappen. Wellicht kan de filosofie beter in de memorie van toelichting worden opgenomen.*
- ⇒ *Wat het aantal deelnemers aan de vormingsprogramma's betreft, stellen we voor om ook met gemiddelden over het totaal te werken. De Jeugdraad werkte een bepaling uit die het aantal dezelfde personen lichtjes terugbracht op zes, maar het gemiddelde verhoogde tot negen. Dit voorkomt dat organisaties die 'pech' hebben bij een vormingsprogramma hierdoor niet buiten verhouding gestraft zouden worden, tenzij het totaal gemiddelde van negen deelnemers niet wordt gehaald.*
- ⇒ *De Jeugdraad pleit er voorts voor om de bepaling in verband met de spreiding over het jaar te schrappen: organisaties die, omwille van de eigenheid van hun werking en de beschikbaarheid van de doelgroep, vooral tijdens vakantie cursussen organiseren, zouden door deze bepaling, onterecht, in moeilijkheden kunnen komen.*
- ⇒ *Omdat het totaal aantal uren voor de bijzondere doelgroepen verminderd wordt, lijkt het ons evident om ook het aantal verschillende vormingsprogramma's voor hen te verminderen. Een bijzondere motivatie heeft te maken met sommige gehandicaptenwerkingen waar het niet zo evident is om veel verschillende vormingsprogramma's op te zetten.*
- ⇒ *De Jeugdraad pleit er nogmaals voor om de bepaling in verband met de uren voor 9 u. en na 23 u. te schrappen. Sommige vormingsprogramma's hebben, omwille van hun inhoud, nood aan vorming buiten deze uren (bv.: vorming rond natuur en milieu (dauwtours, nachtdieren,...)).*

Wijziging:

- a) Tweehonderd uur vormingsprogramma's zelf realiseren en begeleiden. Voor de werking met bijzondere doelgroepen volstaan 120 uur.
- Vormingsprogramma: door de landelijke jeugdvereniging zelf georganiseerde activiteiten, die aangepast zijn aan de deelnemende kinderen en jongeren en de vooropgestelde doelstelling en die er op gericht zijn om onder deskundige begeleiding een verandering te bewerken bij de deelnemers met betrekking tot hun kennis, houding, inzichten en/of vaardigheden.
- Een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding en een streven naar persoonlijkheidsontwikkeling of maatschappelijke integratie en participatie of beide.
- Het zijn geen (...) beroepsopleidingscursussen.

Gedurende het hele vormingsprogramma nemen ten minste zes dezelfde personen deel uit de doelgroep met een gemiddelde van negen personen voor het geheel van de vormingsprogramma's. Voor de bijzondere doelgroepen volstaan vijf dezelfde personen met een gemiddelde van acht personen voor het geheel van de vormingsprogramma's; bijkomend moet echter aangetoond worden dat de vereniging ernstige inspanningen levert tot verdere begeleiding van de deelnemers.

In de beleidsnota moet aangetoond worden dat 5 verschillende programma's op thematisch, methodisch of inhoudelijk vlak aangepast werden aan de noden van de doelgroep. Voor de bijzondere doelgroepen volstaan 3 verschillende programma's.

(...).

Elk vormingsprogramma dient ten minste 12 uur te omvatten en kan ingedeeld worden in sessies van 2 uur.

Per cursusdag worden maximaal 9 cursussen in aanmerking genomen. (...)

Een vormingsprogramma wordt in aanmerking genomen indien er maximaal 20 deelnemers zijn per leidinggevende persoon. Voor de bijzondere doelgroepen mogen er maximaal 12 deelnemers zijn per leidinggevende persoon.

b) Per werkjaar minstens tweeduizend overnachtingen realiseren via ten minste zes meerdaagse verblijven van telkens minimaal vier overnachtingen. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan twaalfhonderd overnachtingen.

Aan elk meerdaags verblijf moeten minstens tien jongeren en twee jeugdwerkbegeleiders deelnemen, van wie één de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft. Indien de deelnemersgroep groter is, moet per vijftien deelnemers één jeugdwerkbegeleider fungeren; voor een werking met bijzondere doelgroepen is één begeleider per negen deelnemers vereist. Deze meerdaagse verblijven dienen georganiseerd te worden rond een welbepaald thema en met een verantwoorde pedagogische aanpak die moet blijken uit voorbereiding, programma en naverwerking.

Van het minimum aantal vereiste overnachtingen moeten er minstens vijftig procent in België georganiseerd worden.

⇒ *De Jeugdraad merkt op dat hier een andere vermeningvuldigingsfactor wordt gehanteerd dan in andere bepalingen. Dit maakt het ontwerpdecreet alleszins niet doorzichtiger.*

⇒ *Omdat het totaal aantal overnachtingen voor de bijzondere doelgroepen verminderd wordt, lijkt het ons evident om ook het aantal verschillende meerdaagse verblijven voor hen te verminderen.*

Wijzigen:

b) Per werkjaar minstens tweeduizend overnachtingen realiseren via ten minste zes meerdaagse verblijven van telkens minimaal vier overnachtingen. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan twaalfhonderd overnachtingen, via ten minste vier meerdaagse verblijven van telkens minimaal vier overnachtingen.

Aan elk meerdaags verblijf moeten minstens tien jongeren en twee jeugdwerkbegeleiders deelnemen, van wie één de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft. Indien de deelnemersgroep groter is, moet per vijftien deelnemers één

jeugdwerkbegeleider fungeren; voor een werking met bijzondere doelgroepen is één begeleider per negen deelnemers vereist. Deze meerdaagse verblijven dienen georganiseerd te worden rond een welbepaald thema en met een verantwoorde pedagogische aanpak die moet blijken uit voorbereiding, programma en naverwerking.
Van het minimum aantal vereiste overnachtingen moeten er minstens vijftig procent in België georganiseerd worden.

c) Tweehonderd uur activiteiten zelf organiseren en begeleiden waarvan de thematiek eenduidig is en in de beleidsnota wordt toegelicht. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan honderdtwintig uur dergelijke activiteiten.

Elk initiatief dient ten minste twaalf deelnemers te tellen, voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan acht deelnemers.

Het aangeboden activiteitenpakket dient gekaderd te zijn binnen de doelstellingen van de landelijke jeugdvereniging. De activiteiten kunnen ontspannend, informatief, kunstzinnig of een combinatie ervan zijn.

In de beleidsnota van de landelijke jeugdvereniging dient aangetoond te worden dat ofwel een globaal begeleidingsaanbod kan verwezenlijkt worden dat de vereiste tweehonderd uur activiteiten inhoudt ofwel minstens twintig verschillende begeleidingsactiviteiten kunnen verwezenlijkt worden die tevens aangepast kunnen worden aan de doelgroep of zich wijzigende doelstellingen. Tevens dienen deze activiteiten evenwichtig gespreid te worden over het werkjaar.

Elke begeleidingsactiviteit dient ten minste drie uur werking te omvatten, voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan twee uur.

Er kunnen maximaal negen uur begeleiding per dag gegeven worden voor dezelfde deelnemers, voor een werking met bijzondere doelgroepen maximaal zes uur. Uren voor 09.00 uur en na 23.00 uur komen niet in aanmerking.

Per begeleidingsactiviteit is één jeugdwerkbegeleider per vijftientwintig deelnemers vereist, voor een werking met bijzondere doelgroepen één per vijftien deelnemers.

⇒ *De Jeugdraad merkt op dat hier geen consequente terminologie wordt gehanteerd en stelt alleszins voor om telkens het woord 'begeleidingsactiviteit' te vervangen door 'activiteit': in de eerste zin wordt dit begrip immers al gekoppeld aan begeleiding.*

⇒ *Ook hier pleit de Jeugdraad voor het schrappen van de bepaling dat activiteiten voor 9 u. en na 23 u. niet kunnen (zie eerder)*

⇒ *Bovendien stellen we ook hier voor om niet enkele met een minimum aantal deelnemers te werken, maar ook met gemiddelden (cfr. hoofdmodule a))*

⇒ *Essentieel is ook dat het minimum aantal uren per activiteit van 3 naar 2 wordt teruggebracht. Voor heel wat organisaties is het anders onmogelijk om voor bepaalde doelgroepen avondactiviteiten gedurende de week op te zetten. Dit kan niet de bedoeling zijn.*

⇒ *Het beperkte maximum aantal uren voor werkingen met bijzondere doelgroepen (zes i.p.v. negen) is niet relevant en dient dus te worden geschrapt.*

Wijziging:

c) Tweehonderd uur activiteiten zelf organiseren en begeleiden waarvan de thematiek eenduidig is en in de beleidsnota wordt toegelicht. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan honderdtwintig uur dergelijke activiteiten. Elk initiatief dient ten minste tien deelnemers te tellen met een totaal gemiddelde van 12 deelnemers, voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan minimum zes deelnemers met een totaal gemiddelde van acht deelnemers.

Het aangeboden activiteitenpakket dient gekaderd te zijn binnen de doelstellingen van de landelijke jeugdvereniging. De activiteiten kunnen ontspannend, informatief, kunstzinnig of een combinatie ervan zijn. In de beleidsnota van de landelijke jeugdvereniging dient aangetoond te worden dat ofwel een globaal begeleidingsaanbod kan verwezenlijkt worden dat de vereiste tweehonderd uur activiteiten inhoudt ofwel minstens twintig verschillende (...)activiteiten kunnen verwezenlijkt worden die tevens aangepast kunnen worden aan de doelgroep of zich wijzigende doelstellingen. Tevens dienen deze activiteiten evenwichtig gespreid te worden over het werkjaar. Elke (...)activiteit dient ten minste twee uur werking te omvatten. (...) Er kunnen maximaal negen uur begeleiding per dag gegeven worden voor dezelfde deelnemers, (...). (...) Per (...)activiteit is één jeugdwerkbegeleider per vijfentwintig deelnemers vereist, voor een werking met bijzondere doelgroepen één per vijftien deelnemers.

De bijmodules zijn:

a) Jaarlijks vier publicaties met betrekking tot de werking van de vereniging publiceren met duidelijk een eigen redactionele inbreng en elk minimum tien pagina's tellend.

⇒ *Publicatie: zie eerder*

⇒ *Het minimum aantal bladzijden per publicatie vertoont geen sporen van kwaliteitsmeting, maar is een weinig relevant kwantitatief gegeven. Daarom stelt de Jeugdraad voor dit te schrappen.*

Wijziging:

a) Jaarlijks vier informatiedragers met betrekking tot de werking van de vereniging publiceren met duidelijk een eigen redactionele inbreng (...).

b) Jaarlijks een nieuw ondersteunend product ontwikkelen, promoten en er vijftig uur begeleiding over organiseren met een respons van minstens acht jongeren per begeleidingsuur.

⇒ *Het woord 'ondersteunend' schrappen omdat dit zou kunnen leiden tot een té beperkende invulling van het product.*

⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om de begeleiding te koppelen aan de door de jeugdvereniging aangemaakte producten en niet enkel aan dat ene nieuwe product. Dit laatste zou de productbegeleidingsfunctie te fel verengen.*

⇒ *Opmerking: hier wordt weeral een andere berekeningswijze gehanteerd, wat de transparantie niet vergroot.*

Wijziging:

b) Jaarlijks een nieuw (...) product ontwikkelen, promoten en (...) vijftig uur begeleiding over de aangemaakte producten organiseren met een respons van minstens acht jongeren per begeleidingsuur.

c) Jaarlijks vijftig uur kadervorming organiseren.

⇒ *Geen commentaar*

d) Zelf organiseren van een jaarproject met landelijke uitstraling waaraan minstens tweehonderd jongeren actief participeren.

⇒ *De Jeugdraad geeft een eerste aanzet tot interpretatie van het begrip 'jaarproject': ofwel 1 tijdstip met een jaar voorbereiding en nazorg (al dan niet op dezelfde plaats), ofwel een jaarinitiatief met diverse activiteiten op diverse tijdstippen op (eventueel) diverse plaatsen.*

§3. Dienstverlening aan de jeugd en het jeugdwerk (Jeugdverenigingen)

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdvereniging het volgende in: ontwikkelen en begeleiden van acties, producten en projecten of het verstrekken van informatie en documentatie.

Voor het geheel van de werking geldt dat van het totaal aantal gebruikers ten minste vijftien procent uit elk van de vier vereiste provincies afkomstig is.

⇒ *De Jeugdraad wenst de, op de hoorzittingen geformuleerde, interpretatie dat de 15 procent spreiding slaat op de minimum-erkenningsdrempel effectief opgenomen te zien in het decreet. Op die manier worden latere discussies vermeden. Bovendien suggereert de Jeugdraad om de spreidingsnorm per hoofdmodule te bepalen. We pleiten ook hier voor nominale getallen. Bovendien dient, naar analogie met §2, de spreidingsnorm toegepast te worden op de hoofdmODULES.*

⇒ *De Jeugdraad is er bovendien van overtuigd dat een té algemene spreidingsnorm bepaalde 'provincies' zal bevoordelen en andere zal benadelen doordat het totaal aantal kinderen en jongeren onevenredig gespreid is over de diverse 'provincies': hoe groter het aantal kinderen en jongeren dat in een provincie verblijft, hoe evidentier de haalbaarheid van 15% spreiding. Het meest extreme voorbeeld van dit laatste is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: organisaties worden zéker niet gestimuleerd om zich tot deze regio te richten.*

⇒ *De Jeugdraad pleit bovendien voor het integreren van de bijmodules van de paragrafen 2 en 3 in één geheel. Het blijkt inderdaad dat de basisidee achter enkele bijmodules uit de twee paragrafen naadloos bij mekaar aansluiten. Bovendien zijn er voorbeelden waarbij het relevant is dat een organisatie uit paragraaf 2 opteert voor een bijmodule uit paragraaf 3 (en vice versa). Hierbij suggereert de jeugdraad om de beperking in te voeren dat, als een organisatie kiest voor een bepaalde hoofdmodule, zij niet kan opteren voor dezelfde bijmodule.*

⇒ De Jeugdraad stelt vast dat, bij een keuze voor twee dezelfde hoofdmodules, een louter mathematische vermenigvuldiging van de kwantitatieve gegevens onwerkbaar is.

Voor de duidelijkheid dient bij de opsomming van taken telkens en/of toegevoegd te worden.

Wijziging:

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdvereniging het volgende in: ontwikkelen en begeleiden van acties, producten en/of projecten en/of het verstrekken van informatie en documentatie.

...

2° Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit dienstverlening aan de jeugd en het jeugdwerk realiseert een werkingspakket dat overeenstemt met twee al dan niet verschillende hoofdmodules en drie bijmodules.

De hoofdmodules zijn:

⇒ Jeugdwerk wijzigen in jeugdverenigingen (cfr. art. 3, 3°)

Wijziging:

2° Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit dienstverlening aan de jeugd en jeugdverenigingen realiseert een werkingspakket dat overeenstemt met twee al dan niet verschillende hoofdmodules en drie bijmodules.

De hoofdmodules zijn:

a) Jaarlijks tweehonderd uur aantoonbaar begeleidingswerk of acties realiseren in functie van een specifiek thema of voor een specifieke doelgroep.

Een gemiddelde respons van twaalf kinderen of jongeren per activiteit of een globale respons van twintig jeugdverenigingen uit de doelgroep bewijzen.

Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan zeven jongeren of twaalf jeugdverenigingen.

⇒ De Jeugdraad meent dat ook het vormingswerk hier een plaats moet krijgen.

Binnen de sector bestaan er twee soorten vormingsorganisaties, die respectievelijk vallen binnen §2 en §3. In deze paragraaf huizen de vormingsorganisaties die zich ook richten tot jeugdverenigingen.

⇒ Bovendien stellen we ook voor om hier niet te kwantificeren op basis van het aantal effectieve uren begeleidingswerk, acties of vorming, maar op basis van het aantal deelnemersuren. Op die manier krijgt bijvoorbeeld ook individuele begeleiding (binnen de socio-culturele context) hier een plaats.

Wijziging:

a) (...) begeleidingswerk, vorming of acties realiseren in functie van een specifiek thema of voor een specifieke doelgroep.

Hiervoor moeten 2400 deelnemersuren of 200 uur begeleidingswerk, vorming of acties voor een totaal van twintig jeugdverenigingen bewezen worden.

Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaan 1400 deelnemersuren of twaalf jeugdverenigingen.

b) Jaarlijks gedurende veertig uur twee producten begeleiden die als hulpmiddel dienen voor jeugdverenigingen, kinderen of jongeren en waarvan aangetoond moet worden dat ze aan een reële nood beantwoorden. Daarenboven jaarlijks zelf één nieuw product aanmaken. Een gemiddelde respons van twaalf kinderen of jongeren per activiteit of een globale respons van vijftien jeugdverenigingen bewijzen.

⇒ *De bepaling 'waarvan aangetoond moet worden dat ze aan een reële nood beantwoorden' kan geschrapt worden omdat dit voldoende blijkt uit het begeleidingswerk.*

Wijziging:

b) Jaarlijks gedurende veertig uur twee producten begeleiden die als hulpmiddel dienen voor jeugdverenigingen, kinderen en/of jongeren (...). Daarenboven jaarlijks zelf één nieuw product aanmaken. Een gemiddelde respons van twaalf kinderen of jongeren per activiteit of een globale respons van vijftien jeugdverenigingen bewijzen.

c) Een gespecialiseerd documentatiecentrum met minstens vijfhonderd informatiedragers, drie tijdschriften en een jaarlijkse aankoop van minstens tien nieuwe titels, onder begeleiding openstellen gedurende minstens acht uur per week, waarvan vier uur in de vrije tijd van de jongeren.

Via een registratiesysteem dient aangetoond te worden dat ten minste 350 raadplegingen of ontleningen per jaar gerealiseerd worden door de doelgroep.

- ⇒ *De Jeugdraad stelt voor om in deze hoofdmodule de drie gangbare 'documentatiefuncties' als opties aan te bieden: een documentatiecentrum, informatiebemiddeling en een databank. Deze hoofdmodule zou ook integraal als bijmodule moeten aangeboden worden, met die beperking dat organisaties die dit kiezen als hoofdmodule, niet dezelfde bijmodule kunnen kiezen. Uiteraard dienen de cijfers, afhankelijk van of het een hoofdmodule of een bijmodule is, gewijzigd te worden. Wegens tijdsgebrek heeft de jeugdraad dit niet gedaan.*
- ⇒ *De Jeugdraad meent dat het belangrijker is om de nadruk te leggen op een voortdurende actualisatie van het documentatiebestand en de beschikbaarheid van de documentatie. Het aantal informatiedragers voor een documentatiebestand moet dalen omdat specialisatie en kwaliteit belangrijker zijn dan een zéér groot aantal.*
- ⇒ *Het aantal tijdschriften kan worden geschrapt omdat elke organisatie hier méér dan over beschikt.*
- ⇒ *Voor de motivatie voor het invoegen van internet verwijzen we naar bijmodule e)*
- ⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om in de memorie van toelichting (en vervolgens in de uitvoeringsbesluiten) op te nemen dat deze hoofdmodule op een gedecentraliseerde wijze kan worden uitgewerkt en de openingsuren dus gecumuleerd kunnen worden gerealiseerd.*
- ⇒ *Bovendien dient rekening gehouden te worden met het feit dat de 'vrije tijd' afhankelijk is van de doelgroep (vb.: jeugdverenigingen) van het documentatiecentrum.*

Wijziging:

c) **Ofwel:** Een gespecialiseerd documentatiecentrum met minstens **350** informatiedragers, (...) en een jaarlijkse aankoop van minstens **20** nieuwe titels, onder begeleiding openstellen gedurende minstens **zestien** uur per week, waarvan vier uur in de vrije tijd van de jongeren.

Via een registratiesysteem dient aangetoond te worden dat ten minste 350 raadplegingen of ontleningen per jaar gerealiseerd worden door de doelgroep.

Ofwel:

minstens 50 uur jongeren en/of jeugdverenigingen begeleiden in het beheer en gebruik van informatie(bronnen) en documentatiebestanden.

Beschikken over minstens 250 informatiedragers en over een netwerk van minstens tien ervaringsdeskundigen. Jaarlijks worden er minstens twee geschreven- en/of digitale producten over een thema, relevant voor kinderen, jongeren en/of jeugdverenigingen, verder ontwikkeld op maat van de doelgroep. De informatiedienst heeft een jaarlijkse globale respons van 500 gebruikers.

Ofwel:

Onder begeleiding ter beschikking stellen van een gespecialiseerde databank voor het verstrekken van specifieke informatie en/of reservaties gedurende minimum dertig uur per week en met een respons van driehonderd raadplegingen per jaar.

Of: Ter beschikking stellen van gespecialiseerde site op internet minimaal x maal per jaar bijgewerkt, en met een globale respons van y raadplegingen per jaar. De informatie vertoont coherentie en sluit aan bij de doelstellingen van de organisatie.

De bijmodules zijn:

a) Gedurende honderd uur vormingsprogramma's voor jongeren of jeugdverenigingen begeleiden in functie van een specifiek thema en met een methodische aanpak. Zie de bepalingen in §2, voor wat een vormingsprogramma en de respons betreft.

⇒ *Kinderen aan toevoegen*

⇒ *In vergelijking met §2 én als bijmodule is 100 uur een aantal dat buiten verhouding staat. De Jeugdraad stelt dan ook voor dit tot 60 terug te brengen.*

⇒ *Wat een vormingsprogramma en respons betreft is het louter overnemen van de bepalingen uit §2 niet haalbaar. De vormingsprogramma's moeten, omwille van andere doelstellingen en doelgroepen in §3, hier een eigen omschrijving krijgen.*

Wijziging:

De bijmodules zijn:

a) Gedurende **zestig** uur vormingsprogramma's voor **kinderen en/of jongeren** of jeugdverenigingen begeleiden in functie van een specifiek thema en met een methodische aanpak. (...) (*vormingsprogramma's omschrijven*)

b) Jaarlijks vier publicaties met betrekking tot de werking van de vereniging publiceren met duidelijk een eigen redactionele inbreng en elk minimum tien pagina's tellend.

⇒ *Publicatie: zie eerder*

⇒ *Het minimum aantal bladzijden per publicatie vertoont geen sporen van kwaliteitsmeting, maar is een weinig relevant kwantitatief gegeven. Daarom stelt de Jeugdraad voor dit te schrappen.*

Wijziging:

a) Jaarlijks vier informatiedragers met betrekking tot de werking van de vereniging publiceren met duidelijk een eigen redactionele inbreng (...).

c) Jaarlijks tachtig uur begeleiding realiseren van vier eigen producten die rechtstreeks aangewend worden voor de werking van de geïseerde doelgroepen. Een gemiddelde respons van tien jeugdverenigingen realiseren. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaat een gemiddelde van vijf deelnemers of zes jeugdverenigingen.

⇒ *'Geïseerde' schrappen omdat dit niets toevoegt aan het begrip 'doelgroep'.*

⇒ *Ook hier staat de tachtig uur niet in verhouding tot een soortgelijke bijmodule in paragraaf 2. De Jeugdraad pleit dan ook voor het terugbrengen van dit aantal op zestig uur.*

Wijziging:

c) Jaarlijks zestig uur begeleiding realiseren van vier eigen producten die rechtstreeks aangewend worden voor de werking van de (...) doelgroepen. Een gemiddelde respons van tien jeugdverenigingen realiseren. Voor een werking met bijzondere doelgroepen volstaat een gemiddelde van vijf deelnemers of zes jeugdverenigingen.

d) Jaarlijks een onderzoek uitvoeren van belang voor het jeugdwerk en aantonen dat honderd exemplaren van het rapport ter zake of er een uit voortvloeiend product verkocht of uitgeleend werden.

⇒ *De Jeugdraad meent dat zelfs de verruiming naar 'er een uit voortvloeiend product...' het getal honderd onvoldoende rechtvaardigt om de doelstelling dat er iets met de resultaten moet gebeuren op een relevante manier te kwantificeren. Daarom stelt de Jeugdraad voor om te bepalen dat de jeugdvereniging aantoont dat dit actief aan het jeugdwerk ter beschikking wordt gesteld.*

Wijziging:

d) Jaarlijks een onderzoek uitvoeren van belang voor het jeugdwerk en aantonen dat de resultaten actief ter beschikking worden gesteld aan het jeugdwerk.

e) Onder begeleiding ter beschikking stellen van een gespecialiseerde databank voor het verstrekken van specifieke informatie en/of reservaties gedurende minimum dertig uur per week en met een respons van driehonderd raadplegingen per jaar.

⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om de twee vandaag gehanteerde databank-systemen toepasbaar te maken binnen een toekomstgericht decreet landelijk jeugdwerk.*

⇒ *Bovendien stellen we voor om deze bijmodule uit te breiden met de bepalingen in hoofdmodule c). Voor de motivatie verwijzen we naar hoofdmodule c). Wegens tijdsgebrek hebben we nog niet kunnen kwantificeren.*

Wijziging:

e) Ofwel: Een gespecialiseerd documentatiecentrum met minstens 'a' informatiedragers, 'b' tijdschriften en een jaarlijkse aankoop van minstens 'c' nieuwe titels, onder begeleiding openstellen gedurende minstens 'd' uur per week, waarvan 'e' uur in de vrije tijd van de jongeren.

Via een registratiesysteem dient aangetoond te worden dat ten minste 'f' raadplegingen of ontleningen per jaar gerealiseerd worden door de doelgroep.

Ofwel:

minstens 'g' uur jongeren en/of jeugdverenigingen begeleiden in het beheer en gebruik van informatie(bronnen) en documentatiebestanden. Beschikken over minstens 'h' informatiedragers en 'i' tijdschriften en over een netwerk van minstens 'j' ervaringsdeskundigen. Jaarlijks worden er minstens 'k' geschreven- en/of digitale producten over een thema, relevant voor kinderen, jongeren en/of jeugdverenigingen, verder ontwikkeld op maat van de doelgroep. De informatiedienst heeft een jaarlijkse globale respons van l gebruikers.

Ofwel:

Onder begeleiding ter beschikking stellen van een gespecialiseerde databank voor het verstrekken van specifieke informatie en/of reservaties gedurende minimum dertig uur per week en met een respons van driehonderd raadplegingen per jaar.

Of: ter beschikking stellen van een gespecialiseerde site op internet, minimaal zes maal per jaar bijgewerkt, en met een globale respons van driehonderd raadplegingen per jaar. De informatie vertoont coherentie en sluit aan bij de doelstellingen van de organisatie.

§4. Coördineren van de werkingen van erkende landelijke jeugdverenigingen

1° Deze kerntaak houdt voor de landelijke jeugdverenigingen het volgende in: beleidsvoorbereidend werken, belangenbehartiging, informeren en het organiseren van overleg en vorming.

⇒ *Geen commentaar*

2° Een landelijke jeugdvereniging waarvan de kerntaak bestaat uit het coördineren van de werkingen van erkende landelijk jeugdverenigingen:

a) heeft beleidsstructuren die democratisch zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de aangesloten organisaties

⇒ *Geen commentaar*

b) coördineert minstens vier erkende landelijke jeugdverenigingen op basis van eenzelfde wereldbeschouwing, godsdienstige of filosofische overtuiging, sociale of politieke gezindheid

⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om ook andere vormen van koepelvorming mogelijk te maken. Het decreet van 1975 laat ook coördinatie-organismen op basis van 'werksoort' toe. De bepaling in dit voorontwerp zet een stap terug, wat niet*

aanvaardbaar is. De vrees dat met de uitbreiding de deur opengezet wordt voor een heleboel koepelorganisaties, bleek ook de afgelopen 22 jaar onterecht te zijn.

Wijziging:

b) coördineert minstens vier erkende landelijke jeugdverenigingen op basis van eenzelfde wereldbeschouwing, godsdienstige of filosofische overtuiging, sociale of politieke gezindheid of op basis van een ander gemeenschappelijk kenmerk.

c) organiseert naast de bestuursvergaderingen minstens vijf coördinatievergaderingen per werkjaar

⇒ *Geen commentaar.*

d) verspreidt per werkjaar minstens zes informatieve publicaties

⇒ *Vervangen van de term 'publicatie': zie eerder.*

Wijziging:

d) Jaarlijks zes informatiedragers met duidelijk een eigen redactionele inbreng uitbrengen.

e) realiseert per werkjaar minstens honderdtwintig uur vertegenwoordigingswerk

⇒ *Het aantal uren vertegenwoordigingswerk ligt te laag en moet meer in verhouding staan tot sommige hoofdmodes in andere kerntaken. Daarom stelt de Jeugdraad voor hier 200 uur van te maken.*

Wijziging:

e) realiseert per werkjaar minstens tweehonderd uur vertegenwoordigingswerk

f) ontwikkelt per werkjaar minstens twee beleidsbepalende thema's welke naar de aangesloten verenigingen toe resulteren in publicaties, vormende of actiegerichte initiatieven.

⇒ *Geen commentaar*

Toevoegen:

⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om een bepaling toe te voegen die de coördinatiⁱ-organisaties aanzet met mekaar overleg te plegen en gezamenlijke afspraken te maken. Bovendien moet ook hier een bepaling toegevoegd worden die samenwerking stimuleert en mogelijk maakt.*

Art. 8. De regels voor het indienen van de aanvraag tot erkenning, de geldigheidsduur van deze erkenning, de mogelijkheden tot het indienen van beroep of bezwaar tegen voorgenomen beslissingen, alsook de modaliteiten van de inspectie en de begeleiding worden, na advies ingewonnen te hebben bij de jeugdraad, door de Vlaamse regering bepaald.

⇒ *De 'geldigheidsduur' van een erkenning is een nieuw begrip. De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap blijft pleiten voor een erkenning die niet beperkt is in tijd en dus blijft duren tot aangetoond wordt dat de jeugdvereniging niet meer in aanmerking komt om verder erkend te worden.*

Art. 9. De erkenning wordt verleend en ingetrokken door de Minister.

⇒ *Geen commentaar.*

Hoofdstuk III - Subsidiëeringscriteria voor de algemene werking van de landelijke jeugdverenigingen

Art. 10, §1. De totale toelage voor elke erkende landelijke jeugdvereniging bestaat uit:

- een basistoelage
- een personeelstoelage
- een werkingstoelage

⇒ *Geen commentaar*

§2. De jeugdverenigingen leggen jaarlijks een begroting voor aan de Minister, met verantwoording van de in artikel 12, 13, 14 bedoelde uitgaven. Rekening houdend met het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan dat bij het begin van elke legislatuur wordt opgemaakt en binnen de door het Vlaams parlement goedgekeurde begrotingskredieten, bepaalt de minister jaarlijks het bedrag, a rato van de grootte der uitgaven dat voor subsidiëring in aanmerking kan komen.

⇒ *De Jeugdraad stelt verheugd vast dat hier rekening wordt gehouden met een Vlaamse Jeugdwerkbeleidsplan. Ondermeer omdat er vandaag onduidelijkheid over is wat hiermee wordt bedoeld, wil de Jeugdraad toch enkele voorwaarden koppelen aan de invoering van een Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan. Dit instrument is te belangrijk om er een 'formaliteit' van te maken. We verwijzen hiervoor naar al het eerder geciteerde advies 76:*

"In het kader van de communicatieve planning moet o.i. van de overheid verwacht worden dat zij coherent en planmatig werkt. Wij verwachten dat de overheid zelf ook een beleidsplan opstelt, een beleidsplan dat geen leven op zich leidt, maar zowel tijdens het voorbereidend proces als bij de evaluatie voorwerp uitmaakt van een dialoog met de sector. Het beleidsplan omvat het hele jeugdwerkveld en kadert in een algemeen beleid voor kinderen en jongeren.

Uiteraard vormt de beleidsplanning op langere termijn de basis voor het jaarlijkse doelstellingenkader en de hieraan gekoppelde begroting.

Volgende elementen zouden in het overheidsbeleidsplan aan bod kunnen komen:

- inventaris jeugdwerk
- behoeften
- doelgroepen
- financiële planning op langere termijn
- integratie van de verschillende niveaus: lokaal/provinciaal/Vlaamse Gemeenschap/federale overheid/internationaal niveau.
- leerprocessen rond thematieken: aandachtspunten die bij organisaties gesignaleerd worden en zinvol zijn voor een verbreding naar heel het jeugdwerk."

⇒ *De Jeugdraad vraagt uitdrukkelijk om deze situering in de memorie van toelichting op te nemen.*

§3. De Vlaamse regering bepaalt na advies ingewonnen te hebben bij de Jeugdraad, de procedure met betrekking tot het indienen van de begroting door de jeugdverenigingen en de wijze waarop deze bezwaar kunnen indienen tegen het hen toegekende subsidiebedrag.

⇒ *Geen commentaar.*

Art. 11. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 bedraagt de basistoelage 250.000 fr. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het cijfer van de gezondheidsindex.

⇒ *Geen commentaar.*

Art. 12, §1. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 komen voor subsidiëring in aanmerking de salarissen van: enerzijds leden van het pedagogisch personeel met beleids- en

opvoedingsverantwoordelijkheid die uit hoofde van deze taken zetelen in de landelijke overleg- en beheersorganen, anderzijds leden van het administratief personeel die uitsluitend belast zijn met uitvoerende taken op landelijk niveau.

⇒ *Het kan niet de bedoeling zijn dat alle leden van het pedagogisch personeel in de beheersorganen moeten zetelen.*

⇒ *Bovendien is het te beperkend om het administratief personeel enkel te belasten met uitvoerende taken.*

Wijziging:

Art. 12, §1. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 komen voor subsidiëring in aanmerking de salarissen van: enerzijds leden van het pedagogisch personeel met beleids- en opvoedingsverantwoordelijkheid die uit hoofde van deze taken zetelen in de landelijke overleg- en/of beheersorganen, anderzijds leden van het administratief personeel die uitsluitend belast zijn met (...) taken op landelijk niveau.

§2. Op basis van de ingediende begroting wordt voor elke vereniging jaarlijks het subsidieerbaar personeelscontingent bepaald. Dit contingent kan t.a.v. het vorige begrotingsjaar met maximum 1 personeelslid verhoogd worden mits een grondige motivatie wordt gegeven en op voorwaarde dat er voldoende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

⇒ *Een maximale jaarlijkse toename van het aantal personeelsleden met één, is té beperkt om in een decreet in te schrijven. De Jeugdraad stelt dan ook voor om dit op 2 te brengen.*

⇒ *Bovendien vinden we het belangrijk dat de wederzijdse motivatie expliciet via de beleidsnota van de betrokken jeugdorganisaties verloopt.*

⇒ *Als de minister beslist om het contingent af te bouwen, moet hij dit ook motiveren op basis van de beleidsnota van de organisatie en is het belangrijk dat hij, wat de timing betreft, rekening houdt met de wettelijke opzeggingstermijnen.*

Wijziging:

§2. Op basis van de ingediende begroting wordt voor elke vereniging jaarlijks het subsidieerbaar personeelscontingent bepaald. Dit contingent kan t.a.v. het vorige begrotingsjaar met maximum 2 personeelsleden verhoogd worden mits een grondige motivatie wordt gegeven, op basis van de beleidsnota, en op voorwaarde dat er voldoende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Bij zijn beslissing om het personeelscontingent af te bouwen, dient de Minister dit te motiveren op basis van de beleidsnota van de betrokken organisatie. Hierbij wordt rekening gehouden met de wettelijke opzeggingstermijnen.

§3. Landelijke jeugdverenigingen die een eerste maal in aanmerking komen voor subsidiëring kunnen maximaal 2 personeelsleden gesubsidieerd krijgen op voorwaarde dat deze personeelsleden op de loonlijst stonden van de vereniging op het ogenblik van de indiening van het dossier en er voldoende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Indien er geen 2 personeelsleden in dienst waren, wordt maximaal 1 personeelslid voor subsidiëring in aanmerking genomen.

⇒ *De beperkende voorwaarde dat de personeelsleden al in dienst moesten zijn, is discriminerend voor organisaties die geen of een beperkte externe ondersteuning genieten. Deze bepaling moet dan ook worden geschrapt.*

Wijziging:

§3. Landelijke jeugdverenigingen die een eerste maal in aanmerking komen voor subsidiëring kunnen maximaal 2 personeelsleden gesubsidieerd krijgen op voorwaarde dat (...) er voldoende financiële middelen voorzien worden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. (...)

§4. De Vlaamse regering bepaalt, na advies ingewonnen te hebben bij de jeugdraad, de salarisschalen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheidsbewijzen.

⇒ *Bij de bekwaamheidsbewijzen moet ook rekening worden gehouden met 'ervaring'. We stellen dan ook voor om dit woord te beperken tot 'bekwaamheid'.*

⇒ *De Jeugdraad dringt er bovendien op aan om een koppeling te maken met de evoluties binnen paritair comité 329.*

Wijziging:

§4. De Vlaamse regering bepaalt, na advies ingewonnen te hebben bij de jeugdraad, de salarisschalen en de daaraan verbonden vereisten inzake diploma's of bekwaamheid(...). **De verenigingen zijn ertoe gehouden minimaal de collectieve arbeidsovereenkomsten voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van de afgesloten collectieve arbeidsovereenkomsten, worden in de subsidieerbare personeelskost opgenomen.**

Art. 13, §1. De toelage voor salarissen wordt berekend op het door de landelijke jeugdvereniging voor het personeelslid gedragen bedrag dat bestaat uit het brutosalaris, het vakantiegeld, de bijdrage in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen, de wettelijke verzekering en de wettelijk verplichte bijdrage in het woon-werkverkeer. Het in aanmerking komende bedrag kan evenwel niet hoger zijn dan de voor het betrokken personeelslid aanvaarde salarisschaal.

De toelage bedraagt, voor zover het personeelsleden betreft als bedoeld in artikel 12, eerste paragraaf:

a) voor het eerste personeelslid: steeds 90 % van het bedrag bepaald in het eerste lid van onderhavig artikel

b) voor het tweede personeelslid: 75 % van bedoeld bedrag

c) voor het derde personeelslid en de volgende personeelsleden 50 % van het bedoeld bedrag.

⇒ *De Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap meent dat 'steeds' bij de subsidiëring van het eerste personeelslid kan worden geschrapt. We koppelen deze suggestie echter onvoorwaardelijk aan de opmerkingen bij artikel 22. Wat de concrete toepassing ook mag zijn, vertrekt de Jeugdraad van volgende redenering: elke landelijk erkende jeugdorganisatie heeft recht op één 'gratis' personeelskracht: een gedetacheerde uit een contingent dat expliciet voorbehouden wordt voor het landelijk jeugdwerk (cfr. huidig systeem, maar uitgebreid tot het aantal erkende organisaties). Organisaties die afzien van dit recht krijgen de normaal gezien te betalen loonkost voor die gedetacheerde in functie van de aanwerving van een 'gewoon' personeelslid. De overige personeelsleden dienen*

gesubsideerd te worden aan respectievelijk, 90, 75 en 60 procent, uiteraard volledig uitgevoerd. Deze 60 procent (komt overeen met de kost van een werkloze) toont een duidelijke wil van de overheid om tewerkstellingsstimuli te geven. We willen erop wijzen dat, in vergelijking met andere vergelijkbare sectoren, dit voorstel een 'minimum' is. Voor de motivatie voor het behoud van de detacheringsregeling verwijzen we naar artikel 22. Voor de motivatie van deze algemene redenering, verwijst de Jeugdraad ondermeer naar eigen berekeningen die ons leren dat, zelfs bij een quasi volledige uitvoering van dit decreet, ongeveer de helft van de vandaag landelijk erkende jeugdorganisaties zullen moeten opleggen. Nog fundamenteeler is dat de in het ontwerp voorgestelde personeelssubsidiëring geen verbetering inhoudt tegenover de bestaande situatie, die op zich al onaanvaardbaar was. De bestaande regeling dateert van 1975 en algemeen wordt erkend dat zich, inzake professionalisering, sindsdien belangrijke evoluties hebben voorgedaan. Tot slot: dit ontwerpdecreet vraagt méér inspanningen van de betrokken organisaties. Het zou dan ook onterecht zijn hier niet verhoudingsgewijs een iets haalbaardere personeelssubsidiëring voor te voorzien.

- ⇒ De Jeugdraad stelt voor, gelet op de opmerkingen bij artikel 12, §4, om de opsomming van de in aanmerking komende subsidieerbare personeelskosten in de uitvoeringsbesluiten op te nemen. We dringen er evenwel op aan om ook hier de eindejaarspremie en/of dertiende maand in te voorzien.
- ⇒ De Jeugdraad suggereert om, zoals het vandaag ook al is, de term (personeelslid) te vervangen door 'voltijdse equivalent'.
- ⇒ Het in aanmerking komende bedrag dat niet hoger mag liggen dan de aanvaarde salarisschaal, slaat eigenlijk enkel op het bedrag dat verbonden is met die salarisschaal.

Wijzigen:

Art. 13, §1. De toelage voor salarissen wordt berekend op het door de landelijke jeugdvereniging voor het personeelslid gedragen bedrag dat bestaat uit **de totale loonkost (...)**. Het in aanmerking komende bedrag, **verbonden aan de salarisschaal**, kan evenwel niet hoger zijn dan de voor het betrokken personeelslid aanvaarde salarisschaal.

De toelage bedraagt, voor zover het personeelsleden betreft als bedoeld in artikel 12, eerste paragraaf:

- a) voor **de eerste voltijdse equivalent: (...)** 90 % van het bedrag bepaald in het eerste lid van onderhavig artikel
- b) voor **de tweede voltijdse equivalent:** 75 % van bedoeld bedrag
- c) voor **de derde en volgende voltijdse equivalenten:** 60 % van het bedoeld bedrag.

§2. In afwijking van §1 van dit artikel kan de Vlaamse regering, na advies ingewonnen te hebben bij de Jeugdraad, voor de landelijke jeugdverenigingen die vormingsprogramma's voor bijzondere doelgroepen organiseren zoals bedoeld in artikel 7, §2, a), meerdere personeelsleden aan negentig en vijfenzeventig procent betoelagen.

- ⇒ Deze bepaling is discriminerend ten aanzien van andere organisaties die zich richten tot bijzondere doelgroepen

- ⇒ Deze bepaling laat niet toe enigszins in te schatten wat de verhouding is van de voorziene budgetten voor deze organisaties en de anderen: voor 'beide partijen' is dit niet gunstig.
- ⇒ Deze positieve discriminatie moet niet enkel worden opengetrokken naar organisaties die zich expliciet richten tot de bijzondere doelgroepen, maar ook naar de integratiewerkingen en het zogenaamde 'gewone' jeugdwerk dat inspanningen doet om kinderen en/of jongeren uit deze doelgroep bij de werking te betrekken. De doelstelling van deze maatregel is immers om 'alle' maatschappelijke achterstelling weg te werken.
- ⇒ De Jeugdraad stelt dan ook voor in dit decreet een structurele prioriteit in te schrijven onder de vorm van een 'x'-procent regeling. De 'x' konden we niet bepalen omdat we over te weinig gegevens beschikten. De betrokken organisaties genieten een 'gewone subsidiëring' en kunnen volgens dit artikel een surplus krijgen bovenop die gewone subsidiëring. Hierbij moet prioriteit worden gegeven aan een surplus op de personeelondersteuning.

Art. 14. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 worden de volgende werkingskosten voor 75 procent gesubsidieerd:

- ⇒ Om de onderlinge verwisselbaarheid van de posten mogelijk te maken, stellen we voor om hier het totaal van de werkingskosten van te maken.

Wijziging:

Art. 14. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 wordt het totaal van de volgende werkingskosten voor 75 procent gesubsidieerd:

1° Uitgaven met betrekking tot het uitgeven van tijdschriften of publicaties die ten minste 4 maal per jaar verschijnen

2° Uitgaven die voortvloeien uit de aanmaak van drukwerken, te weten omzendbrieven, brochures, rapporten, nota's, briefomslagen en -papier.

- ⇒ De Jeugdraad stelt voor om het eerste en tweede lid samen te voegen, er één bepaling van te maken en eventueel in de uitvoeringsbesluiten een en ander te specificeren. Dit laat de minister toe meer rekening te houden met evoluties inzake communicatie.

Wijziging:

1° Uitgaven die voortvloeien uit de aanmaak van tijdschriften, drukwerken, audio-, audiovisuele en/of digitale informatiedragers.

3° Secretariaatskosten, te weten huur- en eigenaarskosten, briefport, verzendingskosten, kantoorbehoefte en -apparatuur, boekhoudings- en revisorkosten, telefoonkosten, kosten voor medisch en sociaal secretariaat.

- ⇒ De Jeugdraad stelt voor de opsomming van de in aanmerking komende secretariaatskosten ook naar de uitvoeringsbesluiten te verwijzen om evoluties op het terrein beter te kunnen volgen. Van belang is echter dat hier ook de energie, de elektronische communicatiekosten en de lidgelden aan toe te voegen.

Wijziging:

3° Secretariaatskosten (...).

4° Reiskosten voortvloeiend uit opdrachten binnen de Benelux namens de vereniging uitgevoerd door personeelsleden, leden uit de beheersstructuur, en leden van de permanente overlegorganen met hun eigen wagen of die van de vereniging.

⇒ *De omschrijving zoals die vandaag in het decreet staat (landelijke verantwoordelijkheid) sluit beter aan bij de beoogde doelgroep.*

⇒ *Bovendien zal het (wellicht) niet de bedoeling zijn om enkel verplaatsingen met de auto te subsidiëren.*

⇒ *De Jeugdraad suggereert om, via subsidiëring, een (groeps)omniumverzekering te stimuleren, ook voor personeelsleden die de eigen wagen dikwijls gebruiken voor het werk.*

Wijziging:

4° Reiskosten voortvloeiend uit opdrachten binnen de Benelux namens de vereniging uitgevoerd door personeelsleden **en/of medewerkers met een landelijke verantwoordelijkheid, met het collectief vervoer, de fiets, hun eigen wagen of die van de vereniging.**

5° Kosten voortvloeiend uit de verplichting een verzekering af te sluiten die de burgerlijke aansprakelijkheid dekt.

⇒ *Verwijzend naar onze opmerking in artikel 6, 6°, pleit de Jeugdraad voor het wegwerken van de discriminatie ten aanzien van niet-leden-organisaties.*

Wijziging:

5° Kosten voortvloeiend uit (...) een verzekering af te sluiten die de burgerlijke aansprakelijkheid dekt **van de vereniging, bestuurders, medewerkers, leden en/of deelnemers.**

6° Kadervormingskosten te weten: honoraria en verplaatsingskosten van de lesgevers, huur van lokalen en apparatuur, afschrijving van duurzaam didactisch materiaal, verblijfkosten van deelnemers en leidinggevende personen.

⇒ *De Jeugdraad pleit ervoor om hier, zoals vandaag ook het geval is, didactisch materiaal in aanmerking te nemen voor subsidiëring.*

⇒ *Bovendien vragen we om in de uitvoeringsbesluiten, bij het bepalen van de regelen waaraan de kadervorming moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen, in te bouwen dat maximaal 16 uur kadervorming gesubsidieerd kan worden mèt een drempel van vijf deelnemers. Hierdoor wordt de kadervorming van beheerders gestimuleerd.*

⇒ *Omwille van het belang van de kadervorming en vanuit de bekommernis om de plafonds hier niet gelijk te stellen met de reguliere plafonds inzake werkingssubsidies, stelt de Jeugdraad voor om van dit lid een afzonderlijk artikel te maken.*

Wijziging:

Artikel 15. Kadervormingskosten te weten: honoraria en verplaatsingskosten van de lesgevers, huur van lokalen en apparatuur, didactisch materiaal, afschrijving van duurzaam didactisch materiaal, verblijfskosten van deelnemers en leidinggevende personen.

Art. 15. De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de jeugdraad, de modaliteiten, normen en voorwaarden volgens welke deze werkingskosten worden berekend en toegekend.

⇒ *Geen commentaar.*

Art. 16. Voor de subsidiëring van de in artikel 10 §1 vermelde toelagen zal minimum vijftien procent van het op de basisallocatie voor het landelijk jeugdwerk in de begroting ingeschreven krediet worden aangewend. Maximum vijf procent van bedoeld krediet zal aangewend worden ter ondersteuning van de activiteiten van landelijke jeugdverenigingen die kaderen in het prioriteitenbeleid dat door de Vlaamse regering bij het begin van elke legislatuur, na advies van de jeugdraad, kan worden vastgelegd.

Het jaarlijks globaal toegekende subsidiebedrag kan per vereniging niet hoger liggen dan negentig procent van de subsidieerbare uitgaven.

⇒ *Om dit artikel geen 'vergiftigd geschenk' te laten zijn, koppelt de Jeugdraad de invoering van een prioriteitenbeleid aan een volledige uitvoering van het decreet.*

⇒ *Bovendien moet erover worden gewaakt dat deze stimuli niet 'verharden': enerzijds moet er voldoende dynamiek zijn, anderzijds moeten de prioriteiten gewijzigd kunnen worden zonder de organisaties in structurele moeilijkheden te brengen.*

⇒ *Het bepalen van de prioriteiten moet het voorwerp uitmaken van een structurele dialoog met de sector. Een koppeling aan het Vlaamse Jeugdwerkbeleidsplan en de beleidsnota's van de organisaties is dus voor de hand liggend.*

Hoofdstuk IV. - Algemene en overgangsbepalingen

Art. 17. De weddesubsidies kunnen voor een vereniging nooit meer dan 75 % van het totale subsidiebedrag uitmaken.

- ⇒ *Deze bepaling zou kunnen leiden tot ongewilde dysfuncties. Daarom pleit de jeugdraad voor het behouden van de bepaling zoals die vandaag in het decreet staat, maar de organisaties die volgens artikel 13 §2 genieten van een extra personeelssubsidiëring hiervan niet het slachtoffer te laten worden.*
- ⇒ *De Jeugdraad verbaast er zich over dat een minimale verhouding tussen personeels- en werkingskosten wél aan de organisaties wordt opgelegd, maar dat voor het totale budget geen soortgelijke drempel wordt voorzien. Een ruwe schatting leert ons dat deze verhouding ongeveer 60 % personeel t.o.v. 40% werking zou kunnen zijn. Dit moet uiteraard wel ernstiger worden berekend.*

Wijziging:

Indien de uitgaven bedoeld in de artikelen 12 en 13, met uitzondering van artikel 13§2, meer dan 75 procent uitmaken van de totale subsidieerbare uitgaven, wordt het subsidiebedrag van eerstvermelde uitgaven berekend op het bedrag dat 75 procent van de uitgaven niet overschrijdt.

Art. 18. De aangroei van de reserves wordt beperkt tot tien procent van het jaarlijks subsidiebedrag. De totale reserve mag niet groter zijn dan twintig procent van de gemiddelde omzet van de laatste drie jaar. Onder de reserve wordt voor de toepassing van dit artikel niet verstaan de reserve die een vereniging wettelijk verplicht dient aan te leggen.

De minister kan hierop jaarlijks een afwijking toestaan, op basis van een door de landelijke jeugdvereniging voorgelegd plan over de aanwending van de reserves.

- ⇒ *Deze bepaling is niet werkbaar. Bovendien laat zij teveel ruimte tot willekeurige interpretatie. In het artikel wordt gesteld dat onder reserves niet de wettelijke reserve mag worden begrepen (wordt onder deze wettelijke reserve enkel de 10 % van het maatschappelijk kapitaal begrepen?). Wat wordt dan wel begrepen onder reserves? Wat met de voorzieningen? Worden deze ook beperkt tot de wettelijke? Deze bepaling is bovendien niet sluitend. De beperkingen op de reserves kunnen boekhoudkundig gemakkelijk worden omzeild via het aanleggen van voorzieningen. Wat zijn de gevolgen indien de reserves hoger zijn dan 20% van de omzet? Wat indien de reserves aangroeien met meer dan 10 % van het jaarlijks subsidiebedrag vanuit het landelijk decreet, omdat men ook nog via andere kanalen wordt betoelaagd?*
- ⇒ *De Jeugdraad neemt zich voor om zo snel mogelijk een alternatieve suggestie te doen.*

Art. 19, §1. De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de jeugdraad, de regels in verband met het indienen van de aanvragen, de wijze waarop de landelijke jeugdverenigingen verslag zullen uitbrengen over de werkingen en de wijze waarop de uitbetaling van de toelagen zal gebeuren.

⇒ *Geen commentaar.*

§2. Onder voorbehoud dat de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden per trimester van het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier voorschotten uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 % van de subsidies toegekend voor het voorlaatste werkjaar voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Voor de verenigingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 % van de subsidies waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de voorgelegde betalingsbewijzen.

⇒ Het is belangrijk om hierin op te nemen dat een toegestane verhoging van het personeelscontingent onmiddellijk in de voorschotten wordt verrekend.

Wijziging:

§2. Onder voorbehoud dat de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden per trimester van het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier voorschotten uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 % van de subsidies toegekend voor het voorlaatste werkjaar voorafgaand aan het begrotingsjaar. **De minister zal evenwel, na toezegging van de subsidies voor bijkomende personeelsleden, de voorschotten verhogen op basis van de bijkomende personeelsuitgaven zoals weergegeven in de door de betrokken vereniging ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.**

Voor de verenigingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot 20 % van de subsidies waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting van het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de voorgelegde betalingsbewijzen.

Art. 20. Iedere gesubsidieerde landelijke jeugdvereniging dient mede te werken aan door of namens de minister ingestelde onderzoeken die gericht zijn op evaluatie van de algemene werking of de activiteiten van het jeugdwerk.

⇒ Geen commentaar.

Art. 21. Tijdens het eerste jaar van de toepassing van dit decreet kunnen uitsluitend de landelijke jeugdverenigingen worden erkend die op 31 december 1997 door de Vlaamse regering waren erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk op basis van het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Deze verenigingen krijgen een jaar de tijd om zich aan te passen aan de bepalingen van dit decreet: vanaf 1 januari 1999 moeten zij aan de algemene en bijzondere voorwaarden voldoen. Om aan de nieuwe voorwaarden te voldoen kunnen deze verenigingen eventueel beslissen tot een samenwerkingsverband dat evenwel voor 1 januari 2000 moet leiden tot een fusie.

⇒ De Jeugdraad pleit ervoor om de overgangstermijn op twee jaar te brengen. Het ziet er immers naar uit dat alle gegevens inzake de concrete uitvoering van dit decreet pas in het late najaar zéker zullen zijn. Omdat jeugdverenigingen vandaag al hun planning opmaken voor 1998, kunnen zij onvoldoende rekening houden met de verwachtingen vanwege de overheid. Bovendien wordt aan een aantal

organisaties gevraagd om zich fundamenteel te heroriënteren. Het is ongepast om hiervoor slechts één jaar te voorzien.

⇒ De overgangstermijn voor de organisaties die, ingevolge artikel 9 van het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid, een garantie hadden met betrekking tot het organiseren van vakantiekampen kan niet worden verlengd. Artikel 9 hield immers een uitdovingsregeling in (die gekend was) en er wordt niet voorzien dat deze maatregel wordt verlengd.

Wijziging:

Art. 21. Tijdens het eerste jaar van de toepassing van dit decreet kunnen uitsluitend de landelijke jeugdverenigingen worden erkend die op 31 december 1997 door de Vlaamse regering waren erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk op basis van het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Deze verenigingen krijgen **twee** jaar de tijd om zich aan te passen aan de bepalingen van dit decreet: vanaf 1 januari **2000** moeten zij aan de algemene en bijzondere voorwaarden voldoen. Om aan de nieuwe voorwaarden te voldoen kunnen deze verenigingen eventueel beslissen tot een samenwerkingsverband dat evenwel voor 1 januari **2001** moet leiden tot een fusie.

Tijdens het eerste jaar van de toepassing van dit decreet ontvangen deze verenigingen, bij minstens gelijkblijvende werking, subsidieerbaar personeelsbestand en aanvaarde begroting, minimaal dezelfde subsidies als verworven in 1997 op basis van het bovenvermeld decreet eventueel aangevuld met de subsidie verworven op basis van art. 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (**met uitzondering van de vakantiekampen**).

Verenigingen van wie het personeelscontingent minder dan 1 personeelslid bedroeg, hebben recht op de subsidiëring van 1 voltijds personeelslid zoals bepaald in artikel 13.

Art. 22. De leerkrachten die op 31 december 1997, op basis van de wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties, werkzaam waren in de landelijke jeugdverenigingen, worden met ingang van 1 januari 1998 beschouwd als personeelsleden die op basis van het decreet van 17 juni 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, art. 90, §2, 4°, belast zijn met een opdracht waarbij de wedde, de weddetoelage, het wachtgeld, de wachtgeldtoelage, vergoedingen en bijslagen door de opdrachtgever volledig worden terugbetaald. Hun aantal wordt toegevoegd aan het personeelscontingent dat in toepassing van onderhavig decreet aan de landelijke jeugdverenigingen wordt toegekend.

⇒ We verwijzen ook naar de opmerkingen bij artikel 13, §1. De Jeugdraad pleit voor het behoud (en uitbreiding, zodat elke erkende organisatie recht heeft op één gedetacheerde) van het systeem van detacheringen. Naast het feit dat het hier gaat om een goedkopere personeelskracht, denken we dat dit een goede concretisatie kan zijn van een wederzijdse bevruchting jeugdwerk-onderwijs. De Jeugdraad stelt inderdaad vast dat het niet altijd even eenvoudig is om een gedetacheerde te vinden binnen de wet van 29 maart 1965. Daarom pleiten we voor een contingent (vergelijkbaar met de huidige regeling: een rechtstreekse link van de Afdeling

Jeugdwerk met de administratie onderwijs), gekoppeld aan het decreet van 17 juni 1991. Bovendien dient, voor de toekomst, onderzocht te worden hoe het detacheringssysteem kan geactualiseerd worden. Het is echter te eenvoudig om, omwille van de gekende problematiek, het kind met het badwater weg te gooien. De in dit ontwerp voorgestelde regeling stimuleert alleszins geen goed beheer van betrokken organisaties, omdat niemand vandaag kan voorspellen wat dit aan de individuele organisatie zal kosten, rekening houdend met de overige subsidiëring.
⇒ Voor organisaties die vandaag beschikken over twee gedetacheerden voorzien we een uitdovingsregeling tot 31/8/1999, zodat contracten die vanaf september 1997 (voor 2 jaar) worden afgesloten uitgedaan kunnen worden.

Art. 23. De volgende regelingen worden opgeheven per 1 januari 1998

1. De wet van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties wordt - wat de Vlaamse Gemeenschap betreft- opgeheven.

⇒ Geen commentaar

2. Het decreet van 22 januari 1975, houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, zoals gewijzigd bij decreten van 8 april 1987, 1 juli 1992, 21 december 1994 en 22 december 1996.

⇒ Geen commentaar

3. De artikelen 9 en 10 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

⇒ Is artikel 9 al niet opgeheven?

⇒ Wat met een verdere invulling van artikel 10? Is het wel correct om dit artikel hier op te heffen?